

Scan

กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิต
สองมิติและสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านพงยีไ戎 จังหวัดยะลา

นางฐีรนา ยานยา

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**Hands-On Mathematics Learning Activities on the Topic of Relationships
between the Two-Dimension and Three-Dimension Geometric Figures
for Prathom Suksa VI Students at Ban Ponkyuerai in Yala Province**

Mrs. Suraina Yanya

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2009

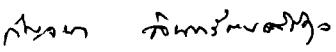
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์อิฐ จังหวัดยะลา
ชื่อและนามสกุล	นางฐีรนา ยานยา
แขนงวิชา	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา แนวเย็นผล

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ^{ฉบับนี้แล้ว}

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา แนวเย็นผล)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กัญจนा ลินทรัตนศิริกุล)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา^{ค้นคว้าอิสระ}ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินคานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วันที่ 23 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์ไวง จังหวัดยะลา

**ผู้ศึกษา นางฐีรนา ยานยา ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา เนาว์เย็นผล ปีการศึกษา 2552**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบปฏิบัติการและ (2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปฏิบัติการ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านพงษ์ไวง จังหวัดยะลา จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ จำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ (2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ การสอนแบบปฏิบัติการ รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ การสอนคณิตศาสตร์ ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

**การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา เนาว์ยืนผล อาจารย์ที่ปรึกษาและประธานกรรมการสอบ และ^๑
รองศาสตราจารย์ ดร. กัญจนा ลินทรัตนศิริกุล กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตาม
การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อย
สมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้**

**ขอขอบพระคุณ อาจารย์บรรจิด แซ่หัววงศ์ โรงเรียนสตรียะลา จังหวัดยะลา
อาจารย์บุศยินทร์ ภู่ทับทิมชนพัฒน์ โรงเรียนบ้านพงขือ จังหวัดยะลา และคุณรอสดี กอวาڑู
สำนักงานการศึกษาเอกชนอาเภอรามนัน จังหวัดยะลา ที่กรุณารับเป็นผู้เชิญชวนในการตรวจ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนคำแนะนำและกำลังใจ ซึ่งเป็นประ邈ชันอย่างยิ่งใน
การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้**

**ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่น้องภายนอกบ้านครัว เพื่อนนักศึกษาปริญญาโทร่วมรุ่น
เพื่อนร่วมงาน ที่เคยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ให้กำลังใจที่ดีตลอดมา และนักเรียนชั้นปีสามศึกษา
ปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ โรงเรียนบ้านพงขือ จังหวัดยะลา ที่มารักทุกคนที่ให้ความร่วมมือ
เป็นอย่างดีในการทำวิจัยครั้งนี้**

**ขอขอบพระคุณ คุณครุษ อันดุลกอเคร ยานยา ที่ให้การสนับสนุนกำลังใจ
กำลังทรัพย์ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยด้วยความดีเยี่ยมเสมอมา จนกระทั่งทำให้การศึกษาค้นคว้า
อิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอบคุณ เด็กชายวรรุษ อัฎชา ยานยา บุตรอันเป็นที่รักยิ่ง
ที่เป็นแรงบัลดาลใจทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จ**

**คุณความดีและประ邈ชันอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบให้กับ
บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด ญาติ พี่น้อง และครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง คณาจารย์ผู้ประสิทธิภาพวิชา
ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้
ประสบผลสำเร็จ**

**ชูไรา ยานยา
พฤษภาคม 2553**

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๔
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
การสอนแบบปฏิบัติการ	๗
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปฏิบัติการ	๑๘
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๒๒
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๒
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๕
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๖
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๓๐
สรุปการวิจัย	๓๐
อภิปรายผล	๓๒
ข้อเสนอแนะ	๓๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก	41
ก รายนามผู้เขี่ยบทวิจัย	42
ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
ประวัติผู้ศึกษา	140

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 การกำหนดการจัดการเรียนรู้เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ และสามมิติ	23
ตารางที่ 4.1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการก่อนเรียนและหลังเรียน	27
ตารางที่ 4.2 แสดงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการก่อนเรียนและหลังเรียน	28
ตารางที่ 4.3 แสดงผลสรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ	28

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีความสำคัญ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้เป็นนุชน์ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข ได้ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระบรมราชโภต วันที่ 12 ธันวาคม 2512 "...งานค้านการศึกษา เป็นงานสำคัญที่สุดอย่าง หนึ่งของชาติ เพราะความเจริญและความเสื่อมของชาตินั้นขึ้นอยู่กับ การศึกษาของ พลเมืองเป็นข้อใหญ่ จึงต้องจัดการศึกษาให้เข้มแข็งขึ้น..."
<http://www.thaitownusa.com> ครูจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะขับเคลื่อนให้การศึกษา มีคุณภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นต้องถือหลักสำคัญ คือ ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้ จึงต้องมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตนเอง ได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง สิริพร ทิพย์คง (2545: 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของผู้เรียน ไว้ว่า การจัดการเรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังที่ประเวศ วะสี (อ้างถึงในสิริพร ทิพย์คง 2545: 19) ได้ให้ความหมาย การเรียนรู้ที่ขึ้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ไว้ดังนี้ การเรียนรู้ที่ขึ้นผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึง การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ซึ่งสถานการณ์จริงของ แต่ละคน ไม่เหมือนกัน จึงต้องพิจารณาถึงผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง ผู้สอนต้องเลือกจัดให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรมและการทำงาน ยันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบถ้วนด้าน ทั้งทางกาย ทางจิตใจหรืออารมณ์ ทางสังคม และทางศติปัญญา ซึ่งรวมถึงพัฒนาการ ทางจิตวิญญาณด้วย ในการจัดการเรียนรู้ที่ขึ้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ผู้สอนจึงควรดำเนินถึงความสนใจ ความอนุดของผู้เรียน และความแตกต่างของผู้เรียน การจัดสาระการเรียนรู้ จึงควรจัดให้มี อย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียน ได้ตามความสนใจ รูปแบบของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนควรมีหลากหลายไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ร่วมกันทั้งชั้น เรียนเป็นกลุ่มย่อย เรียนเป็นรายบุคคล สถานที่ที่จัดก็ควรมีทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน บริเวณสถานศึกษา มีการจัด ให้ผู้เรียนได้ไปศึกษาในแหล่งวิชาการต่างๆ ที่อยู่ในชุมชน หรือในท้องถิ่น จัดให้สอดคล้องกับ

เนื้อหาวิชาและความหมายของผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับอารี พันธ์มณี (2546 : 1- 2) ที่ได้กล่าวไว้กับการจัดการเรียนการสอน ไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน การศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ ด้วยการลงมือกระทำ มีส่วนร่วมอย่างจริงจังทั้งความคิด จิตใจ สมอง จะทำให้เกิดความประทับใจ เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ซาบซึ้ง จดจำได้ดี สามารถคิด ได้ก่อร่างกาย นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นำไปสู่การคิดค้น พนับการแก้ปัญหา และสร้างสรรค์งานใหม่ได้ การที่ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติร่วมทำกิจกรรม ได้แสดงความสามารถทำให้ค้นพบ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ อดทนและทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตาตื่นใจ กับการค้นพบ ด้วยตนเอง รู้สึกสนุกสนานกับการเรียน รู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถจากผลงานเกิดความรู้สึก เชื่อมั่นในตนเอง มีความสุขกับความสำเร็จ เกิดกำลังใจ ทำให้ห้อยเรียนรู้ต่อไป ทำให้เป็น คนกระตือรือร้น ไฟร้ายไฟเรียนและศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องรู้ถึงการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพจริง ผู้สอนจะต้องแสวงหาวิธีการสอนหรือเทคนิค การสอนอย่างหลากหลาย และนำมาออกแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน และสามารถ ได้ถึงขั้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียน ได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ โดยเฉพาะ ในวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งเนื้อหาสาระทางคณิตศาสตร์ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นนามธรรมที่มีโครงสร้างปะปนอยู่กัน เช่น จำนวน รูปทรง คำนวณ ฯลฯ ที่น่าไปใช้ได้อย่างเป็นระบบ คณิตศาสตร์ มีความลึกซึ้ง เที่ยงตรง คงเส้นคงวา มีระเบียบแบบแผน เป็นเหตุเป็นผล และมีความสมบูรณ์ ในตัวเอง คณิตศาสตร์เป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ที่ศึกษาเกี่ยวกับแบบรูปและความสัมพันธ์เพื่อให้ได้ข้อสรุปและการนำไปใช้ ประโยชน์ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2546: 2) และ การเรียนวิชาเรขาคณิตจะช่วย พัฒนาความรู้ความเข้าใจและซาบซึ้ง ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน นักเรียนจำเป็นต้องมี ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปเรขาคณิต ทรงเรขาคณิต ซึ่งเป็นรูปธรรมก่อนที่จะเรียนนามธรรมต่อไป การเรียนเรขาคณิตจะช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียน ในการมองภาพ 3 มิติ ซึ่งการพัฒนา ความสามารถในการมองเห็น ได้ดี จะช่วยในการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ เกมี ชีวิทยา ฟิสิกส์ ธรณีวิทยา คาราศาสตร์ และ การแพทย์และคอมพิวเตอร์จะเข้ามา มีบทบาทในการเรียนการสอนเรขาคณิตมากขึ้น (สิริพร พิพัฒ 2537: 273) ดังนั้น การที่ผู้เรียน จะเกิดการเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างมีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมดุลระหว่างสาระทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม คือมีความรู้ความเข้าใจใน คณิตศาสตร์พื้นฐานเกี่ยวกับจำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พิชณิต การวิเคราะห์ ข้อมูลและความน่าจะเป็น พร้อมสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ได้ (สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2548: 6 – 7) และถ้าครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอน แบบต่างๆ ก็จะช่วยทำให้ครูสามารถจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความสนใจและความสนใจ ของนักเรียน ได้ วิธีสอนแบบต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องรู้เพื่อจะได้ จัดการเรียนการสอนให้บังเกิดผลดีกับนักเรียน และวิธีสอนใดก็ตามที่ทำให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นอย่างที่จะเรียนมีความสนใจ และมีความเข้าใจในบทเรียนนั้น นับได้ว่าเป็นวิธีสอนที่ดี ซึ่งมีวิธีการสอนต่างๆ หลากหลาย แต่ละวิธีจะมี ลักษณะเฉพาะ มีจุดเด่นและข้อจำกัดหรือจุดด้อย แตกต่างกันไป เช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบสัมมนา การสอน แบบปฏิบัติการและอื่นๆ (บุญชน ศรีสะอุด 2541: 50)

สำหรับเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติในเนื้อหา เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ นักเรียนจะต้องวิเคราะห์ภาพสองมิติ ที่สามารถมองเห็นได้จากรูปเรขาคณิตสามมิติ ซึ่งมีความเป็นนามธรรม การเลือกวิธีการสอน ที่จะทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ได้ดีเกี่ยวกับรูปเรขาคณิตซึ่งควรเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ นักเรียน ได้ศึกษาจากสื่อสิ่งของ เพื่อที่ผู้เรียนจะ ได้เรียนจากรูปธรรมไปสู่นามธรรมตามหลักการ สอนคณิตศาสตร์ และวิธีสอนหนึ่งที่สอดคล้องกับเนื้อหาดังกล่าว คือ การสอนแบบปฏิบัติการหรือ การสอนแบบทดลอง ซึ่งประยุกต์ อยาานาม (2537: 20-22) ได้กล่าวเกี่ยวกับการสอนแบบปฏิบัติการ ไว้ว่า การสอนเชิงปฏิบัติการหรือการสอน เชิงทดลองเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ จากการกระทำโดยมุ่งให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะ ได้เรียนรู้ โน้มติและ หลักการทางคณิตศาสตร์ ได้ปฏิบัติการกับวัสดุจริงช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ ทำให้การเรียน การสอนมีชีวิตชีวา ได้ฝึกทักษะการใช้เครื่องมือต่างๆอย่างถูกต้อง ช่วยฝึกฝนความรับผิดชอบ ประการสำคัญเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การปฏิบัติการ ทางคณิตศาสตร์จะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องที่เรียนผ่านมาแล้วดีขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิม และความรู้ใหม่ ให้สัมพันธ์กัน สอดคล้องกับบุพพิน พิพิธกุล(2537: 90) ที่กล่าวเกี่ยวกับการสอน แบบปฏิบัติการหรือการสอนโดยการทดลอง ไว้ว่า ได้นำมาใช้มากماตามลักษณะเนื้อหา เช่น อัตราส่วน ตัวส่วน พื้นที่ และปริมาตร การหาพื้นที่รูปเรขาคณิต การหาพื้นที่รูปทรงกลม วงรี ไไซเพอร์โนล่า การหาตารางค่าความจริง โดยใช้วงจรไฟฟ้า การพับกระดาษ การสร้างรูปฯลฯ และข้อคิดของการเรียนรู้แบบนี้ คือ ผู้เรียนอาจศึกษา กิจกรรม วิธีปฏิบัติ จากสื่อที่สามารถเรียนรู้ ด้วยตนเองได้ (บุญชน ศรีสะอุด 2541: 68 – 69)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ

3. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ และสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงชื่อไร จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 58 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงชื่อไร จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2552 ที่สูงแบบกลุ่มมา 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน

4.2 เนื้อหา

เป็นเนื้อหาสาระคณิตศาสตร์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีสาระการเรียนรู้ดังนี้

4.2.1 ภาพของรูปเรขาคณิตสองมิติที่เกิดจากการคลี่รูปเรขาคณิตสามมิติ

4.2.2 ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านซ้าย (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

4.2.3 การวัดหรือประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฎิบัติ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติและความคิดเห็นต่อการเรียนแบบปฎิบัติการ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฎิบัติการ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้เรียนจากการปฏิบัติจริง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ตามขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ หมายถึง เนื้อหาที่ให้นักเรียนศึกษาหรือปฏิบัติ เป็นเนื้อหาในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเนื้อหาดังนี้ .

5.2.1 รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

5.2.2 ภาพของรูปเรขาคณิตสองมิติที่เกิดจากการคลี่รูปเรขาคณิตสามมิติ

5.2.3 ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

5.2.4 ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์และการรวมหรือประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

5.4 ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่ได้มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฎิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบปฎิบัติการ

6.2 เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสาระการเรียนอื่นในสาระคณิตศาสตร์ที่เน้นการมีส่วนร่วมมือปฏิบัติ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้จัดได้ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. การสอนแบบปฏิบัติการ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปฏิบัติการ

1. การสอนแบบปฏิบัติการ

1.1 ความหมายของการสอนแบบปฏิบัติการหรือวิธีสอนแบบทดลอง

มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวิธีสอนแบบปฏิบัติการ เช่น จอห์สัน และ ไรซิง (Johnson and Rising.1972: 447 อ้างถึงใน วันทนนีย์ พิพากษารากร 2540: 79) กล่าวถึงการสอนคณิตศาสตร์แบบปฏิบัติการว่า เป็นการสอนที่อาจจะเกี่ยวกับการทดลอง การเด่นken การอภิปราย การสร้างโมเดล การสำรวจ การแก้ปัญหา ฯลฯ ซึ่งผู้จะทำการทดลองนี้ จะต้องมีห้องและเครื่องมือโดยเฉพาะสำหรับกิจกรรมนั้นๆ และการสอน โดยปฏิบัติการอาจจะให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้

มาร์ค (Marks.1975: 25-26 อ้างถึงในวันทนนีย์ พิพากษารากร 2540: 79) ได้ให้แนวคิด ว่าการสอนคณิตศาสตร์แบบปฏิบัติการจะเน้นกิจกรรมเป็นชุดสำคัญในการสอน ซึ่งเป็นการส่งเสริม พัฒนาการสอนคณิตศาสตร์ให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีการทดลอง การปฏิบัติจริง ดังการทดลอง รวมรวมข้อมูล จัดการสอนเป็นกลุ่มย่อยหรือรายบุคคล รูปแบบการสอนเป็นการแนะนำให้ปฏิบัติตามแนวทางที่วางไว้ตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติ ศึกษาข้อมูลและลงความเห็นข้อมูลด้วยการค้นพบร่วมกัน มีบัตรเฉลยสำหรับ ตรวจสอบอาจจะเป็นรูปภาพ สัญลักษณ์หรือรูปแบบอื่นเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา

โอดี้แลนด์ (Copeland.1979: 371-374 อ้างถึงในวันทนนีย์ พิพากษารากร 2540: 79) กล่าวว่าวิธีสอนคณิตศาสตร์แบบปฏิบัติการเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ได้กระทำการทดลอง กับวัตถุที่พน Henderson ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์จากการเรียน โดยปฏิบัติการ การทดลองกิจกรรมต่างๆ

กูเนย์ (Cooney 1975: 351-352 ถ้างลังในอัญชลี ปัญญาโพธารากุล 2546: 38) กล่าวว่า วิธีสอนแบบปฏิบัติการเป็นวิธีสอนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย หรือรายบุคคล โดยมีใบคำ สั่งเป็นขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมตาม หลังจากนั้นให้นักเรียน ตอบคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติการ เพื่อให้นักเรียนได้สรุปความรู้ และภูมิคุณที่ต่างๆ ด้วยตนเอง สื่อที่ใช้ในการสอน ได้แก่บทเรียนกิจกรรม และบทเรียนปฏิบัติการ

บราน์และคณะ (Brown et al. 1982 : 93 ถ้างลังในอัญชลี ปัญญาโพธารากุล 2546: 38) กล่าวว่า วิธีสอนแบบปฏิบัติการ หมายถึง การสอนโดยผ่านประสบการณ์ตรงจากการใช้วัสดุ ในการสืบสานหรือการทดลอง มีทั้งการปฏิบัติหรือการสังเกต สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการสอนได้ ทั้งการสอนเป็นกลุ่มย่อยและรายบุคคล

ประชูร อามานา (2537: 20-22) ได้กล่าวว่า การสอนเชิงปฏิบัติการหรือการสอน เชิงทดลองเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการกระทำโดยมุ่งให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะ ได้เรียนรู้ โน้มติและหลักการทางคณิตศาสตร์ ได้ปฏิบัติการ กับวัสดุจริงซึ่งกระตุ้นให้เกิดความสนใจ ทำให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีว่า ได้ฝึกทักษะ การใช้เครื่องมือต่างๆ อย่างถูกต้อง ช่วยฝึกฝนความรับผิดชอบ ประการสำคัญเป็นการเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า การปฏิบัติการทางคณิตศาสตร์จะช่วยให้เด็กเข้าใจ เรื่องที่เรียนผ่านมาแล้วดีขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้เก่าและความรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กัน

ยุพิน พิพิชกุล (2537: 81) ได้กล่าวถึงการสอนแบบทดลองว่า การเรียนการสอน แบบทดลอง มีความหมายที่กว้าง ประการแรกเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียน โดยการกระทำด้วยตนเองหรือปฏิบัติจริง เป็นการนำรูปธรรมมาอธิบายนามธรรม เพื่อหาข้อสรุป จากการทดลองนั้น ประการที่สองอาจจะใช้การสังเกต โดยผู้เรียนสังเกตจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม หรือนามธรรมก็ได้แล้วพิจารณาสรุป การขัดการเรียนการสอนแบบทดลองนี้อาจจะใช้ทั้ง การจัดเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล โดยพิจารณาจากเนื้อหาตามความเหมาะสม ผู้สอนอาจจะใช้ ห้องเรียนปักดิจัลการเรียนการสอนแบบทดลอง หรืออาจจะจัดห้องทดลองคณิตศาสตร์ (Math Lab) โดยเฉพาะ

ลาวัลย์ พลกล้า (2523: 2) ได้ให้ความหมาย การสอนแบบปฏิบัติการว่า เป็นวิธีสอน ที่ให้นักเรียนได้เรียนจากการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนจากประสบการณ์ตรง นักเรียนได้ทดลองทำ ปฏิบัติ เสาหอาข้อมูล ขั้นระเบียนข้อมูล พิจารณา หาข้อสรุป ค้นคว้าหารือวิธีการด้วยตนเอง

ศิริพร ทิพย์คง (2545: 128-129) ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบทดลองไว้ว่า วิธีสอน แบบทดลองเป็นการสอนที่นักเรียนเป็นผู้แสดงการทดลองหรือกระทำการด้วยตนเองในขณะ

ที่ทำการทดลอง นักเรียนใช้การสังเกต ซึ่งในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์นักเรียนอาจทดลองโดยใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมเพื่ออธิบายถึงที่เป็นนามธรรม

บุญชุม ศรีสะอาด (2541: 69) ได้ให้ความหมายการสอนปฎิบัติการไว้ว่า เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนกระทำกิจกรรมการเรียนภาษาไทย การแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด โดยทำการทดลอง ปฏิบัติการใช้ทฤษฎีโดยผ่านการสังเกตการณ์ทดลอง ภาษาไทยสภาพที่ควบคุมไว้

ดังนั้น การสอนแบบปฎิบัติการหรือการสอนแบบทดลองเป็นการสอนที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงหรือจากการทดลอง โดยอาศัยการสังเกต รวบรวมข้อมูลและหาข้อสรุปจากสื่อที่เป็นนามธรรมไปสู่รูปธรรม อาจจะจัดสอนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ โดยมีผู้สอนโดยแนะนำช่วยเหลือ

1.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบปฎิบัติการ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนแบบปฎิบัติการไว้ดังนี้

อบรม สินวิภาลและกุลชลี องค์ศิริพร (2524: 202 ถึงใน อาเรย์ คำปล้อง 2536: 10) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนแบบปฎิบัติการ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรงโดยการสังเกต

และการทดลอง

2. เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการทดลอง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสนใจในบทเรียนมากขึ้น

3. เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้เครื่องมือต่างๆในการทดลอง

ยุพิน พิพิกรุด (2537: 81) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการสอนแบบทดลองว่ามีดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนค้นหาข้อสรุปด้วยตนเอง

2. เพื่อใช้สำรวจหรือตรวจสอบที่ทำไปแล้ว

3. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิดอย่างอิสระ

4. เพื่อฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างอิสระ

5. เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกตและรู้จักบันทึกผล

6. เพื่อฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตยเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน

คณิตศาสตร์

โดยสรุปแล้ว การสอนแบบปฎิบัติการมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรง ได้ฝึกทักษะ รู้จักการสังเกตเพื่อหาข้อสรุป และได้เรียนรู้อย่างอิสระ

1.3 คุณค่าของ การสอนแบบปฏิบัติการ

คิดค์ (Kidd.1970: 172-178 อ้างถึงในจำปี นิลอรุณ 2548: 13-14) ได้สรุปคุณค่าของการสอนแบบปฏิบัติการต่อวิชาคณิตศาสตร์ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้ใช้วัสดุเพื่อพัฒนามโนมติของนักเรียน การที่ได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทางคณิตศาสตร์กับสภาพแวดล้อมจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และซับซึ้งถึงความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์

2. ช่วยในการสื่อความหมายให้นักเรียนเข้าใจได้ เนื่องจากการสอนแบบปฏิบัติการ จะให้นักเรียนได้จับต้องวัสดุ ซึ่งวัสดุและกิจกรรมจะเรื่องโยงไปถึงสัญลักษณ์ นักเรียนจะมีความสามารถในการสื่อความหมายที่เป็นนามธรรมมากขึ้น

3. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติกรรม นักเรียน จะเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น ไม่กลัวความผิดพลาดและความล้มเหลวช่วยให้ครูได้ศึกษานิสัยในการทำงานและความคิดของนักเรียนจากการทดลองแก้ปัญหา 4. สร้างแรงจูงใจแก่นักเรียน ในการปรับปรุงสมรรถภาพด้านทักษะและนิมิตทางคณิตศาสตร์ จากการปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จ

ตามที่ พลก้า (2523:3) ได้สรุปถึงคุณค่าของการสอนแบบปฏิบัติการดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนมีมโนติในเรื่องนี้นักเรียนสามารถ ทำความคิดสร้างสรรค์ ในการหางกระบวนการและวิธีต่างๆ

2. นักเรียนสามารถเชื่อมโยงคณิตศาสตร์เข้ากับโลกภายนอกห้องเรียน หรือชีวิตจริงเพื่อความคิดคณิตศาสตร์ที่นักเรียนเรียนนั้น นักเรียนเรียนจากกิจกรรมที่ปฏิบัติจริงทำให้เกิดมโนภาพในเรื่องนี้นักเรียนจะไม่รู้ว่าคณิตศาสตร์เป็นเรื่องลึกลับ

3. การเรียนจากการปฏิบัติจริง นักเรียนจะเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ทำให้เกิดความสามารถในการถ่ายทอดการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งที่พึงประสงค์อย่างยิ่งในการศึกษา

4. บรรยายคำในชั้นเรียน จะเป็นแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมตลอดเวลา

5. การเรียนแบบปฏิบัติการ ทำให้นักเรียนอยู่ในบรรยายคำที่ไม่เคร่งเครียดทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

6. เปิดโอกาสในการนำปัญหาต่างๆ มาให้นักเรียนคิด โดยอาศัยวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นเครื่องช่วยในการวิเคราะห์โจทย์นั้นให้เป็นรูปธรรมหรือกิ่งรูปธรรมให้เกิดภาพพจน์เข้าใจปัญหาโดยทั่วไป

7. ช่วยเร้าให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา

8. เสริมสร้างทักษะในการคิดคำนวณ

กล่าวโดยสรุปแล้ว คุณค่าของ การสอนแบบปฏิบัติการจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในองค์ความรู้ ของคณิตศาสตร์มากขึ้น มองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหา กับสิ่งแวดล้อม และมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนคณิตศาสตร์

1.4 สื่อการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการ

ลาวศัพด์ พลกถ้า (2523:6-11) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอน แบบปฏิบัติการเพื่อให้นักเรียนค้นพบความรู้ ความจริงด้วยตนเอง อาจจัดได้หลายรูปแบบ เช่น

1. บทเรียนปฏิบัติการ (laboratory lesson) เป็นบทเรียนที่ให้นักเรียนเรียนจาก การกระทำกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนต้องทำตามคู่มือการทดลอง (laboratory direction) โดยทำ การทดลอง บันทึกข้อมูล แล้วสรุปมาข้อความจริง สูตร กฎเกณฑ์ต่างๆ ด้วยตนเอง
 2. บทเรียนกิจกรรม (activity lesson, activity card or activity sheet) เป็นบทเรียน ที่บอกให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามข้อปฏิบัติ โดยมีข้อเสนอแนะเพื่อช่วยให้นักเรียนตอบคำถาม และหาข้อมูล ได้ ซึ่งแตกต่างกับบทเรียนปฏิบัติการที่นักเรียนจะต้องหาข้อมูลด้วยการพิจารณา จากข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง

3. บทเรียน โปรแกรม (programmed text) เป็นสื่อที่ให้นักเรียนใช้เรียนด้วยตนเอง ตามแนวคิดของนักจิตวิทยาคุณสิงเร้า – ตอบสนอง (stimulus – response) เนื้อหาในบทเรียน จะถูกแบ่งเป็นเนื้อหาข้อๆ เป็นตอนๆ ซึ่งเรียกว่ากรอบ (fram) ภายในกรอบจะมีข้อความที่เป็น เนื้อหา มีคำถามใหม่ให้นักเรียนตอบและมีเฉลยในกรอบหรือหน้าตัดไป การศึกษาจากบทเรียน โปรแกรมจะค่อยๆ เรียนรู้ไปตามลำดับความรู้ โดยนักเรียนจะเรียนได้เร็วหรือช้าจะขึ้นอยู่กับ ความสามารถของนักเรียนเอง

4. บัตรงาน (workcard or worksheet) เป็นสื่อการเรียนที่ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะ 在การคิดคำนวณ นำความรู้จากข้อเท็จจริง สูตร ทฤษฎีต่างๆ ไปใช้หลังจากเรียนเนื้อหานั้นๆ แล้ว

5. บัตรปัญหา (problem card) เป็นสื่อการเรียนซึ่งใช้ฝึกให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา โดยปัญหาอาจจะมีลักษณะต่างๆ เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรที่เป็นโจทย์ ที่ยากและซับซ้อน หรือปัญหาที่ไม่เกี่ยวกับคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรแต่ต้องอาศัยความรู้ ทางคณิตศาสตร์เข้าไปในการแก้ปัญหา

6. เกม (game) เป็นสื่อการเรียนที่เร้าให้นักเรียนเกิดความสนุก สนใจในการเรียน คณิตศาสตร์ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการฝึกทักษะการคิดคำนวณและทักษะการแก้ปัญหา

1.5 การนำวิธีการสอนแบบปฏิบัติการไปใช้

ได้มีนักการศึกษาเสนอการนำวิธีสอนแบบปฏิบัติการไปใช้ ดังนี้

ถาวรลักษ์ พลกถ้า (2523: 3-85) กล่าวถึง การนำวิธีสอนแบบปฏิบัติการไปใช้ดังนี้
ข้อควรระวังก่อนนำวิธีปฏิบัติการไปใช้

1. ต้องให้นักเรียนเข้าใจบทบาทในการเรียนแบบนี้
2. ต้องเตรียมบทเรียนให้มีความยากง่าย เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
3. การทำงานเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อยๆ ต้องให้นักเรียนรู้จักระดับความคิด
และเหตุผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้

ส่วนการวางแผนการสอนแบบปฏิบัติการนั้น มีลำดับขั้นดังนี้

- 1.เลือกเนื้อหาที่จะสอน

เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์บางเนื้อหาท่านั้นที่เหมาะสมจะทำเป็นบทเรียนให้นักเรียน
มีกิจกรรมปฏิบัติค่วยตนเอง

- 2.กำหนดความสามารถที่ต้องการฝึก

ครูพิจารณาว่าเนื้อหาที่เลือกมานั้นจะช่วยฝึกความสนใจด้านใด และต้องการ
กำหนดเกณฑ์ไว้ว่าในกิจกรรมปฏิบัติการนั้นๆครูคาดหวังจะให้นักเรียนทำอะไร ได้มีพฤติกรรม
อย่างไรและนักเรียนจะได้ประโยชน์อะไรจากการกระทำนั้น

- 3.สื่อการเรียนการสอน

วิธีการสอนแบบปฏิบัติการต้องอาศัยสื่อการสอนเป็นหลัก ซึ่งครุจะต้องเตรียมไว้
ให้พร้อม สื่อการเรียนสำหรับวิธีสอนแบบปฏิบัติการ ได้แก่

3.1 บทเรียนปฏิบัติการ (Laboratory Lesson) เป็นสื่อการเรียนที่นักเรียนได้เรียน
ตามวิธีทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนต้องทำการข้อปฏิบัติ (Laboratory Direction) ทำการทดลอง
บันทึกข้อมูล แล้วสรุปหาความจริง สูตร กฎเกณฑ์ต่างๆจากข้อมูลเหล่านั้นค่วยตนเอง

- 3.2 บทเรียนกิจกรรม (Active Lesson,Activity Card,Activity Sheet)

เป็นบทเรียนที่บอกให้นักเรียนทำการกิจกรรมต่างๆตามข้อปฏิบัติ โดยให้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ให้
ตอบคำถามได้หากข้อสรุป บทเรียนกิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนที่เรียนปานกลาง หรือเรียนอ่อนได้
ฝึกวิธีคิด

3.3 บัตรงาน (Work Card,Work Sheet) เป็นสื่อการสอนที่ฝึกนักเรียนให้
เกิดทักษะในการคำนวณ เป็นการนำความรู้จากข้อเท็จจริง สูตร ทฤษฎีต่างๆไปใช้หลังจากนักเรียน
ได้เรียนเนื้อหานั้นๆแล้ว ในบัตรงานจะระบุรายการดังต่อไปนี้

- 3.3.1 เนื้อหา สูตร ข้อเท็จจริงที่จะนำไปใช้

- 3.3.2 ตัวอย่าง

- 3.3.3 โจทย์จะให้นักเรียนทำ

3.3.4 ให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์โจทย์เอง แล้วหาคำตอบ

3.4 บัตรปัญหา (Problem Card) เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาโจทย์ต่างๆ โจทย์ของบัตรปัญหามีลักษณะต่างๆ เช่น

3.4.1 ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่นักเรียนเรียน แต่เป็นโจทย์ที่ยากและซับซ้อนกว่าที่มีอยู่ในตำราเรียนของนักเรียน

3.4.2 ปัญหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ตามหลักสูตร แต่ออาศัยความรู้ทางคณิตศาสตร์บางเรื่องเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา

3.4.3 ปัญหาที่ต้องอาศัยวิธีการทางคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือแก้ปัญหา

4. การจัดการ

การจัดการสำหรับการปฏิบัติการสอน ได้แก่ การจัดชั้น การสั่งงานให้นักเรียนเข้าใจถึงงานที่จะทำว่า เขาจะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อใด รวมทั้งวางแผนเตรียมงานเพื่อสำหรับนักเรียนทำงานที่สั่งไว้เรียบร้อยแล้ว การจัดการมีขั้นตอนดังนี้

4.1 สำรวจสื่อที่จะใช้ไว้ในเนื้อหานั้นๆ จะใช้สื่ออะไรบ้าง นำมารังสรรค์ แล้วยกประเภทว่าบทเรียนใดที่ช่วยเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย

4.2 วางแผนสำหรับการสั่งการ

4.3 จัดที่สำหรับบทเรียนและอุปกรณ์คืน ที่สั่งงาน

5. การรายงานผลและประเมินผล

ครูต้องวางแผนว่าครูจะตรวจงานอย่างไร และถ้าข้อสรุปของนักเรียนไม่ถูกต้อง ครูจะทำอย่างไร จะให้อภิปราย รายงานความคิดและเหตุผลอย่างไร การประเมินผลนั้นต้องประเมินจากกระบวนการและวิธีคิดของนักเรียนด้วย หากข้อสรุปของนักเรียนไม่ถูกต้องครูควรจะได้รับรู้ วิธีคิดเหตุผลของนักเรียนและชี้แจงให้นักเรียนรู้ว่านักเรียนผิดพลาดอย่างไรหรือซึ่งแนะนำเพิ่มเติม การเตรียมการสอนของครู ได้แก่

5.1 ครูจะต้องเตรียมคำแนะนำที่ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนทราบว่าในกิจกรรมการเรียนเขาจะต้องปฏิบัติอย่างไร ใช้วัสดุอะไร

5.2 ครูต้องเตรียมวัสดุให้เพียงพอและเหมาะสมกับวัสดุที่สอน

5.3 ห้องเรียนควรอยู่ในสภาพที่ดีด้วย ได้ โถะเรียน เก้าอี้อาจเคลื่อนย้ายเมื่อทำกิจกรรมกลุ่ม

บุพิน พิพิธกุล (2537:83 -84) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนแบบทดลองไว้ดังนี้

1. ขั้นนำ (Introductory step) ผู้สอนจะต้องเตรียมให้พร้อม บอกจุดประสงค์ให้แน่นอนว่าเมื่อทำการทดลองแล้วต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร ผู้สอนอาจจะแก้บทเรียน การทดลอง หรือคุ้มครอง ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ ไว้เท่าที่จำเป็น
2. ระยะเวลาทำงาน (Work period) ผู้เรียนจะทำการทดลองในปัญหาเดียวกันหรือต่างกัน ทดลองเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลตามที่ผู้สอนเห็นสมควรในช่วงการทดลองนี้ กรรมกำหนดเวลา แต่อย่างไรก็ตามควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย เพราะผู้เรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อนอาจจะใช้เวลาไม่เท่ากันในระหว่างที่ผู้เรียนทำการทดลองนั้น ผู้สอนควรจะให้อิสระแก่ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง
3. กิจกรรมขั้นสุดท้าย (Culminating Activities) เมื่อผู้เรียนทดลองเสร็จแล้วอาจจะประเมินผลได้จากการทดลองต่อไปนี้
 - 3.1 อภิปรายถึงความสำคัญของปัญหาที่ได้ทดลอง
 - 3.2 รายงานข้อมูลที่ได้รับ
 - 3.3 แสดงวัสดุที่ทดลอง ถ้าผู้เรียนเตรียมมาเอง หรือวัสดุในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน
 - 3.4 ทำรายงานพิเศษส่งผู้สอน
 - 3.5 จัดนิทรรศการโครงงานต่างๆ และผู้เรียนซึ่งทำการทดลองเรื่องนั้นๆ รับผิดชอบในการอธิบายว่ามีจุดประสงค์การทดลองและทดลองอย่างไร ตลอดงานซึ่งแบ่งเป็นก้าวๆ ที่ได้รับ

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2547: 95-97) ได้เสนอกระบวนการปฏิบัติและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติไว้ดังนี้

กระบวนการปฏิบัติ

 1. สังเกต/รับรู้ จะให้นักเรียนปฏิบัติในเรื่องใดจะต้องให้นักเรียนได้ทราบรายละเอียดของเรื่องนั้นก่อน
 2. ทำตามแบบ เมื่อนักเรียนเข้าใจรายละเอียดแล้วจะต้องมีแบบให้นักเรียนได้คุ้นชิน หรือฟัง และได้ทดลองฝึกปฏิบัติตามแบบนั้น
 3. ทำเองโดยไม่มีแบบ หลังจากนักเรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติตามแบบแล้ว ควรจะให้นักเรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เขาจะได้เกิดทักษะของตนเอง ค้นพบจุดเด่น จุดด้อย และพัฒนาทักษะไปเรื่อยๆ
 4. ฝึกให้ชำนาญ เมื่อนักเรียนได้ทดลองฝึกด้วยตนเอง ปรับปรุง และพัฒนาทักษะแล้วนักเรียนควรมีเวลาในการนำไปฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จนเกิดความชำนาญในทักษะนั้น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติ

1. ครูนำเสนองานชุด รูปภาพ ขั้นตอนปฏิบัติ โดยภาพรวมให้นักเรียนได้ศึกษา
2. ครูหรือเพื่อนนักเรียนสาธิต หรือให้คุ้ตัวอย่างจากภาพ หรือข้อความ แล้วให้

นักเรียนปฏิบัติตาม คราวละทักษะย่อย

3. ให้นักเรียนแสดงตามขั้นตอนของทักษะย่อย ครบถ้วนขั้นตอน โดยไม่ต้องดูแบบ
4. ครูมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกจนเกิดความชำนาญ
5. ครูให้นักเรียนในกลุ่มประเมินผลการปฏิบัติของเพื่อนในกลุ่ม โดยพิจารณาถึง

5.1 ขั้นตอนการปฏิบัติ

5.2 ผลการปฏิบัติ

กล่าวโดยสรุป การนำวิธีการสอนแบบปฏิบัติการไปใช้ ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่ เหมาะสมกับการสอน เตรียมสื่อการสอนให้พร้อม ควรแจ้งชุดpragma ให้ผู้เรียนทราบว่าต้องการให้ ทำอะไร กำหนดเวลาในการทดลองให้อิสระแก่ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง และประเมินผล จากการปฏิบัติ

1.6 การจัดกิจกรรมกลุ่มสำหรับการเรียนแบบปฏิบัติการ

มีนักการศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกลุ่มสำหรับการเรียนแบบปฏิบัติการ ไว้ ดังนี้

โคลปแลนด์ (Copeland.1974: 329-331 อ้างถึงในจำปี นิลอรุณ 2548: 18) กล่าวว่า การปฏิบัติกิจกรรมของการสอนแบบปฏิบัติการนั้น มีทั้งชนิดเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม งานที่ทำ เป็นรายบุคคลนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนมีอิสระที่จะพัฒนาความคิดรวบยอดของตนเอง ส่วนการให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มจะเป็นประโยชน์สนับสนุนความต้องการทางด้านสังคม การร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และ การได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการแสดงความคิดเห็นอันเป็น การส่งเสริมพัฒนาด้านการพูด

ดูนน์ (Dunn.1976: 64 อ้างถึงในจำปี นิลอรุณ 2548: 18) กล่าวว่า จำนวนสมาชิก ที่เหมาะสมในการจัดเข้ากลุ่มเพื่อปฏิบัติกิจกรรมในลักษณะกลุ่มย่อย ควรเป็น 4-6 คน

1.7 บทบาทของผู้สอน

ยุพิน พิพิธกุล (2537: 81-82) ได้กล่าวเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนแบบทดลอง ไว้ ดังนี้ คือ

1. เตรียมคำแนะนำ เพื่อนักเรียนจะได้ทราบว่าจะใช้วัสดุอะไร จะทดลองอะไร
2. เตรียมวัสดุให้เพียงพอ และเหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอน เลือกวัสดุให้เหมาะสม กับวัยและปลดภัย

3. เตรียมขัดห้องเรียน ถ้าไม่มีห้องทดลองคอมพิวเตอร์ ห้องเรียนควรจะอยู่ในสภาพที่ดีที่สุด ได้ โถ่เรียน ม้านั่ง อาจเกลื่อนข้ายได้สะดวกเพื่อแบ่งกลุ่มทดลอง
4. แจ้งผู้เรียนให้เตรียมตัวล่วงหน้าสำหรับการอบรมการทดลองนั้นๆ โดยอาจจะให้ผู้เรียนช่วยหาวัสดุอุปกรณ์มา
5. ผู้สอนควรจะพยายามสังเกตดูห่างๆ ขณะที่ผู้เรียนกำลังทดลอง จะเข้าไปแนะนำ เมื่อผู้เรียนขอร้องเท่านั้น

1.8 บทบาทของผู้เรียน

ยุพิน พิพิธกุล (2537: 82) ได้กล่าวเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนแบบทดลองไว้ว่าดังนี้ คือ

1. เตรียมวัสดุอุปกรณ์มาให้พร้อมตามคำสั่งของผู้สอนศึกษา
2. คุ้มครองปฏิบัติการให้ละเอียด ก่อนลงมือทำการทดลอง
3. ถ้าทำการทดลองเป็นกุญแจ ควรเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมและหลังจาก การทดลองควรมีการอภิปรายสรุป หรือเขียนรายงานตามคำสั่งของผู้สอน

1.9 ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการ

1.9.1 ข้อดี

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงข้อดีของการสอนแบบปฏิบัติการหรือวิธีสอนแบบทดลอง ดังเช่น

ยุพิน พิพิธกุล (2537: 82) ได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนแบบปฏิบัติการ ดังนี้

1. ผู้เรียนสนใจ เพราะได้กระทำคัวใจตนเอง
2. ทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการทำงาน
3. มีการพัฒนาทั้งรายบุคคลและกลุ่ม
4. เสริมสร้างกำลังใจและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน
5. เกิดทักษะทางกาย เมื่อได้ใช้เครื่องมือและจับวัสดุต่างๆ

สิริพร ทิพย์คง (2545: 129) ได้เสนอข้อดีของวิธีสอนแบบทดลองว่า วิธีสอนแบบทดลองทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยผ่านประสบการณ์ ทำให้เข้าใจบทเรียนได้และจำได้นาน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากได้ลงมือปฏิบัติคัวใจตนเอง เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยชอบค้นคว้าหาความจริง ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ และการฝึกทำงานเป็นกลุ่มช่วยส่งเสริมการอุ่นร่วมกันในสังคม แบบประชาธิปไตย นักเรียนมีอิสระในการใช้ความคิดคิดส่งเสริมการเรียนรู้คัวใจตนเอง ทำให้นักเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ต้องอายุแต่อาชญาคุณ อัน และมีความเชื่อในสิ่งที่มีเหตุผล เมื่อประสบความสำเร็จในการทดลองก็มีกำลังใจในการเรียน

บุญชน ศรีสะภาค (2541: 69) กล่าวถึงข้อดีของการสอนแบบปฏิบัติการ ดังนี้

1. ผู้สอนมีอิสระที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ
2. การกิจกรรมการเรียนโดยการทดลองอาจดำเนินโดยผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ ได้

3. ผู้เรียนอาจศึกษาภารกิจกรรม วิธีปฏิบัติ จากสื่อที่สามารถเรียนด้วยตนเองได้

4. เป็นเทคนิคที่เป็นรากฐานของการแก้ปัญหา

5. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การสรุปครอบคลุม หรือการวางแผนยั่งยืน (Generalization) และใช้การวางแผนยั่งยืนไปดังกล่าวในสถานการณ์ใหม่

6. เป็นวิธีการเรียนที่ผู้เรียนจะทำการสืบเสาะหาความรู้และค้นพบความรู้

7. ผู้เรียนเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีทักษะมากขึ้น

1.9.2 ข้อจำกัด

ได้แก่การศึกษาหลายท่านกล่าวถึงข้อจำกัดของการสอนแบบปฏิบัติการหรือ วิธีการสอนแบบทดลอง ดังเช่น

ยุพิน พิพิธกุล (2537: 82) ได้นอกข้อจำกัดของการสอนแบบปฏิบัติการเป็นข้อๆ ไว้ ดังนี้

1. ไม่สามารถใช้กับทุกบทเรียน เพราะบางบทเรียนใช้วิธีนี้ทำให้เสียเวลามาก
2. ทำให้ผู้เรียนค้นพบความจริงมากกว่าการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์
3. ไม่เหมาะสมกับชั้นเรียนไทย

ศิริพร ทิพย์คง (2545: 129) ได้เสนอข้อจำกัดของวิธีสอนแบบทดลอง ไว้ว่า วิธีสอนแบบทดลองไม่สามารถนำมาใช้ได้กับทุกเนื้อหาเนื่องจากบางเนื้อหาต้องใช้เวลาในการทดลองมาก สิ่นเปลืองวัสดุอุปกรณ์ ต้องเสียเงินในการเตรียมสื่อการเรียนการสอน นักเรียนอาจไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ถ้าสื่อที่ใช้ไม่เหมาะสม และในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาพฤติกรรมในการเรียน ไม่สนใจเรียน เรียนอ่อน นักเรียนอาจจะเล่น ไม่สนใจการทดลองและถ้าเนื้อหาที่เรียนนั้นยาก นักเรียนก็อาจจะไม่ค้นพบข้อเท็จจริงจากการทดลอง

บุญชน ศรีสะภาค (2541: 69) ได้เสนอข้อจำกัดดังนี้

1. กรณีที่ให้ปฏิบัติเป็นรายบุคคล ผู้เรียนบางคนอาจขาดแรงจูงใจในการทำงาน คนเดียว
2. ในกรณีที่ให้ปฏิบัติเป็นกลุ่ม สมาชิกบางคนอาจหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงาน

3. ถ้าผู้เรียนพัฒนาไปได้ดี หรือทำไม่ได้ ก็จะมีส่วนทำให้ผู้เรียนมีความคาดหวังในตนเองค่า

4. บางครั้งต้องใช้ทรัพยากรมากซึ่งอาจไม่คุ้มกับผลที่ได้รับ
5. ถ้าวางแผนและจัดระบบไม่คิดอาจล้มเหลวหรือเกิดผลไม่คุ้มก็ได้
6. ใช้ได้กับบางวิชาเท่านั้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปฏิบัติการ

สมคิด ดำรง (2546: 72) ได้ศึกษาการสอน เรื่อง รูปเรขาคณิตและรูปสัมมาตรค้วายวิธีสอนแบบปฏิบัติการ โดยใช้สิ่งแวดล้อมเป็นสื่อ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดัน ไทรจังหวัดตรัง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน เรื่องรูปเรขาคณิตและรูปสัมมาตรค้วายวิธีสอนแบบปฏิบัติการ โดยใช้สิ่งแวดล้อมเป็นสื่อ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง รูปเรขาคณิต และรูปสัมมาตรค้วายวิธีสอนแบบปฏิบัติการ โดยใช้สิ่งแวดล้อมเป็นสื่ออยู่ในระดับพอใจมาก

อัญชลี ปัญญาโพธารากุล (2546: 75) ได้ศึกษาผลการสอนคณิตศาสตร์แบบแก้ปัญหา เชิงปฏิบัติการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ที่ 6 โรงเรียนค่ายลูกเสือบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติการมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งในภาพรวม และสมรรถภาพที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ทักษะการปฎิบัติงานทางคณิตศาสตร์ รองลงมาคือ ทักษะการแก้โจทย์ปัญหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ และทักษะการคิดคำนวณ ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติการมีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ รองลงมาคือ ทักษะการแก้โจทย์ปัญหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ และทักษะการคิดคำนวณ ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติการมีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ระดับดีมากและหลังการเรียนด้วยวิธีแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติการ นักเรียนมีเจตคติ ต่อการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน

วันทนีย์ พิทักษารากร (2540: 134) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอนช่องเสริมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปฏิบัติการกับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า การสอนช่องเสริมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนจากวิธีสอนแบบปฏิบัติการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภายหลังทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สัมฤทธิ์การสอนช่องเสริมวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่เรียนจากวิธีสอนแบบปฏิบัติการสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จิรากรณ์ สุนทร (2541: 49) ได้ศึกษาการสอนแบบปฏิบัติการในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเขตต่อของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มาลินี พูลศรี (2549: 109) ได้พัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิต โดยวิธีสอนแบบปฏิบัติการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิต ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปฏิบัติการ พบร่วatem ก่อนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ราชรี รุ่งทวีชัย (2547: 81) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสามัคคี จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครุ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการยังมีความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการ มีความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อารีย์ คำปัลล่อง (2536: 44) ได้ศึกษา การสอนแบบปฏิบัติการเรื่องคุณสมบัติเกี่ยวกับวงกลมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการ และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คุณสมบัติเกี่ยวกับวงกลมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ประนอม วุฒิพยากร (2538: 105) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง “การซึ่ง” โดยวิธีการสอนแบบปฏิบัติการ กับการสอนแบบปกติ พบร่วatem ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากันที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษฎา ศรีชนะ (2537: 74) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปเรขาคณิตและรูปทรงเรขาคณิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดูม อำเภอครัวดัน จังหวัดศรีสะเกษ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปฏิบัติการกับวิธีสอนแบบปกติ พนวจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปเรขาคณิตของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปฏิบัติการกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำปี นิตอรุณ (2548: 64) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความเท่ากันทุกประการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการ พนวจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความเท่ากันทุกประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ภายหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปฏิบัติการ เรื่องความเท่ากันทุกประการ สูงกว่า ก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุภาพร ชูปีป (2545: 71) ได้ศึกษาผลของวิธีสอนแบบปฏิบัติการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการสอนแบบปฏิบัติการสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการสอนแบบปกติสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการสูงกว่าก่อนได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นิพนธ์ ฝ่ายบุญ (2548: 57) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้วิธีสอนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ทฤษฎีบทปีทาゴรัส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าชุดกิจกรรมโดยวิธีสอนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ทฤษฎีบทปีทาゴรัสชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้วิธีสอนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ทฤษฎีบทปีทาゴรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พนารัตน์ แซ่นชื่น (2548: 89) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมแบบปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมทักษะ การแก้ปัญหาและการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง แบบรูป

และความสัมพันธ์ ปรากฏว่า ชุดกิจกรรมแบบปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาและการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง แบบรูปและความสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้รอยละ 80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาและการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง แบบรูปและความสัมพันธ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์รอยละ 60 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

กล่าวโดยสรุป การสอนแบบปฏิบัติการในวิชาคณิตศาสตร์ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบปฏิบัติการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบปฏิบัติการสูงกว่าการสอนแบบปกติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบคณิตศาสตร์และสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์ไวงั้งหวัดยะลาผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาด้วยวิธีแบบค้วนคว้าเป็นลำดับขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์ไวงศ์ จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2552 2 ห้องเรียน จำนวน 58 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์ไวงศ์ จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2552 ภาคเรียนที่ 2 ที่สุ่มแบบกลุ่มมา 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบคณิตศาสตร์และสามมิติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบบันทึกความคิดเห็นที่ได้เรียนแบบปฏิบัติการ มีรายละเอียดดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบคณิตศาสตร์และสามมิติ ชั้นนักเรียนศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3) ขั้น ม.1

2.1.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3) ขั้นบرمยศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างรูปร่องรอยคณิตสองมิติและสามมิติ

2.1.3 ศึกษาเอกสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการสอนคณิตศาสตร์ และการสอนแบบปฏิบัติการหรือแบบทดลอง และสำรวจสื่อที่สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปร่องรอยคณิตสองมิติและสามมิติ ได้ออกแบบ การจัดการเรียนรู้และจัดทำกำหนดการสอน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การกำหนดการจัดการเรียนรู้เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปร่องรอยคณิตสองมิติ และสามมิติ

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา/เรื่อง	จำนวน ชั่วโมง
	ภาพของรูปร่องรอยคณิตที่เกิดจากการคลี่รูปร่องรอยคณิตสามมิติ	3
1	รูปร่องรอยคณิตสองมิติและสามมิติ	1
2	การเขียนรูปร่องรอยสามมิติ	1
3	รูปคลื่ของรูปร่องรอยคณิตสามมิติ	1
	ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน(top view) ของรูปร่องรอยคณิตสามมิติ	3
4	ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบน ของรูปร่องรอยคณิตสามมิติ	3
	การวัดหรือประดิษฐ์รูปร่องรอยคณิตที่ประกอบขึ้นจากถูกนาศก์	4
5	การวัดรูปร่องรอยสามมิติที่ประกอบขึ้นจากถูกนาศก์	1
6	ภาพจากการมองด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบนของรูปร่องรอยคณิตที่ประกอบขึ้นจากถูกนาศก์	1
7	ประดิษฐ์และวัดรูปร่องรอยคณิตสามมิติจากถูกนาศก์	2

2.1.4 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดการสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการปฏิบัติและเรียนรู้จากสื่อจริง

โดยให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1.5 นำกำหนดการสอนและการจัดการเรียนรู้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 3 ท่าน สอบความสอดคล้องของสาระ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ ถึงการเรียน การสอนและการวัดผลประเมินผล

2.1.7 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนอีกห้องหนึ่งซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องอีกรอบหนึ่ง จึงได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิชาครรภ์เขียน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1–3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผล

ทางการศึกษา

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ จำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานใช้ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีทั้งหมด 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

2.2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการเรียนที่คาดหวัง โดยการเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องเดียวกับข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พร้อมทั้งนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีข้อความที่ชัดเจน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีกห้องหนึ่งจำนวน 28 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ได้เรียนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติไปแล้ว

2.2.5 นำผลการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ โดยการหาค่าความยาก (p) และจำนวนจำแนกของข้อสอบรายข้อ คัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 30 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย .29 – .75 และมีค่าอำนาจจำแนก .20 – .90 และหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) จากสูตร KR – 20 ค่าความเที่ยง .89 ส่วนข้อสอบแบบอัตนัยหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยง .65 สำหรับแบบทดสอบก่อนเรียนผู้วิจัยสร้างเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน กับแบบทดสอบหลังเรียนและผ่านผู้เชี่ยวชาญมาความตรง

2.3 แบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยให้นักเรียนเขียนบรรยาย ความคิดเห็นตามความรู้สึกของนักเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นปฏิบัติการ 3) ขั้นสรุป และ 4) ขั้นประเมินผล และใช้แบบบันทึกการปฏิบัติการ โดยให้นักเรียนศึกษาและสังเกตจากสื่อจริงแล้วบันทึกผล ในแบบบันทึกการปฏิบัติการ และทำแบบฝึกหัด ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้

3.3 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

3.4 ให้นักเรียนเขียนความคิดเห็นต่อการเรียนแบบปฏิบัติการเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จาก

การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ และสามมิติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2 เมริยมเพิ่มนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทำแบบค่าที่

4.3 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติด้วย โภคการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิต สองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิต สองมิติและสามมิติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิต สองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผล ดังตารางที่ 4.1 และ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและ สามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	<i>n</i>	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ร้อยละ	<i>SD</i>
ก่อนเรียน	29	40	10.17	25.43	3.35
หลังเรียน	29	40	21.10	52.76	7.56

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 10.17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.43 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.350 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 21.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.76 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.56

ตารางที่ 4.2 แสดงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิต สองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	<i>n</i>	\bar{X}	$\sum D$	$\sum D^2$	<i>t</i>
ก่อนเรียน	29	10.17			
หลังเรียน	29	21.10	317	4627	9.138*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงผลสรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ

ที่	ความคิดเห็น	ความถี่
1	นักเรียนมีความรู้สึกชอบที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน	7
2	นักเรียนมีความรู้สึกยินดีที่จะเรียนเกี่ยวกับรูปเรขาคณิตแบบปฏิบัติการเพราะ ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์	5
3	นักเรียนมีความรู้สึกดีใจที่ได้เรียนแบบปฏิบัติการ	5
4	นักเรียนมีความรู้สึกประทับใจที่ได้เรียนแบบปฏิบัติการเกี่ยวกับเรื่อง รูปเรขาคณิต	5
5	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ตนเองสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จ	3
6	นักเรียนมีความคิดเห็นว่าได้เรียนรู้วิธีการวิเคราะห์รูปเรขาคณิต	3
7	นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	3
8	นักเรียนมีความรู้สึกว่าการทำกิจกรรมเป็นกตุ่มส่งเสริมความสามัคคี	3

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	ความถี่
9	นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนแบบปฎิบัติการมีความสนุกสนาน	2
10	นักเรียนมีความรู้สึกดีใจที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม	2

จากตารางที่ 4.3 นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนแบบปฎิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีความรู้สึกชอบที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน มีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนมีความรู้สึกยินดีที่จะเรียนเกี่ยวกับรูปเรขาคณิต แบบปฎิบัติการเพราะขอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์, นักเรียนมีความรู้สึกดีใจที่ได้เรียนแบบปฎิบัติการ, นักเรียนมีความรู้สึกประทับใจที่ได้เรียนแบบปฎิบัติการเกี่ยวกับ เรื่อง รูปเรขาคณิต และนักเรียนมี ความรู้สึกดีใจที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มนี้ความถี่น้อยที่สุด

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์อไร จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ

1.1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ

1.2 สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ และสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์อไร จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2552 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 58 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงษ์อไร จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2552 ภาคเรียนที่ 2 ที่สูมแบบกลุ่มมา 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 29 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ จำนวน 7 แผน ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ จำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน มีจำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) .29 -.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 -.90 มีค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ .89 ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ มีค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ .65

3) แบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยใช้สื่อจริง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสรุปและขั้นประเมินผล

3) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

4) ให้นักเรียนเขียนความคิดเห็นต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติในแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่

3) สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติค่ายความถี่

1.4 ผลการวิจัย

1.4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.2 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการอยู่ในระดับดี

2. อภิปรายผล

ผลจากการวิจัย เรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพงขือ ໄຊ จังหวัดยะลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ และสามมิติ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายๆ ประการ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังนี้

1.1 เมื่อหาที่ใช้สอน

เมื่อหาที่เหมาะสมในการสอนแบบปฏิบัติการ ดังที่ บุพิน พิพิชกุล (2537: 90)

ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบปฏิบัติการหรือการสอนโดยการทดลองว่า ได้นำมาใช้มากน้อย ตามลักษณะเนื้อหา เช่น อัตราส่วน สัดส่วน พื้นที่ และปริมาตร การหาพื้นที่รูปเรขาคณิต การหาพื้นที่รูปวงกลม วงรี ไวยเพอร์โนลา การหาตารางค่าความจริง โดยใช้วงจรไฟฟ้า การพับกระดาษ การสร้างรูปฯลฯ ซึ่งผู้วิจัยเองก็ได้นำเนื้อหาเกี่ยวกับรูปเรขาคณิตมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบปฏิบัติการ โดยพื้นฐานของผู้เรียนส่วนใหญ่แล้วมีทักษะการคิดคำนวณไม่ค่อยดี นักจะมีความรู้สึกว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก เพราะผู้เรียนไม่สามารถทำโจทย์คณิตศาสตร์ ที่ต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์ การคำนวณได้ ทำให้เกิดความท้อแท้ในการเรียนและนักจะเบื่อหน่าย กับการเรียนคณิตศาสตร์ ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ และด้วยธรรมชาติของเนื้อหาคณิตศาสตร์ ที่มีความเป็นนามธรรม และ แต่เนื้อหาที่ใช้สอน เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับรูปเรขาคณิตที่ไม่ต้องใช้ความรู้พื้นฐานทางการคิดคำนวณ แต่อาจต้องมีการคาดคะเน และอาศัยการสังเกตสื่อที่ศึกษา กิจกรรมเน้นทักษะการวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระได้

1.2 ลักษณะของการสอนแบบปฏิบัติการ

การสอนแบบปฏิบัติการเป็นการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นสำคัญในการสอน มีการทดลอง การปฏิบัติจริง การสังเกต รวบรวมข้อมูลและสรุป ซึ่งผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ โดยให้ได้แบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4-5 คนเพื่อทำกิจกรรมตามแบบบันทึก การปฏิบัติการ ในขั้นนี้ได้แจ้งจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ขั้นปฏิบัติการได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระ สามารถปรึกษาพูดคุยกับภายในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเครียด หรือรู้สึกเบื่อ ผู้สอนคงอยสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนและพยายามนำช่วยเหลือ และเมื่อผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ก็จะมาชักถามผู้สอนในทันที เพื่อขอคำแนะนำ ผู้เรียนรู้จักการแบ่งงานภาระในกลุ่ม ในบางกิจกรรมที่ผู้เรียนมีหักษ์ในการปฏิบัติงานดีแล้วทำให้งานเสร็จเร็ว ก็มักจะไปคุยสื่อขึ้นตัดไปที่ต้อง hac ในกลุ่มอื่นแล้วลงมาฝึกภาคก่อน โดยเฉพาะถ้ามีการเตรียมแรงโดยการให้ร่วงลักษณะกลุ่มที่ปฏิบัติกิจกรรมได้ดีหรือปฏิบัติกิจกรรมเสร็จ ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการทำกิจกรรม และปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ซึ่งการแบ่งกลุ่มของผู้เรียน 4-5 คน ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม ในขั้นสรุป ผู้สอนได้ให้แต่ละกลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง และในขั้นประเมินผลเป็นการสรุปการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน โดยที่ผู้สอนอาจจะแนะนำเพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนทำผิดพลาด หรือซึ่งไม่เข้าใจ การสอนแบบปฏิบัติการช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์มากขึ้น ดังที่ ดาวลัย พลกัลยา (2523:3) ได้เสนอว่าคุณค่าของการสอนแบบปฏิบัติการช่วยให้ผู้เรียนมีโน้มติในเรื่องนั้นเกิดขึ้นตามนั้น และความคิดสร้างสรรค์สามารถเชื่อมโยงคณิตศาสตร์เข้ากับโลกภายนอกห้องเรียน หรือชีวิตจริง เพราะคณิตศาสตร์ที่ผู้เรียนเรียนนั้น ผู้เรียนเรียนจากกิจกรรมที่ปฏิบัติจริงทำให้เกิด โนภาพ การเรียนจากการปฏิบัติจริง ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจ บรรยายกาศ ในชั้นเรียน จะเป็นแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมตลอดเวลาการเรียน แบบปฏิบัติการ ทำให้ผู้เรียนอยู่ในบรรยายกาศที่ไม่เคร่งเครียด ผู้เรียนได้คิดโดยอาศัยวัสดุอุปกรณ์ ต่างๆช่วยเร้าให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้นในการเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ และมีความสุขที่ได้เรียนรู้

1.3 สื่อการสอน

เนื่องด้วยการสอนแบบปฏิบัติการเป็นการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง ผู้สอนได้เตรียมสื่อการสอนให้ผู้เรียนได้เตรียมสื่อการสอนที่เป็นสิ่งจริง สามารถจับต้องได้ ผู้สอนได้เตรียมสื่อการสอนให้ผู้เรียนได้ศึกษาสังเกต ผู้เรียนมีความสนใจสื่อการสอนที่ผู้สอนเตรียมมาในแต่ละชั่วโมง สื่อการสอนที่เป็นสื่อสิ่งจริงจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่พร้อมจะปฏิบัติกิจกรรม เพราะส่วนใหญ่แล้วผู้เรียนมักจะคุ้นเคยกับการเรียนกับสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์

นอกเหนือจากนี้ ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปฎิบัติการของผู้วิจัยหลายท่าน เช่น สมคิด คำคง (2546: 72) ที่ได้ศึกษาการสอนเรื่อง รูปเรขาคณิตและรูปทรงมาตรฐานตัวบทสอนแบบปฎิบัติการ โดยใช้สิ่งแวดล้อมเป็นสื่อ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดัน จังหวัดตรัง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน เรื่องรูปเรขาคณิตและรูปทรงมาตรฐานตัวบทสอนแบบปฎิบัติการ โดยใช้ สิ่งแวดล้อมเป็นสื่อ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน อัญชลี ปัญญาโพธารากุล (2546: 75) ได้ศึกษา ผลการสอนคณิตศาสตร์แบบแก้ปัญหาเชิงปฎิบัติการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ กระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายลูกเสือบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนตัวบทสอนแบบปฎิบัติการมีผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งในภาพรวมและสมรรถภาพที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ทักษะ การปฎิบัติงานทางคณิตศาสตร์ วันที่นี้ พิพากษาหารากร (2540: 134) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอน ชั้นอนุบาลวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดย วิธีสอนแบบปฎิบัติการกับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า การสอนชั้นอนุบาลวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนจากวิธีสอนแบบปฎิบัติการทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาหลังทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง มาลีณี พุฒครี (2549: 109) ได้พัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิต โดยวิธีสอนแบบปฎิบัติการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จำปี นิลอรุณ (2548: 64) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ เรื่อง ความเท่ากันทุกประการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน แบบปฎิบัติการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความเท่ากันทุกประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ภายหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปฎิบัติการ เรื่องความเท่ากันทุกประการ สูงกว่า ก่อนได้รับการสอน สุภาพร ชูปีย์ (2545: 71) ได้ศึกษาผลของวิธีสอนแบบปฎิบัติการที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุป ได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการสอนแบบปฎิบัติการสูงกว่าก่อนได้รับการสอนและงานวิจัยของนิพนธ์ ฝ่ายบุญ (2548: 57) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้วิธีสอนแบบปฎิบัติการ เรื่อง ทฤษฎีบทปีทาโกรัส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้วิธีสอน แบบปฎิบัติการ เรื่อง ทฤษฎีบทปีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองสูงกว่า

ก่อนการทดลองสอน ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวถ้วนไปกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยวิธีสอนแบบปฎิบัติการสูงกว่าก่อนเรียนทั้งสิ้น

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฎิบัติการอยู่ในระดับดี และ ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีความถี่สูง 4 อันดับแรก คือ 1) นักเรียนมีความรู้สึกชอบที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน 2) นักเรียนมีความรู้สึกินดีที่จะเรียนเกี่ยวกับรูปเรขาคณิตแบบปฎิบัติการ เพราะชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 3) นักเรียนมีความรู้สึกดีใจที่ได้เรียนแบบปฎิบัติการ และ 4) นักเรียนมีความรู้สึกประทับใจที่ได้เรียนแบบปฎิบัติการเกี่ยวกับเรื่อง รูปเรขาคณิต ซึ่งสามารถทำให้ ปรากฏผล เช่นนี้ เนื่องจากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฎิบัติการ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรูปเรขาคณิต ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ ผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบและสนใจ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4 – 5 คน ซึ่งเป็นปริมาณที่มี ความเหมาะสมและมีนักเรียน ที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคลาน และเตรียมอุปกรณ์ ในการทำกิจกรรมให้พร้อมและมีจำนวนที่พอเพียงกับจำนวนผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคน ได้มี โอกาสฝึกปฏิบัติและได้ร่วมกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสามารถในกลุ่มต้องช่วยกันปฎิบัติกิจกรรมให้เสร็จ ภายในเวลาที่กำหนด นอกเหนือนี้ ผู้วิจัยมีการเตรียมแรงโดยการให้รางวัลกับกลุ่มที่ปฎิบัติกิจกรรม เสร็จทันเวลา ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวที่จะปฎิบัติกิจกรรม และร่วมกิจกรรมด้วยความ สนุกสนาน ไม่รู้สึกกดดันหรือเครียด และมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองที่มีส่วนร่วมในกลุ่มทำให้ สามารถปฏิบัติงานกลุ่มได้สำเร็จ

ดังนั้น การสอนแบบปฎิบัติทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจากสื่อสิ่งที่เรียน เรียนจากรูปธรรมไปสู่นามธรรม ต่างผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน คณิตศาสตร์

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

3.1.1 การสอนคณิตศาสตร์แบบปฎิบัติการแนะนำสำหรับสาระค้านเรขาคณิต สาระที่เกี่ยวข้องกับการวัด ควรใช้สื่อสิ่งที่เริงจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจมากขึ้นเป็นประโยชน์ ในการศึกษาระดับสูงต่อไป

3.1.2 การจัดกลุ่มผู้เรียนควรเป็นกลุ่มเล็กๆ 2-4 คนและควรมีผู้เรียนที่มี ความสามารถในระดับเก่ง ปานกลางและอ่อน ผู้สอนควรให้กำลังใจกับผู้เรียนที่มีความสามารถ

ในระดับอ่อนให้มีความมั่นใจที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนได้ และควรทำความเข้าใจกับผู้เรียนที่เก่ง ให้ยอมรับและเปิดโอกาสให้เพื่อนที่อ่อนได้ทำงานด้วย

3.1.3 ผู้สอนควรเรียนสื่อให้พร้อมเป็นชุดๆสำหรับที่จะให้แต่ละกลุ่มหินไปปฏิบัติ และนำมาส่ง

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ความมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนด้วยวิธีสอนแบบปฏิบัติการ กับวิธีสอนแบบอื่นๆที่ใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ เช่น สื่อการสอนที่เป็นสื่อคอมพิวเตอร์ เพราะเป็น สื่อการสอนที่ผู้เรียนมีความสนใจมาก เช่นกัน

3.2.2 ความมีการสอนแบบปฏิบัติการในเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กฤษฎา ศรีชนา (2537) "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้และ
ความคิดสร้างสรรค์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปเรขาคณิตและรูปทรงเรขาคณิต
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตุม อำเภอศรีรัตน์ จังหวัดศรีสะเกษ
ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปฏิบัติการกับวิธีสอนแบบปกติ" ปริญญาโท
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

จิราภรณ์ สุนทร (2541) "การสอนแบบปฏิบัติการในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3"
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จำปี นิคลอรัม (2548) "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความเท่ากัน
ทุกประการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการ"
สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ณิภา ก้อนคำ (2552) "พระบรมราโชวาท" คืนคืนวันที่ 4 ธันวาคม 2552 จาก

<http://www.thaitownusa.com/New-0912000221-1.aspx>

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2547) 30 รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
กรุงเทพมหานคร เพื่อฟ้า พรินติ้ง จำกัด

นิพนธ์ ฝ่ายบุญ (2548) "การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้วิธีสอนแบบปฏิบัติการ เรื่อง ทฤษฎีบท
ปีทาโกรัส" สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

บุญชุม ศรีสะอาด (2541) การพัฒนาการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ชัมรมเด็ก
pronom วุฒยากร (2538) "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง “การซึ่ง” โดยวิธีการสอนแบบปฏิบัติการ
กับการสอนแบบปกติ" ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการ
ประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ประยูร อายานาน (2537) คู่มือการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา: หลักการ
และแนวปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ประกายพรีก

พนารัตน์ แซ่บชื่น (2548) "มาตรฐานแบบบัญชีตัวการเพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา และการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

เรื่อง แบบรูปและความสัมพันธ์ สารานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

นาลีณี พูลศรี (2549) "การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิต โดยใช้วิธีการสอนแบบบัญชีตัวการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2"

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ยุพิน พิพิธกุล (2537) "รูปแบบการเรียนการสอนคณิตศาสตร์(2)" ใน ประมวลสารัตถะ และวิทยวิธีทางวิชาคณิตศาสตร์ หน่วยที่ 9 หน้า 81-89 นนทบุรี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ราตรี รุ่งทวีชัย (2547) "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสามจั่น จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนแบบบัญชีตัวการกับการสอนตามคู่มือครู" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ลาวัลย์ พลกล้า (2523) การสอนคณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร

วันทนนีร์ พิทักษ์วารากร (2540) "ผลสัมฤทธิ์การสอนช่องเสริมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบัญชีตัวการ กับวิธีสอนแบบปกติ" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบ ประเมินค่า มหาวิทยาลัยบูรพา

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546) คู่มือวัดผลประเมินผลคณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร คุณสภาพดาดพร้าว

สุภาพร ชูเปีย (2545) "ผลของวิธีสอนแบบบัญชีตัวการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการประเมินค่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สมกิต คำคง (2546) "การสอน เรื่อง รูปเรขาคณิตและรูปสามมิติคัวบิวิชีสอนแบบปฏิบัติการ โดยใช้สิ่งแวดล้อมเป็นสื่อ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดัน ไทร จังหวัดตรัง"
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตแขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

สิริพร พิพัฒ (2537) "แนวโน้มการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์" ใน ประมวลสาระ
ชุดวิชาสารัตคละและวิทยวิธีทางวิชาคณิตศาสตร์ หน่วยที่ 15 หน้า 273 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
_____. (2545) หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร บริษัทพัฒนา
คุณภาพวิชาการ(พว)จำกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐาน
การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระคณิตศาสตร์
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.)

อัญชลี ปัญญาโพธารกุล (2546) "ผลการสอนคณิตศาสตร์แบบแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติการที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายลูกเสือบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี"
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

อารี พันธ์มณี (2546) จิตวิทยาร่วงสรรค์การเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ไทยใหม่
เอคโคเกท

อารีย์ คำปล้อง (2536) "การสอนแบบปฏิบัติการเรื่องคุณสมบัติเกี่ยวกับวงกลมของนักเรียน
ชั้นนักเรียนศึกษาปีที่ 3" ปริญญาอิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกคณิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายงานคู่เขยวചาญ

รายงานผู้เขียนวชาญ

1. นายบรรจิค แซ่ห่วง	ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนศตรีบะดา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
2. นางบุศยรินทร์ ภู่ทับทิมชนพัฒน์	ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านพงซื่อไร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
3. นายรอสดี กอวะอูฐุ	ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา
สำนักงานการศึกษาเอกชนสำหรามัน จังหวัดยะลา

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ เวลา 10 ชั่วโมง
 เรื่อง ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) เวลา 3 ชั่วโมง
 ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

สาระสำคัญ

การมองรูปเรขาคณิตสามมิติ กำหนดคุณสมบัติ 3 ทาง คือ ทางด้านหน้า ด้านข้าง และ ด้านบน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ระบุภาพสองมิติที่ได้จากการมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถดูภาพที่ได้จากการมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือ ด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติที่กำหนดให้ได้

สาระการเรียนรู้

1. การวัดภาพรูปเรขาคณิตสามมิติบนกระดาษ โดยใช้เมตริก
2. การวัดภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติ บนกระดาษกระดาษคราฟฟ์

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูนำปริซึมให้นักเรียนดู แล้วซักถามเพื่อให้นักเรียนได้พิจารณาภาพที่ได้จากการมองด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน โดยที่ครูหมุนปริซึมทีละหน้าและบอกวิธีการมองด้านที่เป็นด้านหน้า ด้านข้างและด้านบน

2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 3 เพิ่มเติม พร้อมทั้งซักถามข้อสงสัยและปัญหาที่เกิดขึ้นจากใบความรู้

3. ครูบูรณาจุดประสงค์ในการทำปฏิบัติการ สาธิตวิธีวัดภาพสามมิติ และการวัดภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติบนกระดาษกระดาษคราฟฟ์

4. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับอุปกรณ์ในการทำแบบปฏิบัติการที่ 4 ให้นักเรียนศึกษาและทำกิจกรรมตามแบบปฏิบัติการที่ 4 โดยให้นักเรียนวัดภาพเรขาคณิตสามมิติและเขียนภาพที่ได้จาก การมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิต สามมิติ ครุอยช์แนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรมปฏิบัติการ โดยในช่วงโหนงที่ 1 ให้นักเรียนสังเกต สิ่งของที่มีลักษณะคล้ายรูปเรขาคณิต ปริซึมสามเหลี่ยม ปริซึมห้าเหลี่ยม ปริซึมสี่เหลี่ยม ทรงกระบอก ลูกบาศก์ พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม พร้อมทั้งเขียนภาพที่ได้จากการมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของสิ่งของดังกล่าว ช่วงโหนงที่ 2 ให้นักเรียนวัดครุภูมิเรขาคณิตสามมิติที่เครื่มให้ 6 ชุด บันทึกในแบบบันทึกการ ช่วงโหนงที่ 3 ให้นักเรียนเขียนภาพที่ได้จากการมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติจากช่วงโหนงที่ 2

4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ให้นักเรียนนำเสนอผลการทำแบบปฏิบัติการในครั้งนี้

5. ครุและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 พร้อมทั้งเฉลย

สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง ภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูป เเรขาคณิตสามมิติ
2. แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 4
3. สิ่งของที่เป็นรูปทรงต่าง
 - 3.1 ปริซึมสามเหลี่ยม (กล่องกระดาษทิชชู)
 - 3.2 ปริซึมสี่เหลี่ยม (กล่องยา)
 - 3.3 ปริซึมห้าเหลี่ยม (กล่องรูปบ้าน)
 - 3.4 ปริซึมหกเหลี่ยม (กล่องขนม)
 - 3.5 ทรงกระบอก (กระป่องน้ำ)
 - 3.6 ลูกบาศก์ (กล่องขนม)
 - 3.7 พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม (ที่ทับกระดาษ)
 - 3.8 โฟมทรงอื่นๆ 6 ทรง
4. ปากกา ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ
5. แบบฝึกหัดที่ 4

การวัดและประเมินผล

1. สิ่งที่ต้องประเมิน/เป้าหมายการประเมิน

ภาพที่ได้จากการ量ด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view)
หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติได้

2. วิธีการประเมิน

2.1 ตรวจแบบบันทึกการปฏิบัติการ

2.2 ตรวจแบบผึกหัด

3. เครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน (ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ)

3.1 แบบบันทึกการปฏิบัติการ ทำถูกต้องร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

3.2 แบบผึกหัด ทำถูกต้องร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

บันทึกผลหลังการสอน

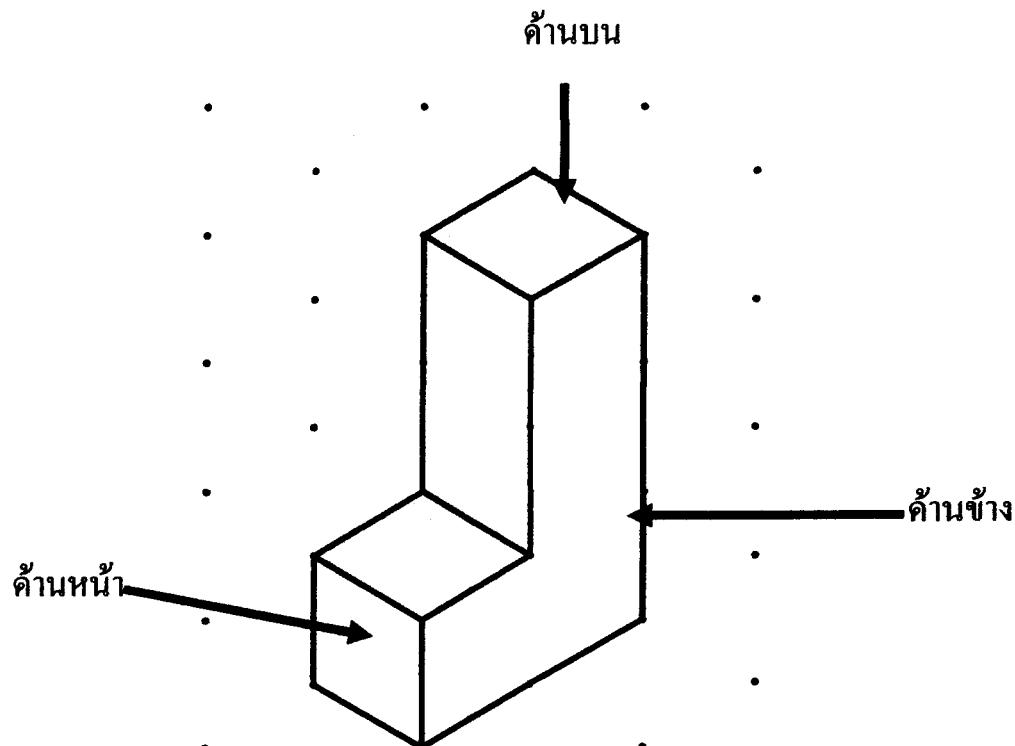
จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ ในขั้นนำได้ให้นักเรียนได้พิจารณาภาพที่ได้จากการมองด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของปริซึม และบอกข้อตกลงในการกำหนดด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน โดยเฉพาะการมองด้านบนให้弄จากด้านหน้าเป็นหลักและให้นักเรียนศึกษา การวัดภาพจากภาระของด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนเพิ่มเติมจากใบความรู้ที่ 3 นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 4 ชั้นนี้ 2 ตอน ตอนที่ 1 ฝึกปฏิบัติการสังเกตและวัดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง หรือด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติของสิ่งของที่มีลักษณะคล้ายรูปเรขาคณิตสามมิติจำนวน 7 ชิ้น ดังนี้ 1.ปริซึมสามเหลี่ยมจากกล่องกระดาษทิชชู 2.ปริซึมสี่เหลี่ยมจากกล่องชา 3.ปริซึมห้าเหลี่ยมจากกล่องรูปปั้น 4.ปริซึม หกเหลี่ยมจากกล่องขนม 5.ทรงกระบอกกระป๋องน้ำ 6.ถุงกาแฟจากกล่องขนม 7.พระมิচธฐานสี่เหลี่ยมจากที่ทับกระดาษ และตอนที่ 2 เป็นการวัดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง หรือด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ได้จากไฟฟ้ามีรูปทรงที่แตกต่างกันจำนวน 6 ชิ้น ในชั่วโมงที่ 1 ให้นักเรียนทำแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 4 ตอนที่ 1 และจากการสังเกตการณ์ทำแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 4 ตอนที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่ได้วัดภาพจากภาระของทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนได้ รูปที่นักเรียนนักวิเคราะห์คิดคือภาพด้านข้างของปริซึมห้าเหลี่ยมจากกล่องรูปปั้น ด้านบนของปริซึมห้าเหลี่ยมจากกล่องขนม ในขั้นสรุปการทำกิจกรรม ผู้สอนได้แบ่งให้แต่ละกลุ่มวัดภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติ กลุ่มละ 1 ชิ้น แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อนักเรียนทุกคนจะได้เห็นภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนที่ถูกต้องและผู้สอนได้เสนอแนะเพิ่มเติม เมื่อนักเรียนคาดคะเนไม่สมเหตุสมผล ชั่วโมงที่ 2 ให้นักเรียนทำแบบบันทึกการปฏิบัติการตอนที่ 2 นักเรียนปฎิบัติการวัดรูปเรขาคณิตสามมิติ ที่ได้จากไฟฟ้า ซึ่งในช่วงแรกนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถคาดคะเนได้ ผู้สอนจึงต้องแนะนำและสาธิตการวัดโดยให้นักเรียนฝึกวิเคราะห์จากมนุษย์ระหว่างด้านหน้าและด้านข้างของรูปเรขาคณิตสามมิติก่อน นักเรียนก็สามารถคาดคะเนได้ และพบว่านักเรียนชายจะมีทักษะในการวัดรูปและเรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนหญิง ชั่วโมงที่ 3 นักเรียนทำแบบบันทึกการปฏิบัติการตอนที่ 2 ให้วัดภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตที่ได้รับไว้ในชั่วโมงที่ 2 นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจและสามารถคาดคะเนภาระของทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนได้ แต่ก็มีเพียงส่วนน้อยที่นักจะคาดคะเนด้านบนผิด เพราะมองจากด้านข้างเป็นหลัก และจากการทำแบบฝึกหัดที่ 4 ของนักเรียน พบร่วมนักเรียนส่วนใหญ่ทำได้แต่นักจะคาดคะเนด้านบนผิดในบางข้อเท่านั้น

ผลจากการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการและการทำแบบฝึกหัด pragya คะแนนดังนี้

1. แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 4 มีคะแนนเต็ม 56 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 49.86 คิดเป็นร้อยละ 89.04 นักเรียนได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 ทุกคน
 2. แบบฝึกหัดที่ 4 มีคะแนนเต็ม 21 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 16.31 คิดเป็นร้อยละ 77.67 นักเรียนได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 ทุกคน
- โดยสรุปแล้วนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ใบความรู้ที่ 3

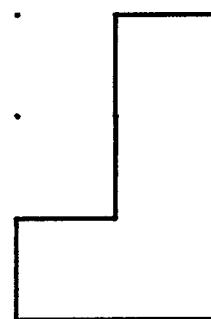
เรื่อง ภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติ การมองรูปเรขาคณิตสามมิติ ได้กำหนดคุณสมบัติ ให้กำหนดคุณสมบัติ 3 ด้าน คือ ด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน ตามลูกศร ดังรูป

เมื่อว่าภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนแสดงได้ดังนี้

ด้านหน้า

ด้านข้าง

ด้านบน

แบบบันทึกการปฏิบัติการ

หน่วยการเรียนรู้
ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 4

เรื่อง

ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view)
หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

สมาชิกในกลุ่ม

1. เลขที่
2. เลขที่
3. เลขที่
4. เลขที่
5. เลขที่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 /

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แบบฝึกการปฏิบัติการที่ 4

**เรื่อง ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view)
หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติ**

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ระบุภาพสองมิติที่ได้จากการมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติที่กำหนดให้ได้
จุดประสงค์

นักเรียนสามารถวิเคราะห์ภาพที่ได้จากการมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติได้
อุปกรณ์

1. สิ่งของที่เป็นรูปทรงต่าง

*ปริซึมสามเหลี่ยม (กล่องกระดาษทิชชู)	*ปริซึมสี่เหลี่ยม (กล่องยา)
*ปริซึมห้าเหลี่ยม (กล่องรูปม้าน)	*ปริซึมหกเหลี่ยม (กล่องขนม)
*ทรงกระบอก (กระปุกผงน้ำ)	*ลูกบาศก์ (กล่องขนม)
*พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม (ที่ทับกระดาษ)	

2. ไฟฟ้าทรงอื่นๆ 6 ทรง

3. ปากกา ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ

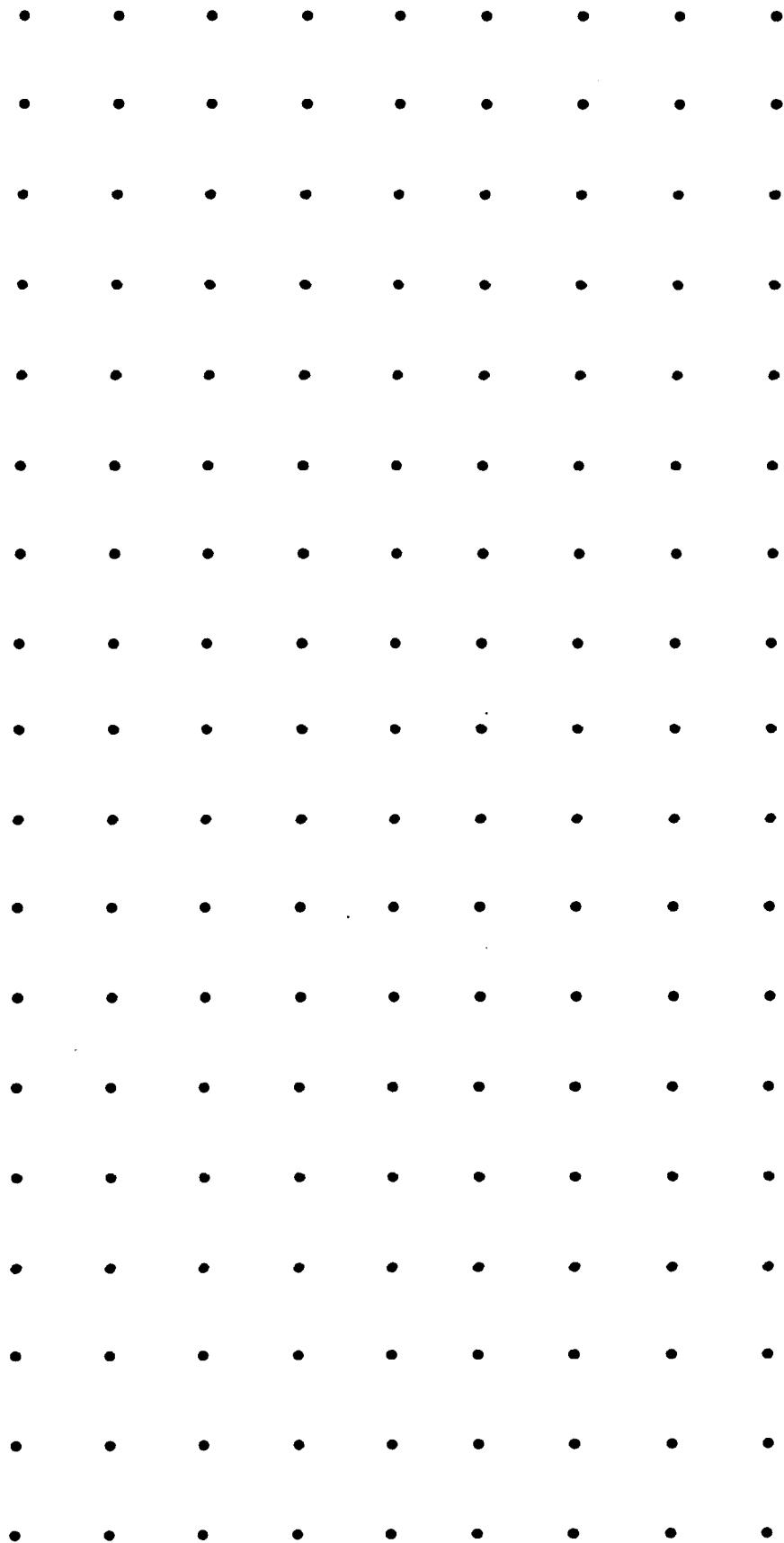
4. ในความรู้ที่ 3 เรื่อง ภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติ

คำสั่ง

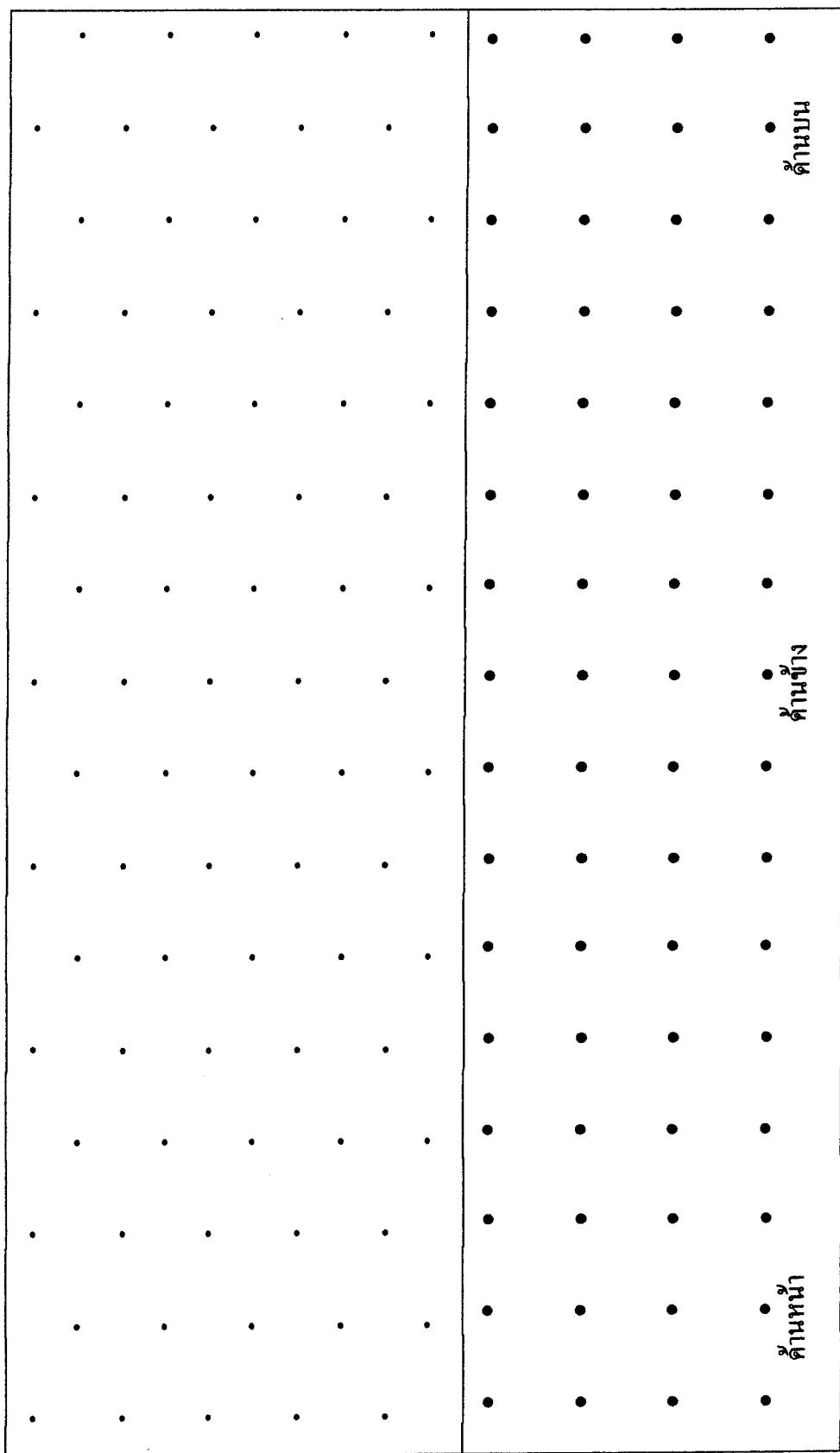
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน ของรูปเรขาคณิตสามมิติ (งานรายบุคคล) ให้นักเรียนศึกษาในความรู้ที่ 3 แล้ววิเคราะห์ที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน ของรูปเรขาคณิตสามมิติจำนวน 7 ชิ้น ที่แจกให้ลงในกระดาษ จุดตะปุ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน ของรูปเรขาคณิตสามมิติ(งานกลุ่ม) ให้นักเรียนวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสามมิติในจุดไอโซเมต릭และวิเคราะห์ภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบน ของรูปเรขาคณิตสามมิติ(รูปทรงจากไฟฟ้าจำนวน 6 ชุด) บันทึกผลลงในแบบบันทึกการปฏิบัติการ

କ୍ଷେତ୍ରଫଳ

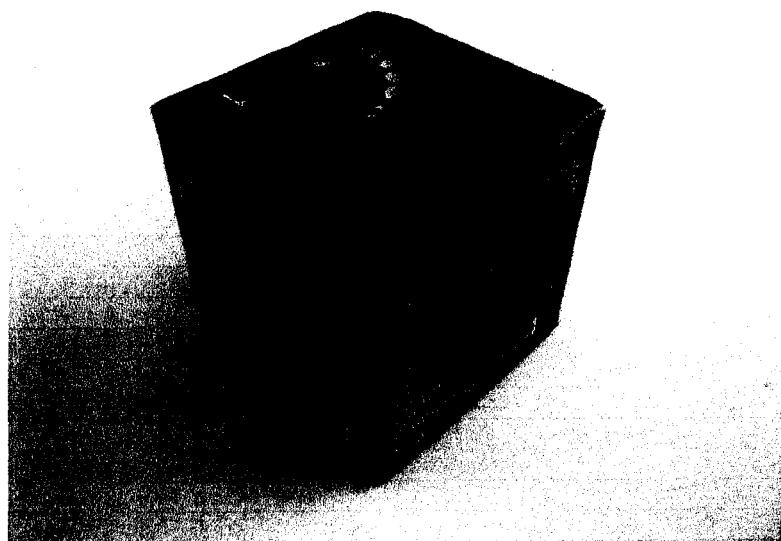
รูปเรขาคณิตสามมิติที่...

ภาพสื่อการสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
เรื่อง ภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบน
ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

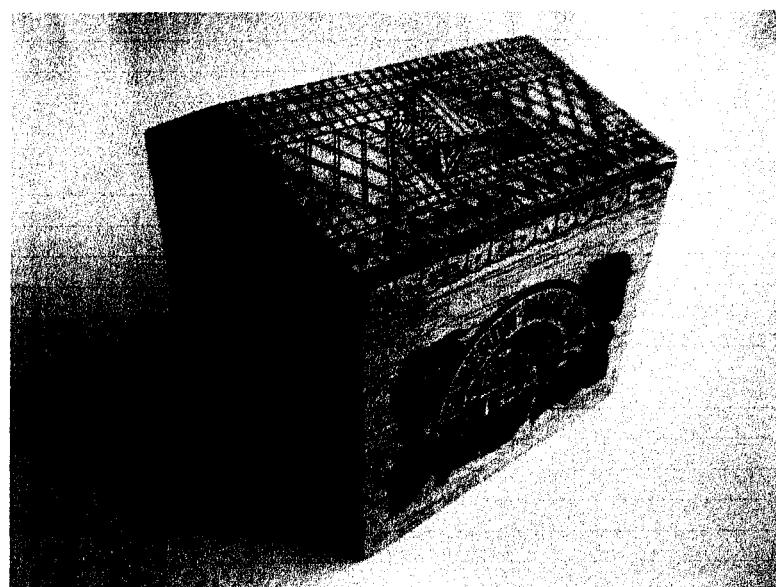
ปริซึ่มสามเหลี่ยม (กล่องกระดาษทิชชู)

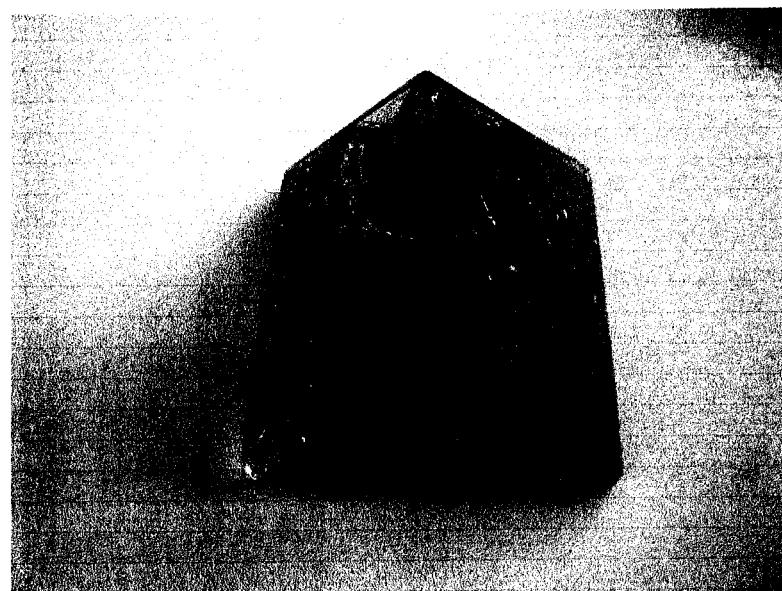
ลูกบาศก์ (กล่องขนม)

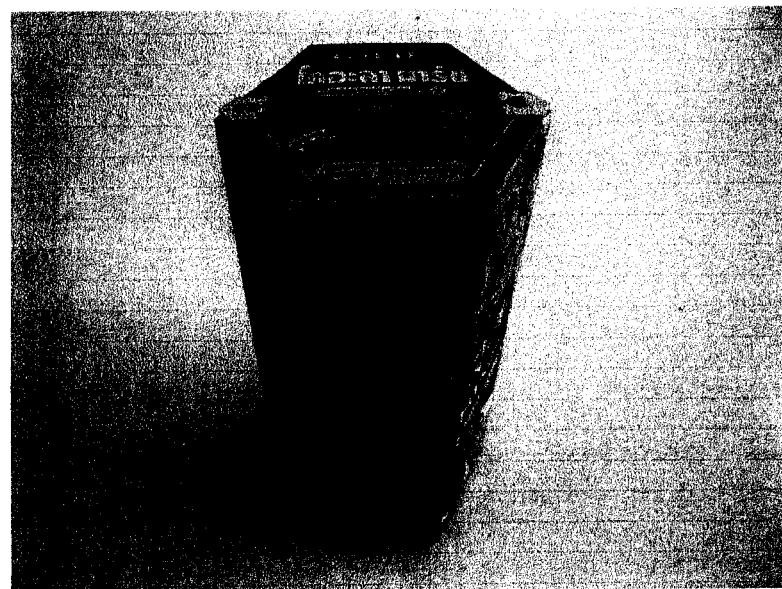
ปริซึมสี่เหลี่ยม (กล่องชา)

ปริซึมห้าเหลี่ยม (กล่องรูปบ้าน)

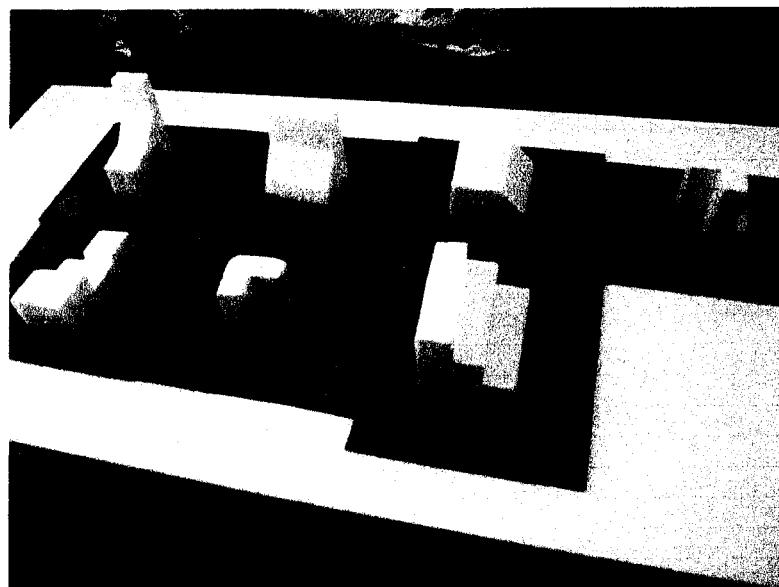
พีระมิดครานส์เหลี่ยม (ที่ทับกระดาษ)

ปริซึมหกเหลี่ยม (กล่องขัน)

ทรงกระบอก (กระป๋องน้ำ)

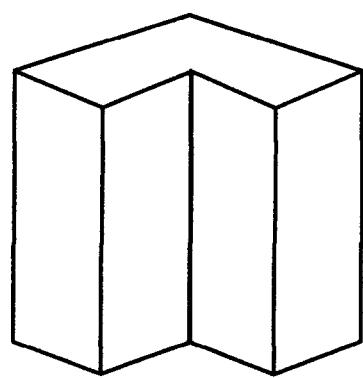
ไฟมทรงอันๆ 7 ชุด

ແບບມີ

คำสั่ง 1. ให้นักเรียนระบายน้ำที่รูประฆาตสามมิติ ดังนี้

- สีชมพู ด้านหน้า
 - สีน้ำเงิน ด้านข้าง
 - สีเขียว ด้านบน

2 จงเขียนภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน ของรูปเรขาคณิตสามมิติในแต่ละข้อให้ถูกต้อง

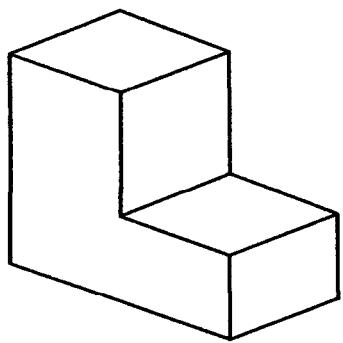

1.

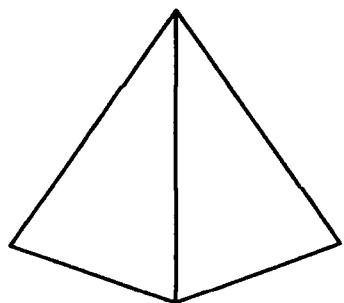
A 3D perspective drawing of a rectangular prism, oriented vertically. It has a front face that is a rectangle divided into four quadrilaterals by its diagonals. The top and bottom faces are also rectangles. The right side shows a vertical edge, and the left side shows two vertical edges meeting at a corner. The entire figure is drawn with black outlines on a white background.

60

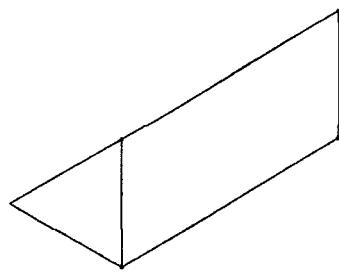
2.

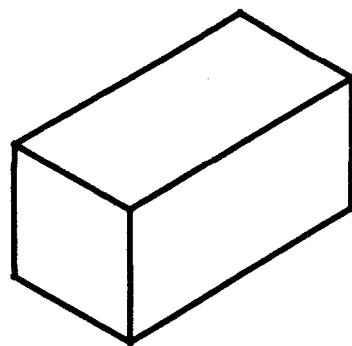
3.

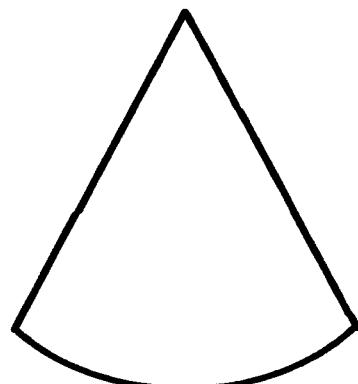

4.

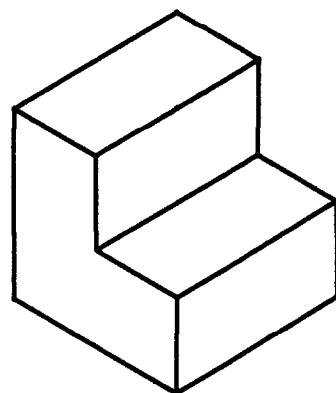

5.

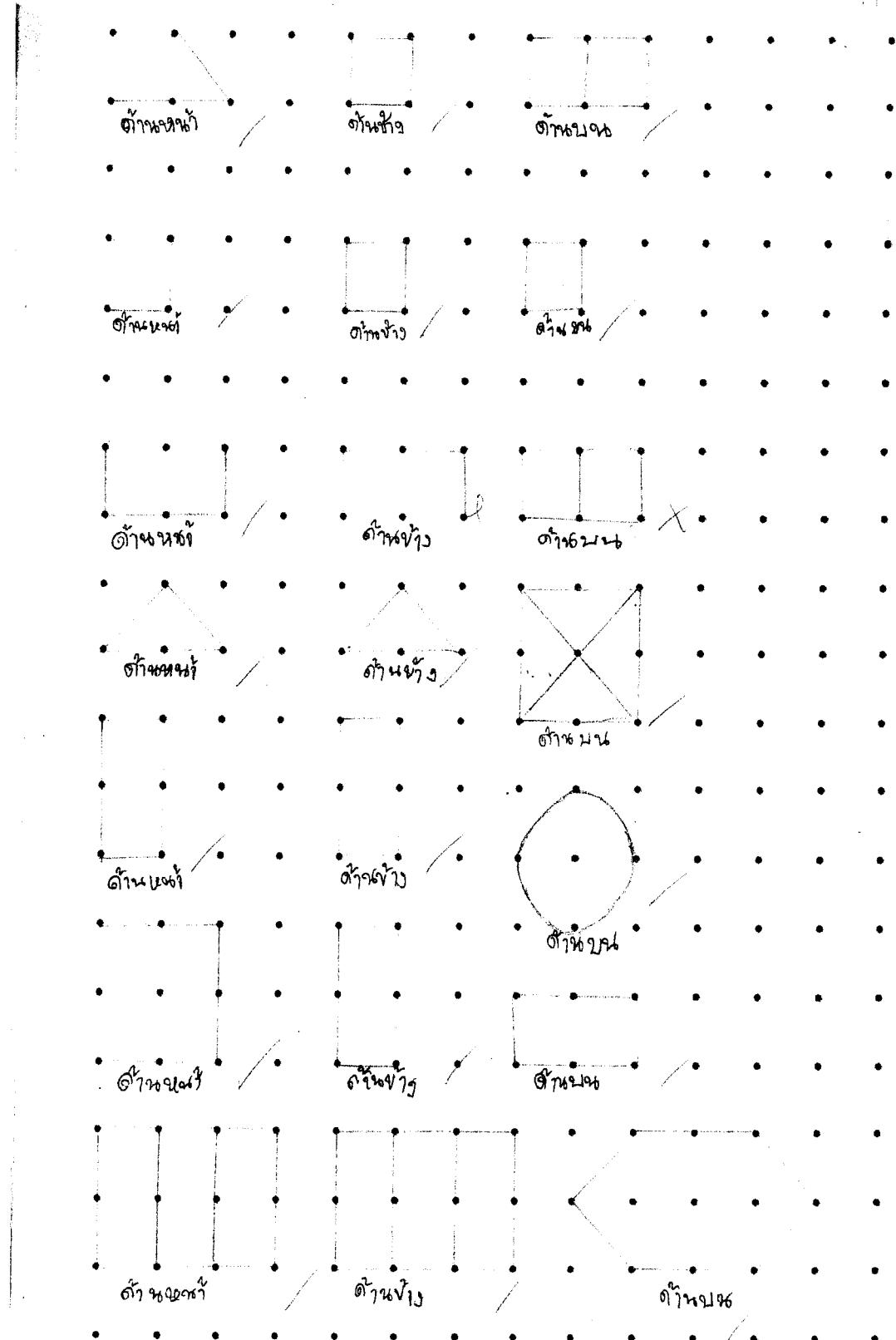

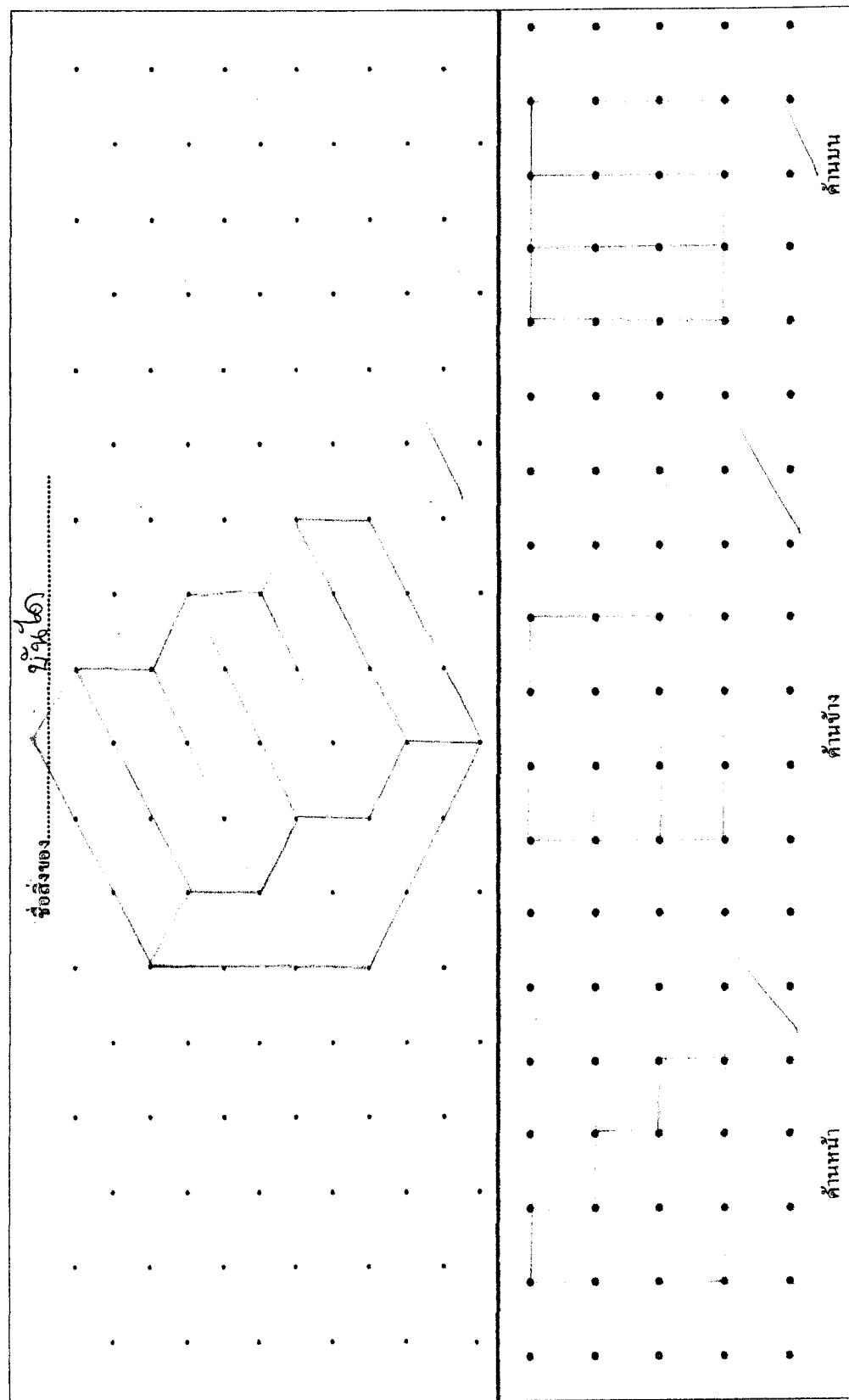
6.

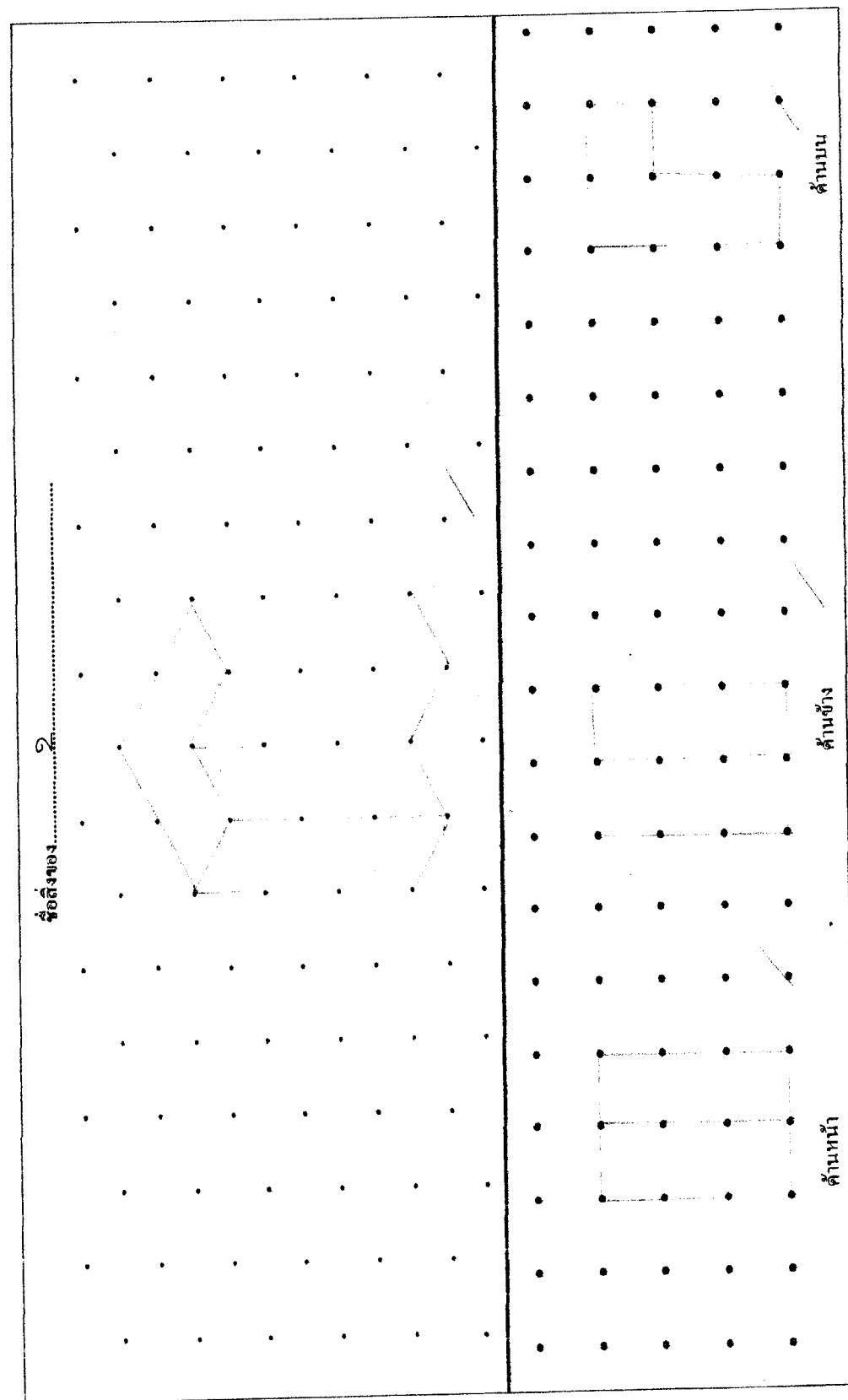

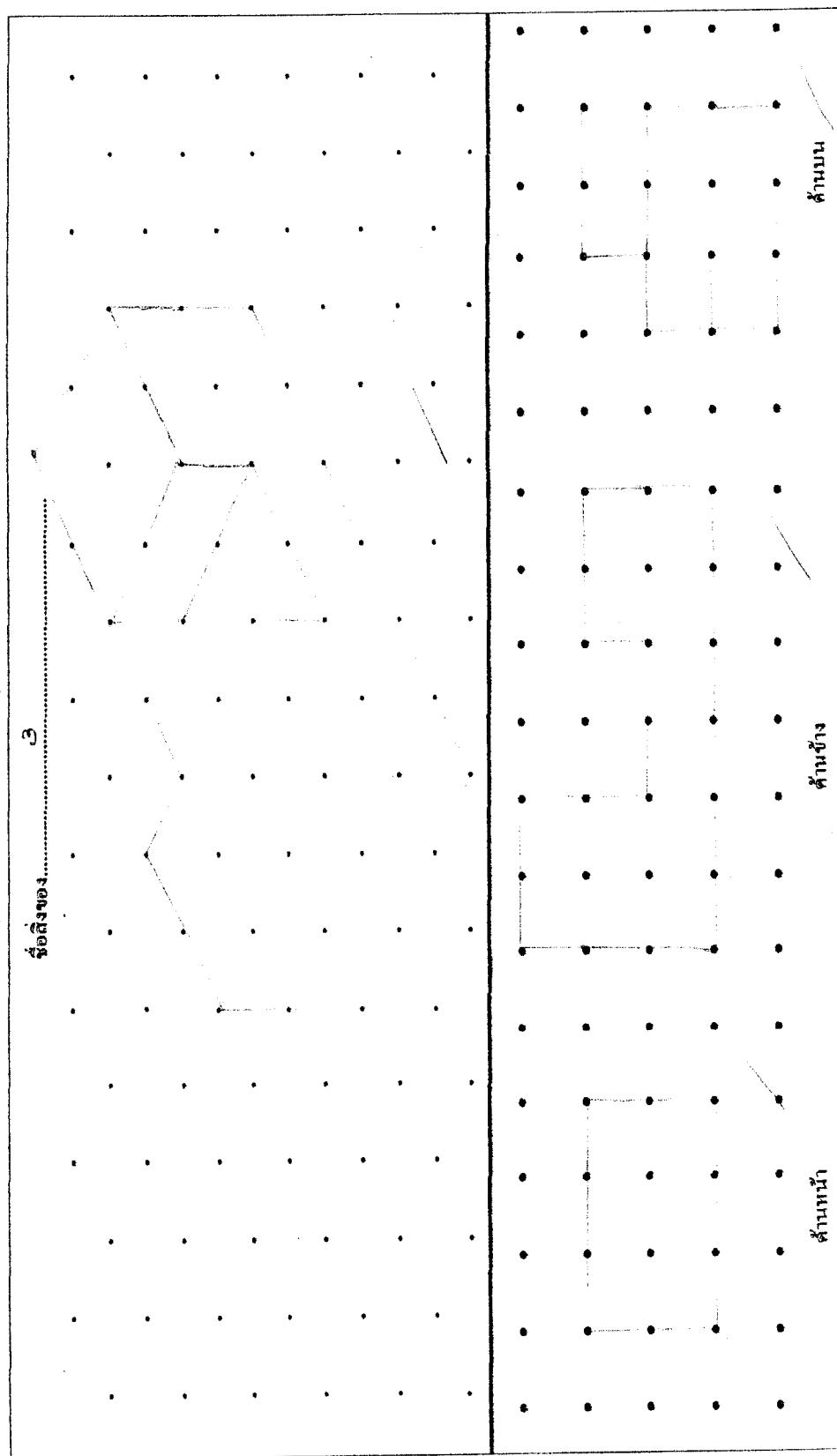
7.

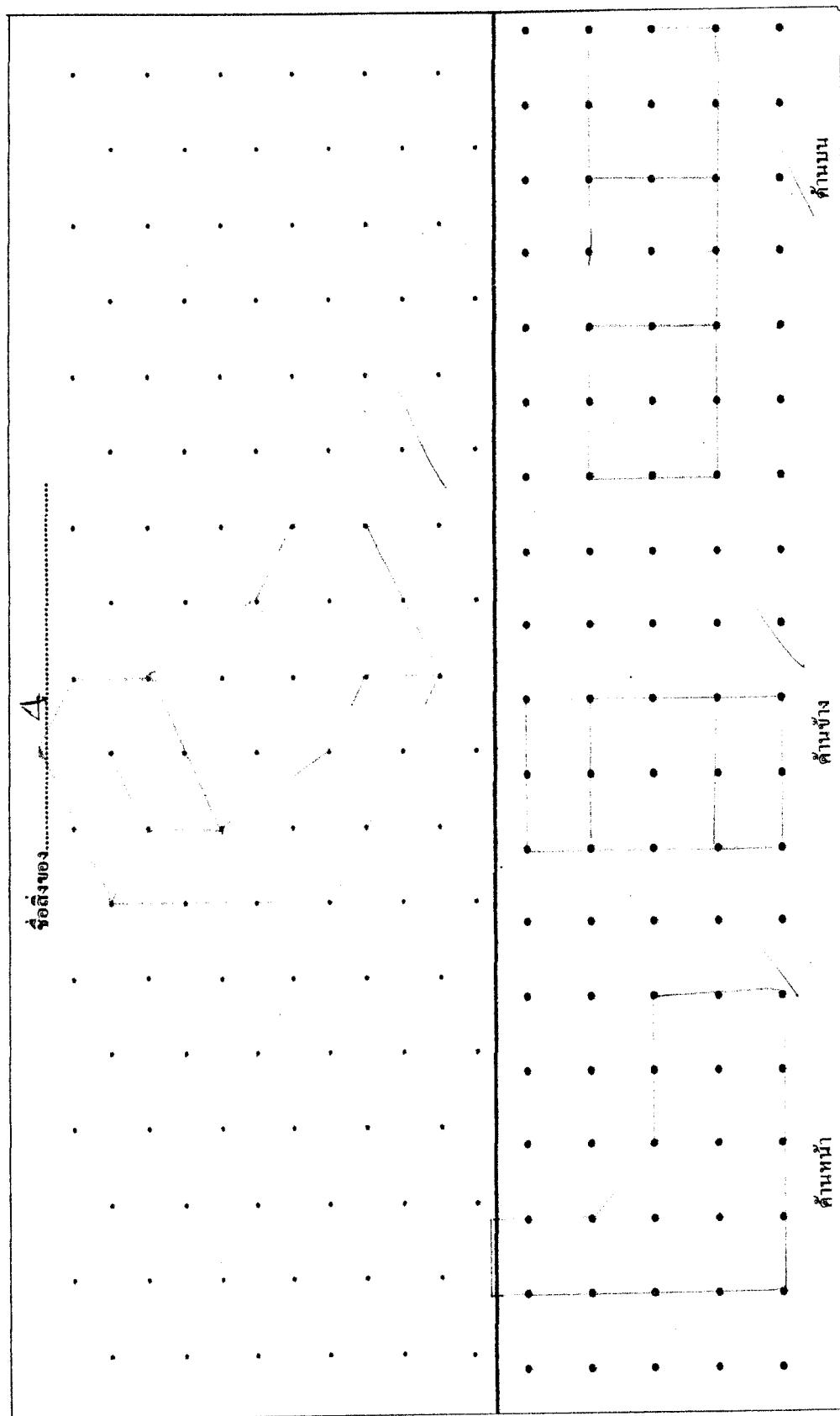
ព.ស. ១៩៩៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ អាយុ ១៨

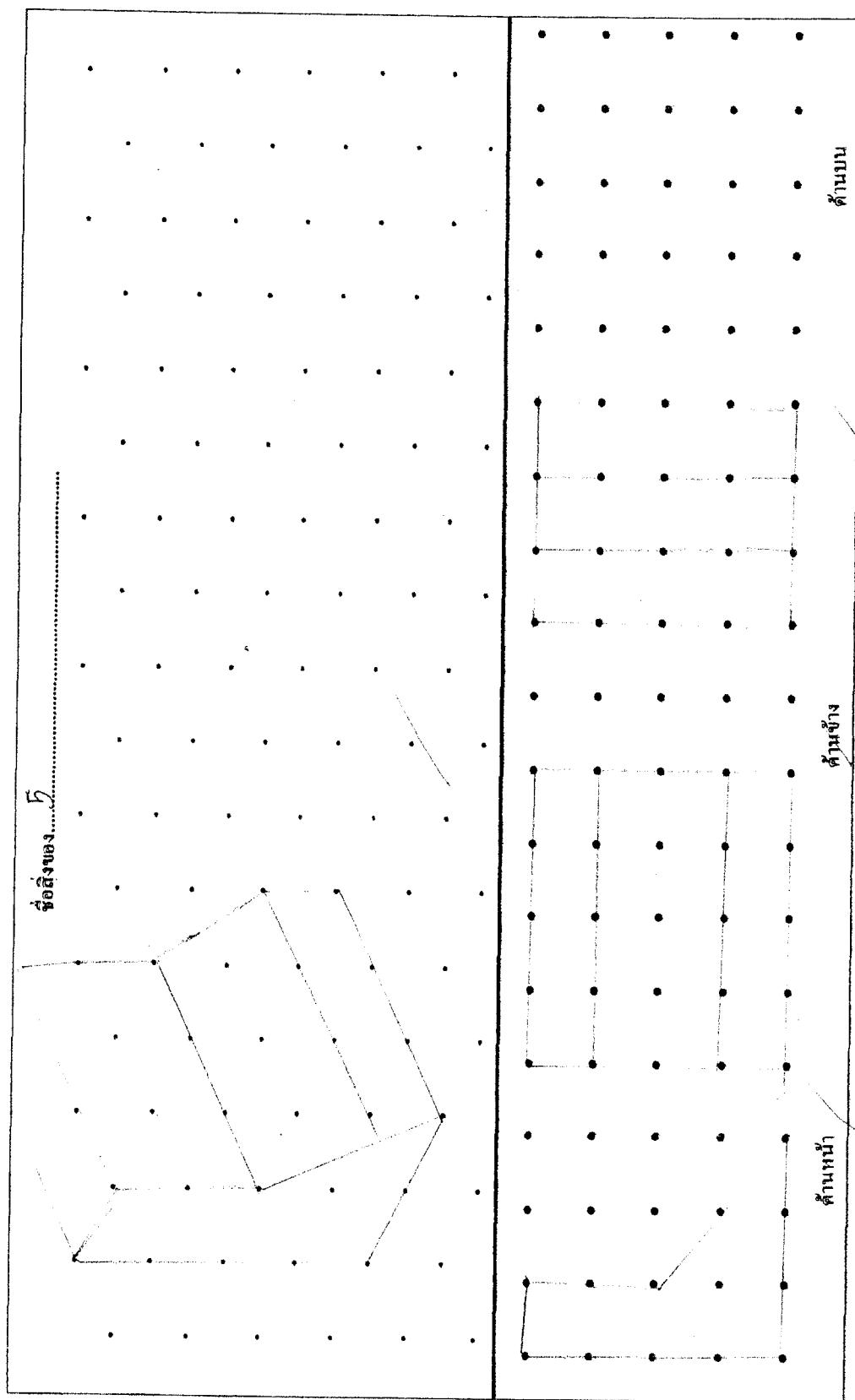

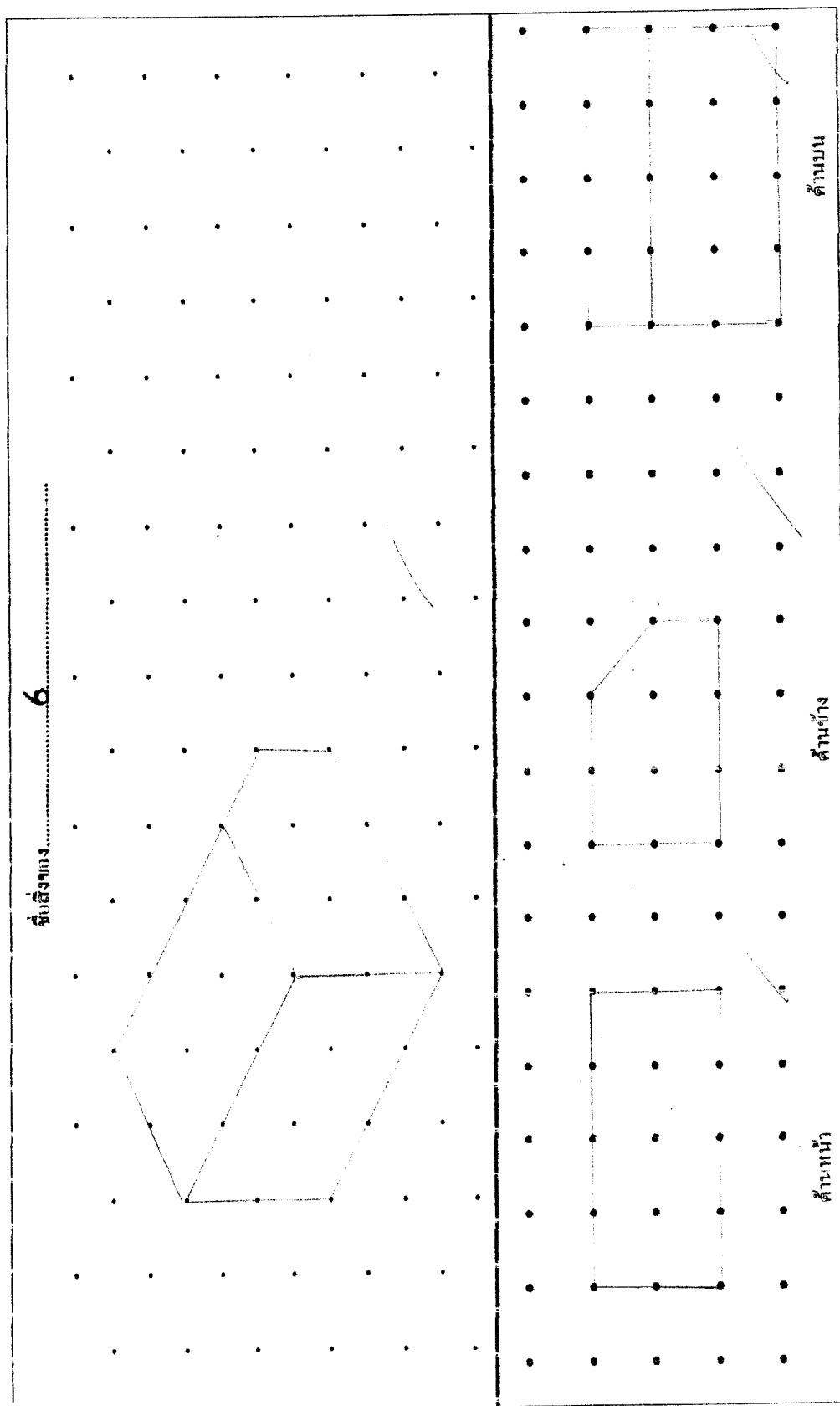

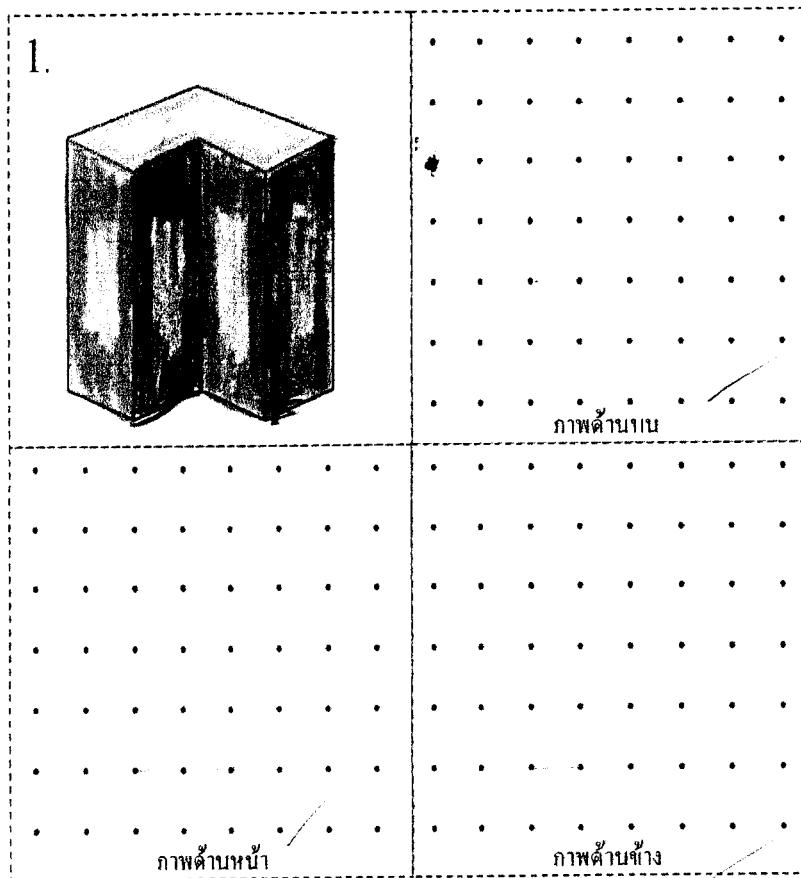
ชื่อ..... นามสกุล..... ชั้น 2/1 ลำดับที่ 15.

แบบที่ 4

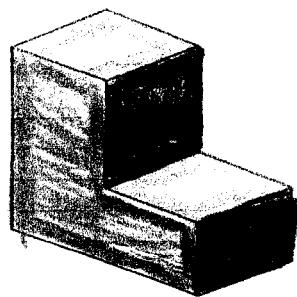
คำสั่ง 1. ให้นักเรียนระบายน้ำเสื้อที่รูปเรขาคณิตสามมิติ ดังนี้

- สีชมพู ด้านหน้า
- สีเขียว ด้านข้าง
- สีเงิน ด้านบน

2. จงเขียนภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน ของรูปเรขาคณิตสามมิติ ในแต่ละช่องให้ถูกต้อง

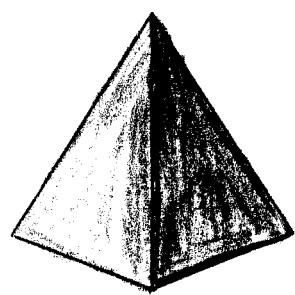

2.

ภาพด้านหน้า

3.

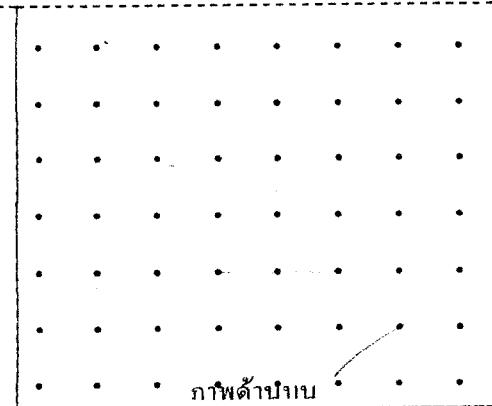
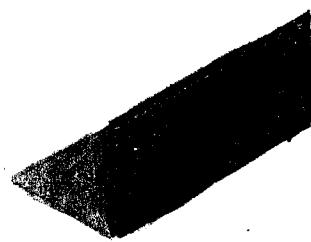
ภาพด้านข้าง

ภาพด้านหน้า

ภาพด้านหน้า

ภาพด้านข้าง

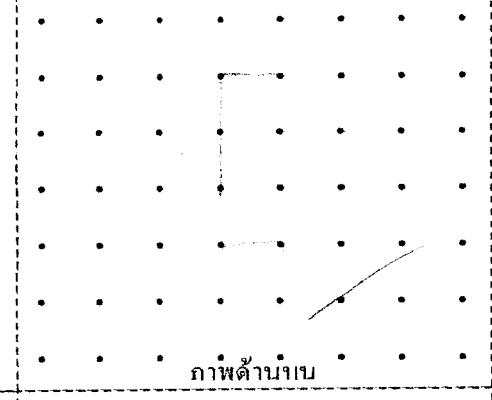
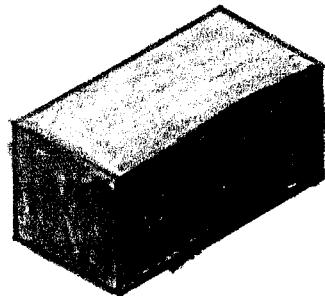
4.

ภาพด้านหน้า

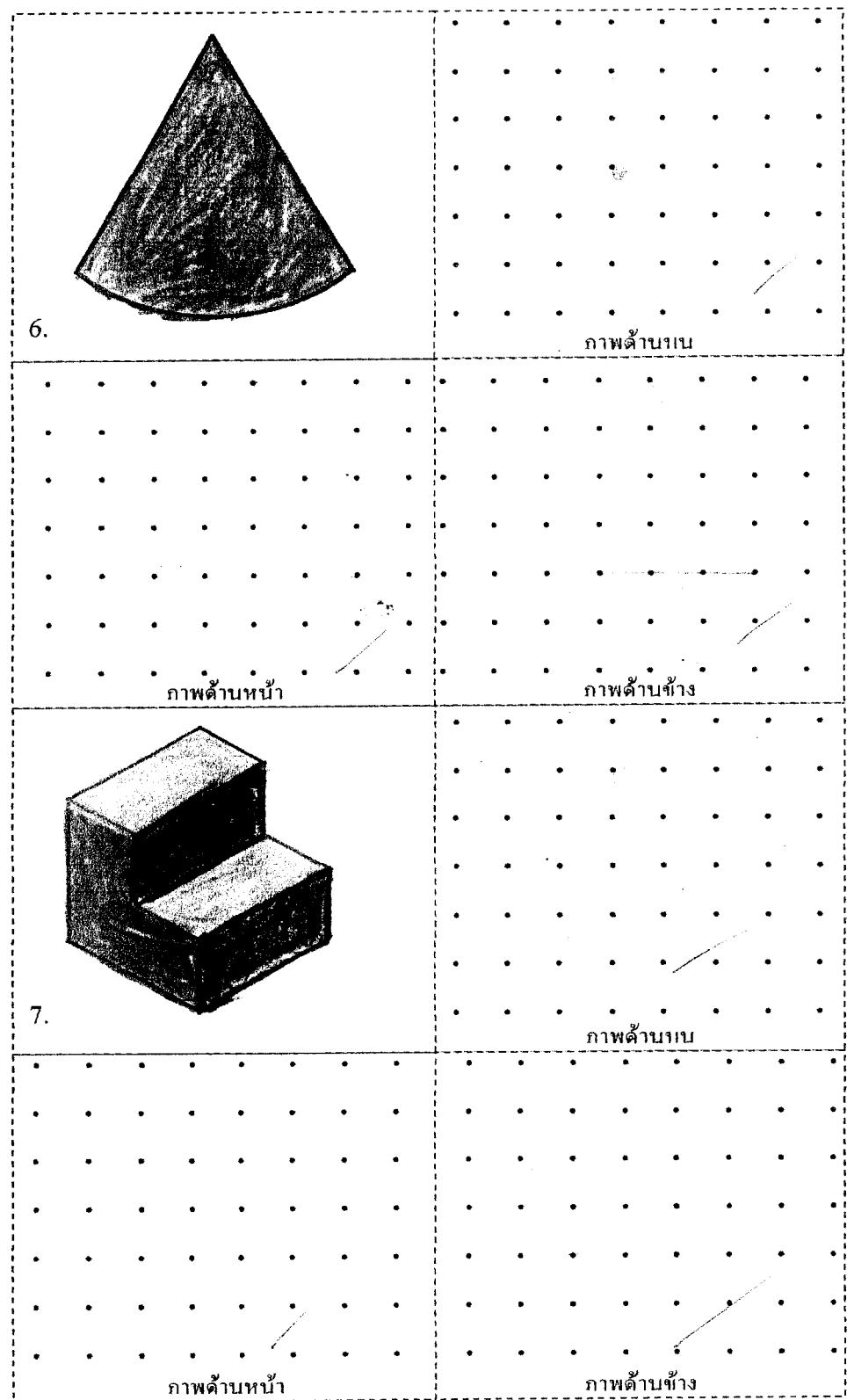
ภาพด้านข้าง

5.

ภาพด้านหน้า

ภาพด้านข้าง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ	เวลา 10 ชั่วโมง
เรื่อง ภาพจากภารมองด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์	เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ในการเขียนภาพจากภารมองรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ จะเขียนเป็นตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ปราฏในด้านที่มอง และเขียนจำนวนลูกบาศก์กำกับไว้ในตารางรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การคาดหวังหรือประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า(front view) ด้านข้าง(side view) หรือด้านบน(top view) ได้

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถถวายภาพจากภารมองทางด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์และระบุจำนวนได้

สาระการเรียนรู้

การเขียนภาพจากภารมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านหลัง และระบุจำนวนลูกบาศก์

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูนำลูกบาศก์หลายๆลูก ที่ประกอบเป็นรูปเรขาคณิตสามมิติในแบบต่างๆ ให้นักเรียนพิจารณา การมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบน

2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนรูปเรขาคณิตสองมิติแสดงภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ นักเรียนศึกษาในความรู้ที่ 4 ครูสาธิตพร้อมอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์และการระบุจำนวนลูกบาศก์

3. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 คน และครูชี้แจงการทำกิจกรรมปฏิบัติการในครั้งนี้
4. ให้นักเรียนปฏิบัติตามแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 6 ครูให้แนะนำช่วยเหลือในการปฏิบัติการของนักเรียน
5. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเมื่อปฏิบัติกรรมเสร็จแล้ว
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติกรรมในครั้งนี้
7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5

สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

1. ในความรู้ที่ 4 เรื่องการเขียนภาพจากกรรมของทางค้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์
2. แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 6
3. รูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ 6 ชุด
4. แบบฝึกหัดที่ 5
5. กระดาษกระดาษตะปู

การวัดและประเมินผล

1. ลิสท์ที่ต้องประเมิน/เป้าหมายการประเมิน

คาดการจากการของทางค้านหน้า ด้านข้าง ด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ได้ และระบุจำนวนลูกบาศก์ได้

2. วิธีการประเมิน

2.1 ตรวจแบบบันทึกการปฏิบัติการ

2.2 ตรวจแบบฝึกหัด

3. เครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน (ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ)

3.1 แบบบันทึกการปฏิบัติการ ทำถูกต้องร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

3.2 แบบฝึกหัด ทำถูกต้องร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

บันทึกผลหลังการสอน

จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการวัดภาพจากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ โดยการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 6 และแบบฝึกหัดที่ 6 ผู้สอนได้สาธิตการวัดภาพจากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์พร้อมแนะนำเกี่ยวกับ การนับจำนวนลูกบาศก์ประกอบกับให้นักเรียนศึกษาในความรู้ที่ 4 จากการสังเกตการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการพบว่านักเรียนมีทักษะดีขึ้น เพราะสามารถทำงานให้เสร็จทันเวลา และทำได้ถูกต้อง มีพึงบางกลุ่มที่มีพิเศษเฉพาะบ้าง แต่คิดพลาดเพียงเล็กน้อยตรงที่เขียนจำนวนลูกบาศก์ในบางช่องผิด เช่นเดียวกับในการทำแบบฝึกหัดที่ 5 ที่นักเรียนเขียนจำนวนลูกบาศก์ผิด ในบางช่องและเขียนภาพจากการมองทางด้านบนผิดแต่เป็นพียงบางช้อ

ผลจากการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการและการทำแบบฝึกหัดประกอบดังนี้

1. แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 5 มีคะแนนเต็ม 18 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 16.52 คิดเป็นร้อยละ 91.76 นักเรียนได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 ทุกคน
2. แบบฝึกหัดที่ 5 มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 16.59 คิดเป็นร้อยละ 82.93 นักเรียนได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 ทุกคน

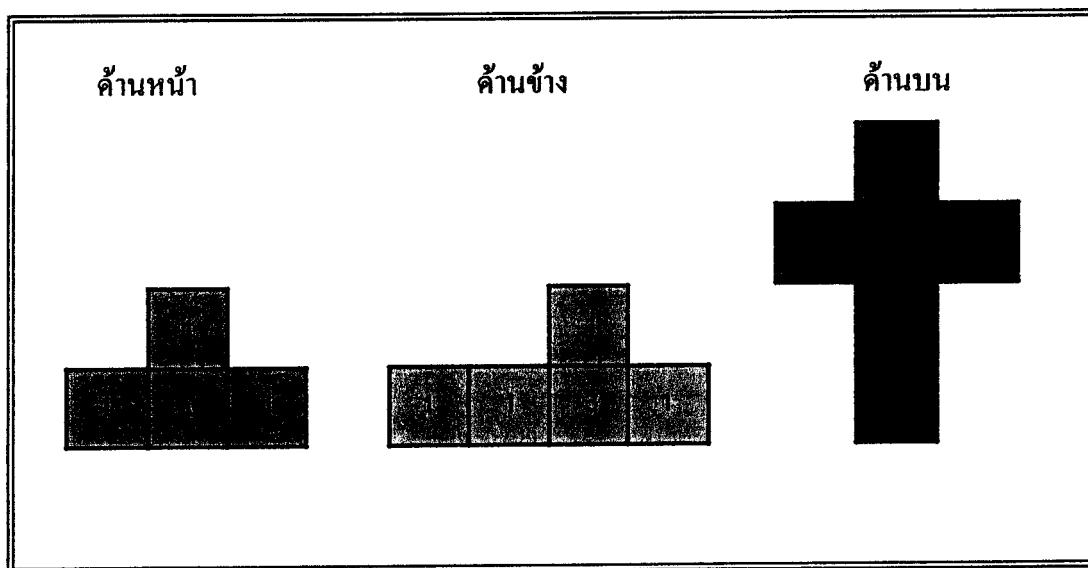
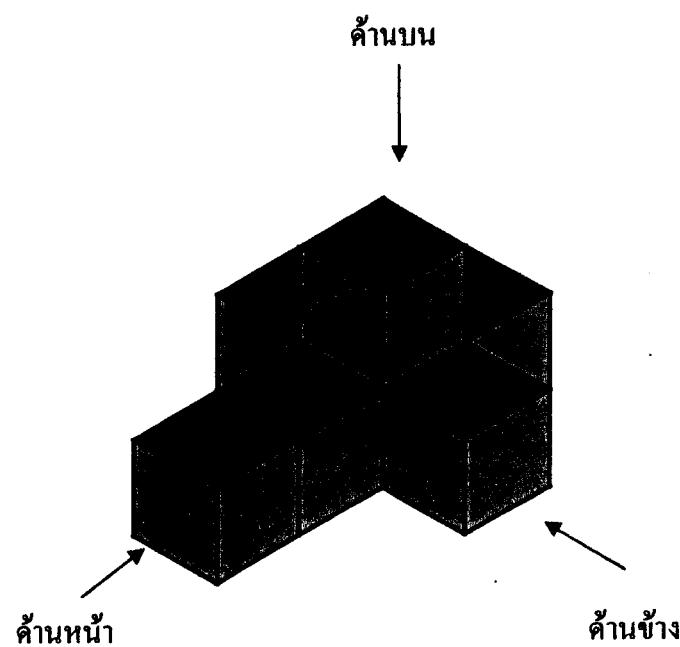
โดยสรุปแล้วนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ใบความรู้ที่ 4

การเขียนภาพจากกรรมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน

ของรูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

การเขียนภาพที่ได้จากการกรรมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เราจะเขียนในรูปตารางสี่เหลี่ยมจตุรัสที่ปราภูมิในด้านที่มอง และเขียนจำนวนลูกบาศก์กำกับไว้ในตารางสี่เหลี่ยมจตุรัส ดังต่อไปนี้

แบบบันทึกการปฏิบัติการ

หน่วยการเรียนรู้

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 6

เรื่อง

ภาพจากการมองด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์
สามชิ้นในกลุ่ม

1. เลขที่
2. เลขที่
3. เลขที่
4. เลขที่
5. เลขที่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 6

เรื่อง ภาพจากภาระนองค้านหน้า ค้านข้าง ค้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติ ที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การคาดหรือประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางค้านหน้า (front view) ค้านข้าง (side view) หรือค้านบน (top view) ได้

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถคาดภาพจากภาระนองทางค้านหน้า ค้านข้าง ค้านบนของรูปเรขาคณิต สามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์และระบุจำนวนลูกบาศก์ได้

อุปกรณ์

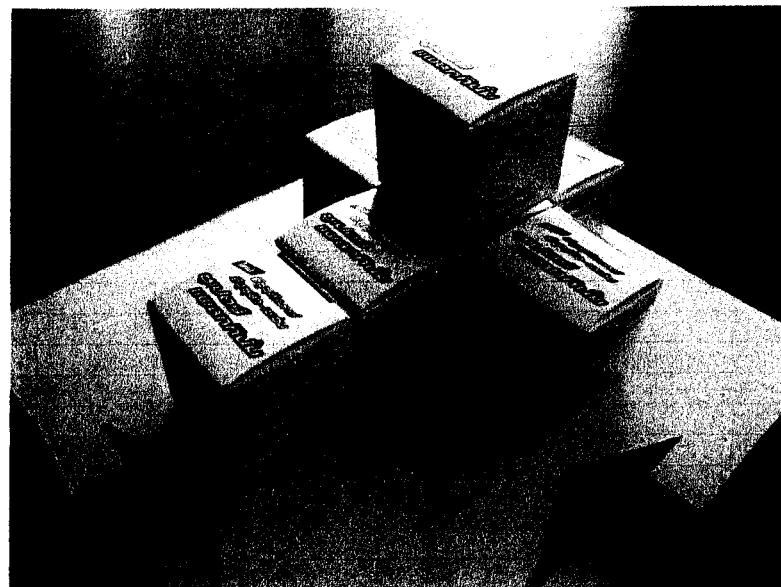
1. รูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ 6 ชุด
2. กระดาษกระคนงปูนละ 1 แผ่น
3. ดินสอ, ไม้บรรทัด
4. ใบความรู้ที่ 4 เรื่องการเขียนภาพจากภาระนองทางค้านหน้า ค้านข้าง และค้านบนของรูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

คำสั่ง งานกลุ่ม

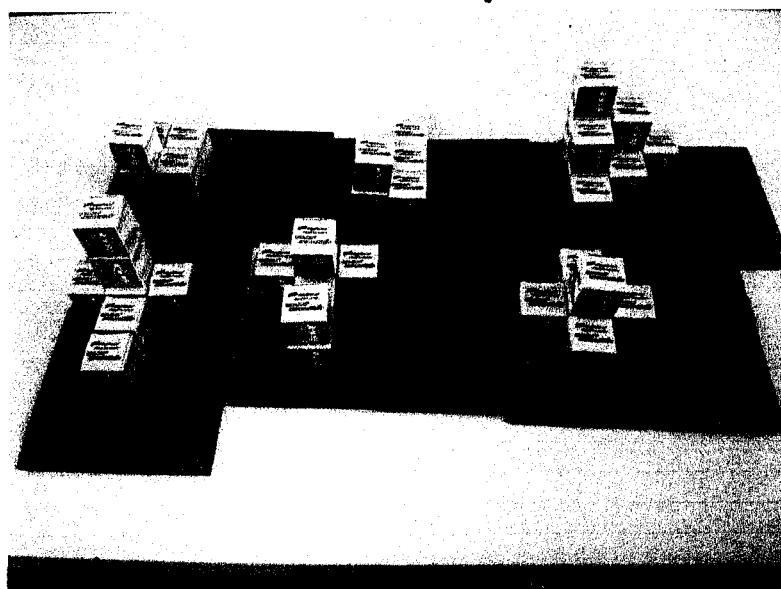
1. ให้นักเรียนเขียนภาพและระบุจำนวนลูกบาศก์ที่ได้จากการมองทางค้านหน้า ค้านข้าง และค้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่แต่ละกลุ่มได้ลงในแบบบันทึกการปฏิบัติการ
2. บันทึกผลให้เรียบร้อย เตรียมการนำเสนอผลการบันทึก

การคิดเห็น ทางการเมือง	การดำเนินชีวิต	ความต้องการที่ต้องการให้เกิดขึ้น
การคิดเห็น ทางการเมือง	การดำเนินชีวิต	ความต้องการที่ต้องการให้เกิดขึ้น
การคิดเห็น ทางการเมือง	การดำเนินชีวิต	ความต้องการที่ต้องการให้เกิดขึ้น

ภาพสื่อการสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
เรื่อง ว่าด้วยปรีชาภิถานมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์
และภาพจากการมองด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบนของรูปรีชาภิถานมิติ
ที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

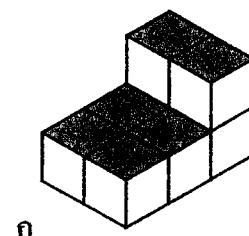
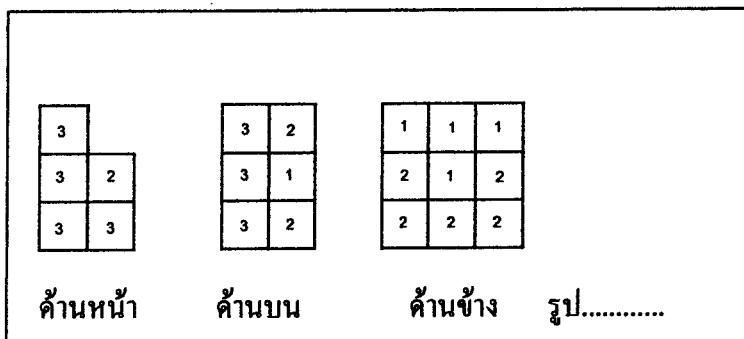
สื่อประกอบใบความรู้ที่ 4

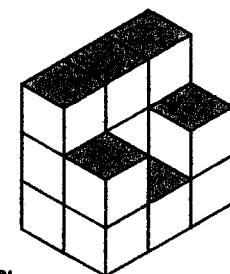
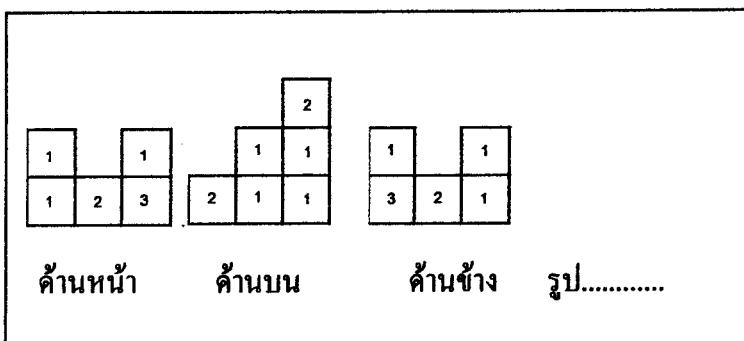
สื่อในการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการ

แบบฝึกหัดที่ 5

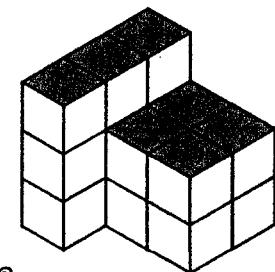
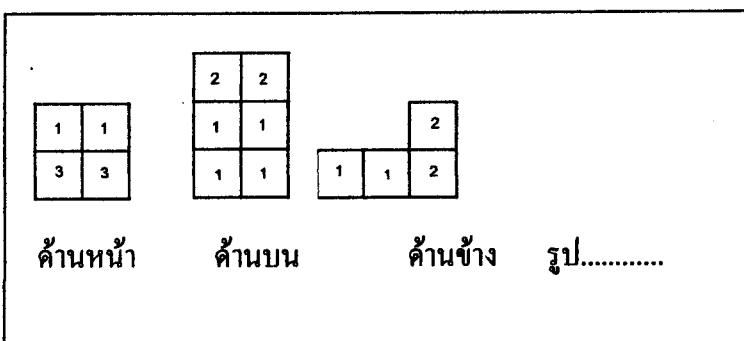
1. จงจับคู่ภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนแต่ละชิ้นต่อไปนี้กับรูปเรขาคณิตสามมิติที่กำหนดให้ทางขวาเมื่อ โดยเลือกตัวอักษรที่กำกับรูปเรขาคณิตสามมิติเป็นเดิมในช่องว่างของแต่ละชิ้น

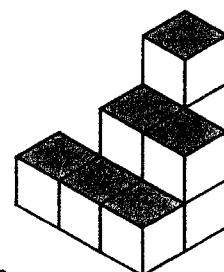
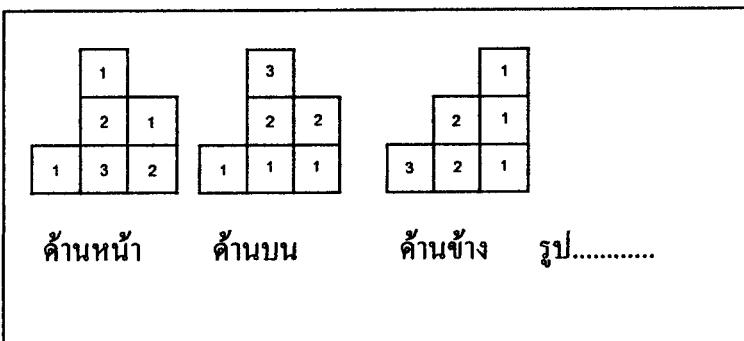
ก

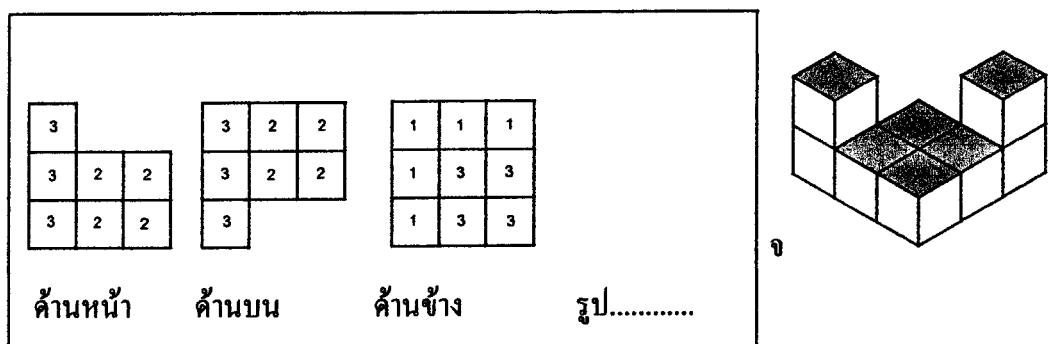
ก

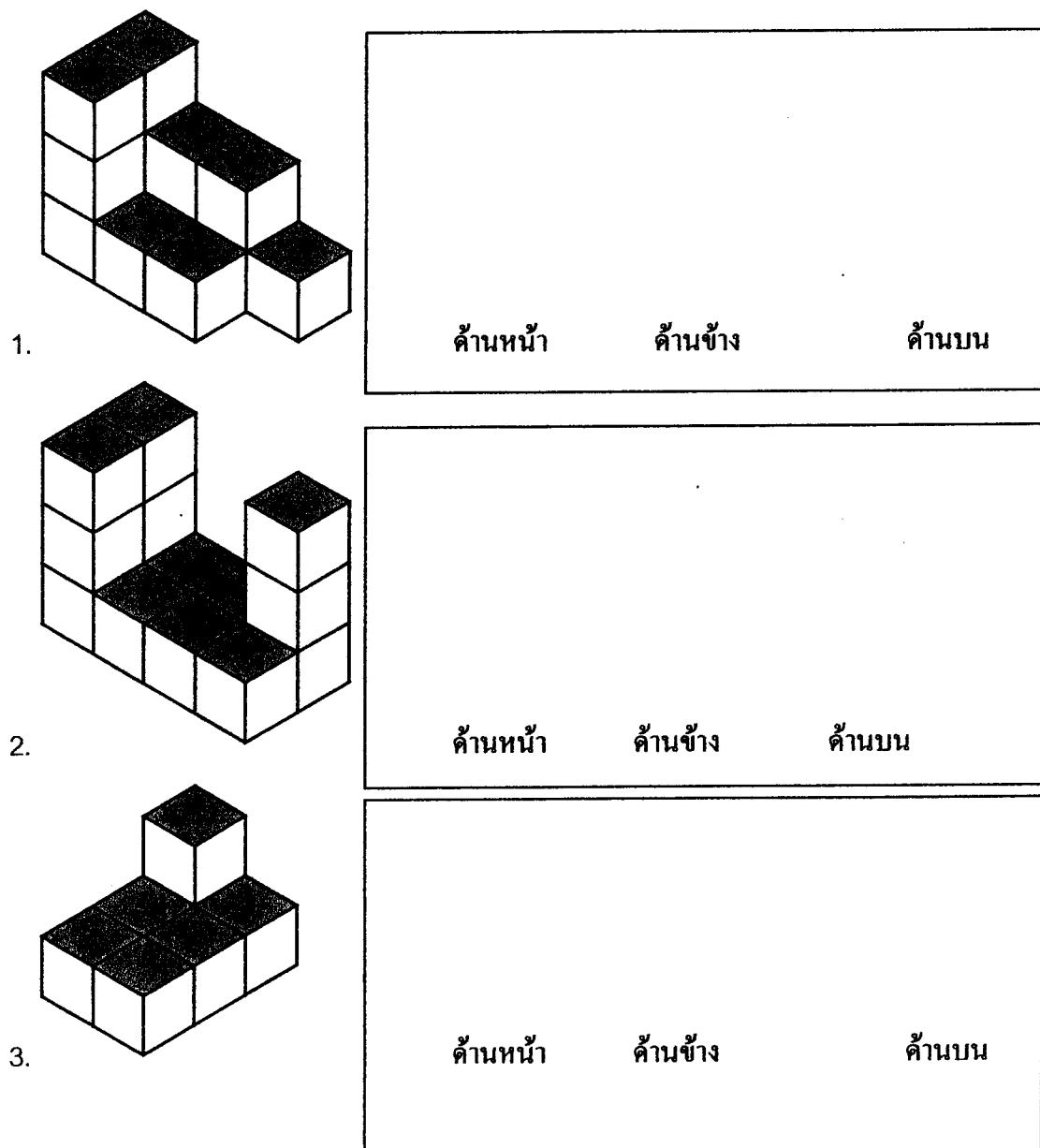
ก

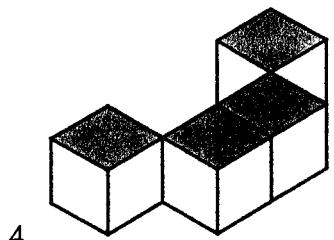

ก

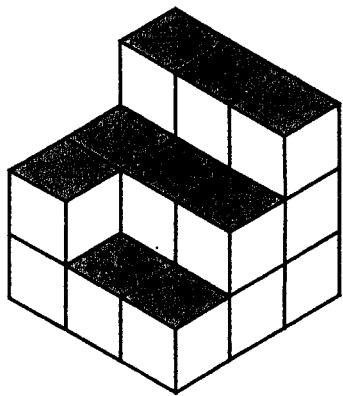
2 จงเขียนภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติต่อไปนี้พร้อมทั้งเขียนจำนวนถูกภาษากร์กำกับไว้ในตารางรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส

4.

ด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบน

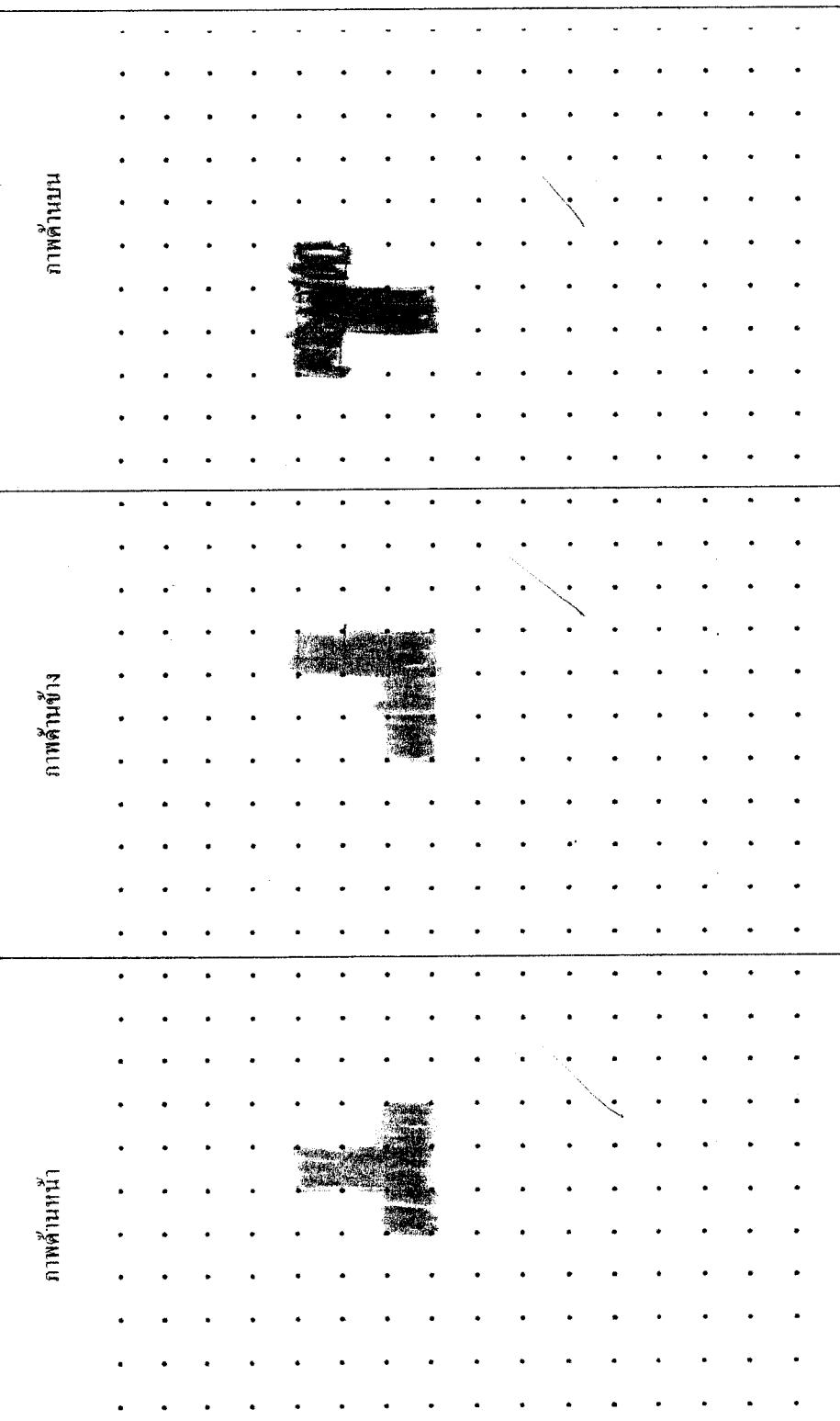

5.

ด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบน

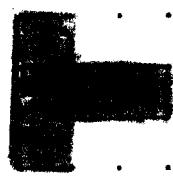
ผลงานนักเรียน

รูปภาพมีลักษณะมิติหรือที่.....

แบบทดสอบมิติทุกที่ ๒

ภาพน้ำเงิน

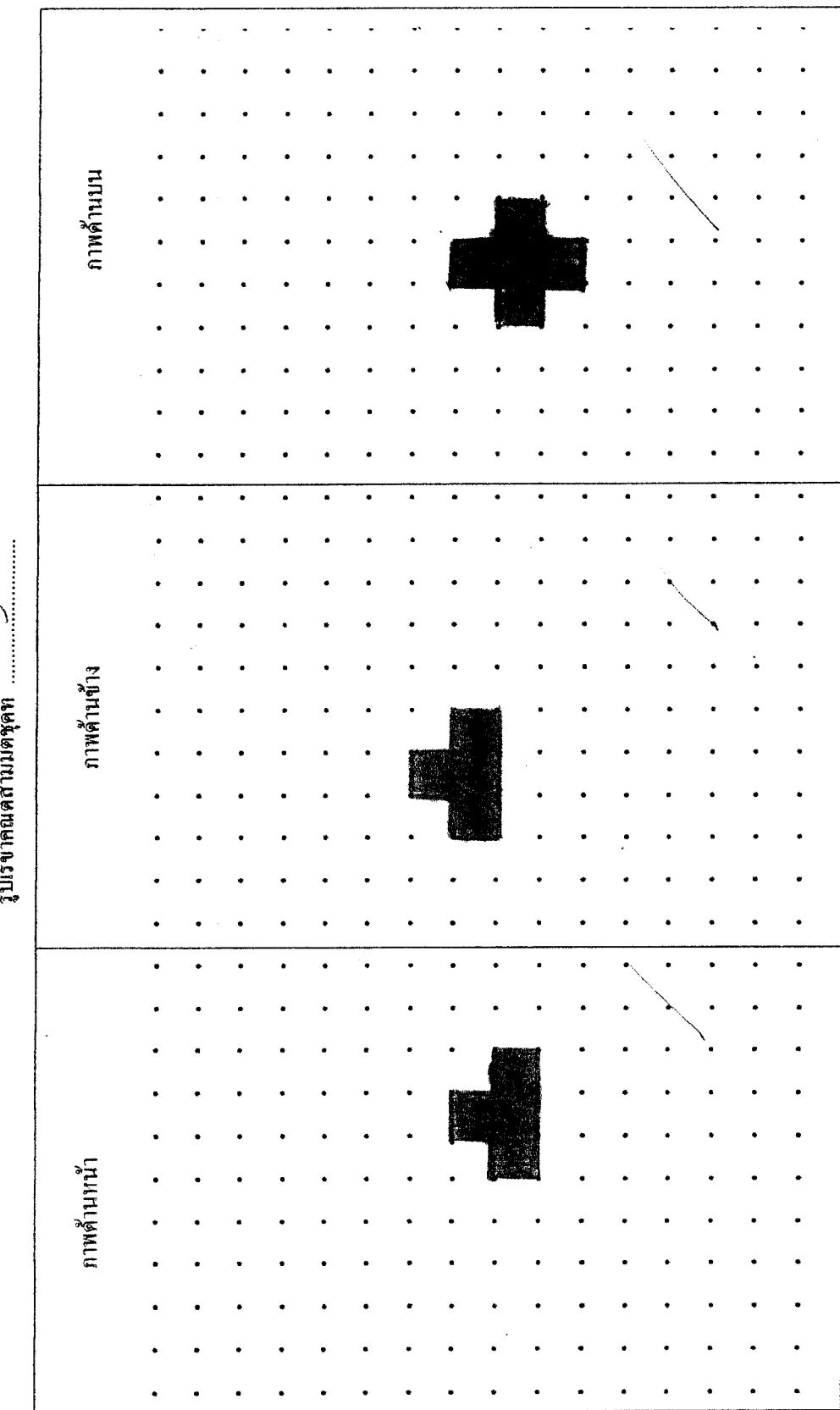
ภาพน้ำเงิน

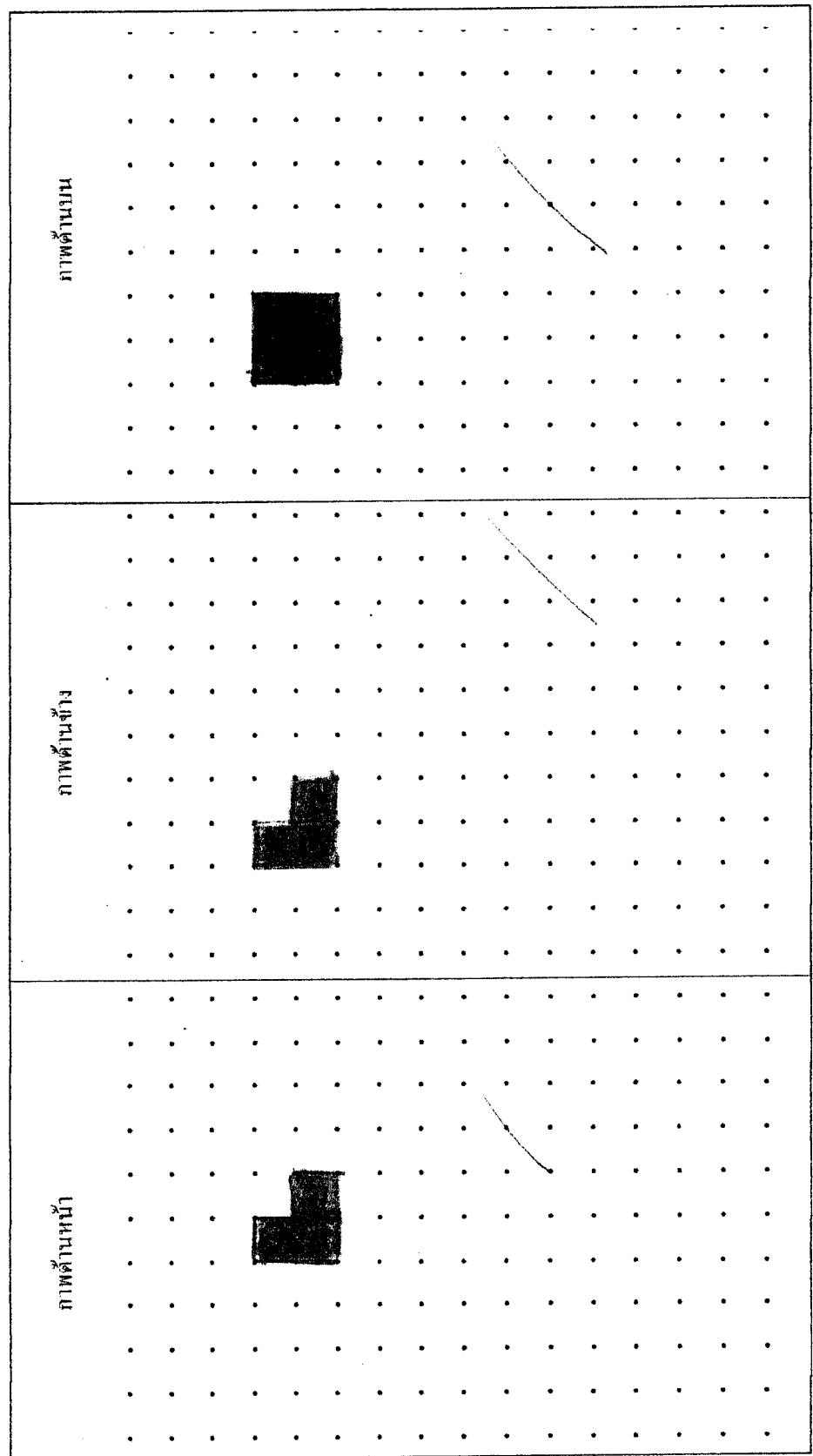

ภาพน้ำเงิน

รูปแบบคณิตศาสตร์บิตริชุตที่ ...

แบบที่ 1 ให้เด็กเรียนรู้การเขียนตัว 'ก'

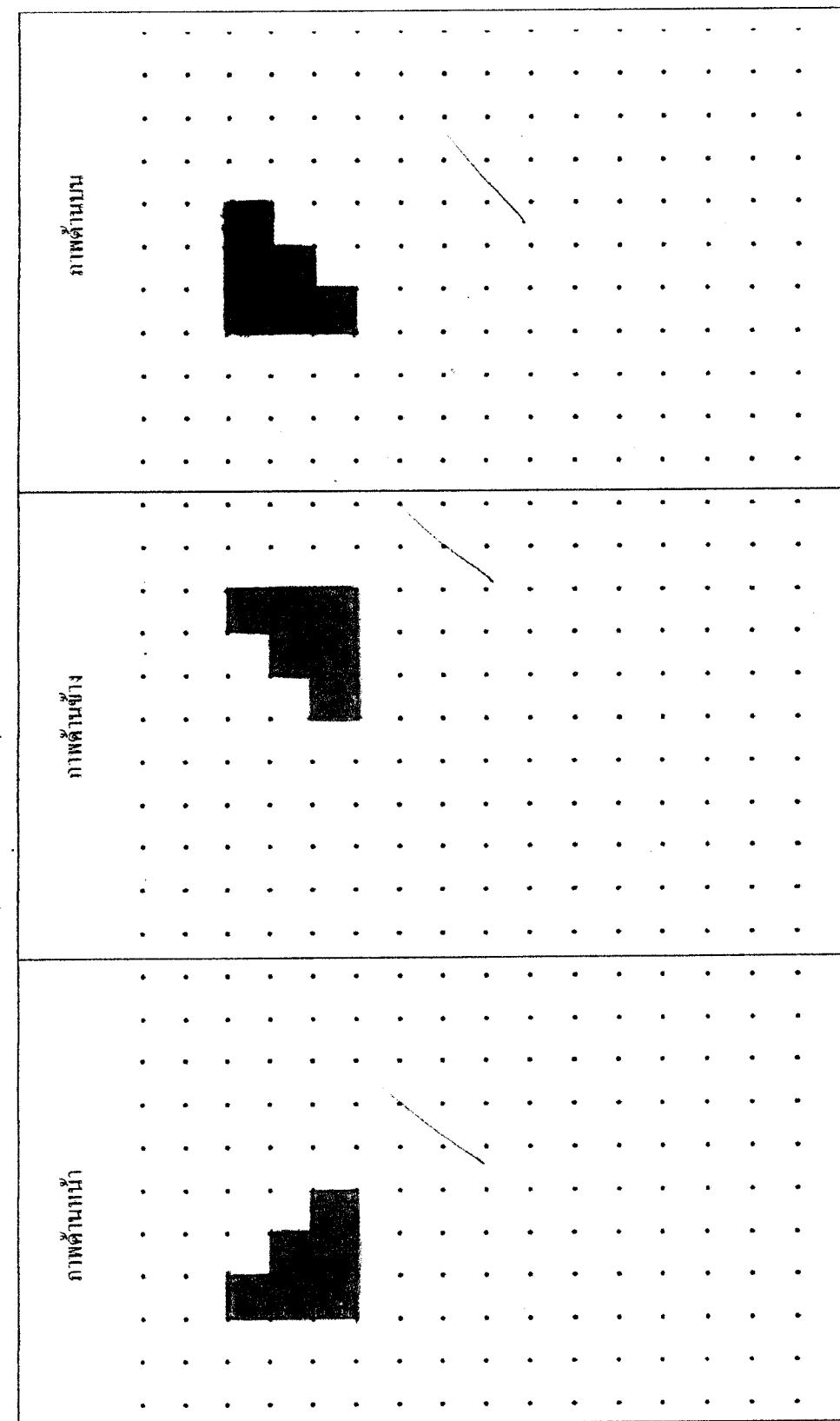
รูปแบบความต้านทานพิเศษที่ ๕

ก า พ ต น บ า น

ก า พ ต น บ า น

ก า พ ต น บ า น

แบบทดสอบความมิติทุกด้านที่ ๖

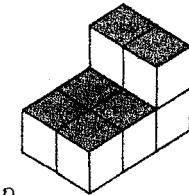
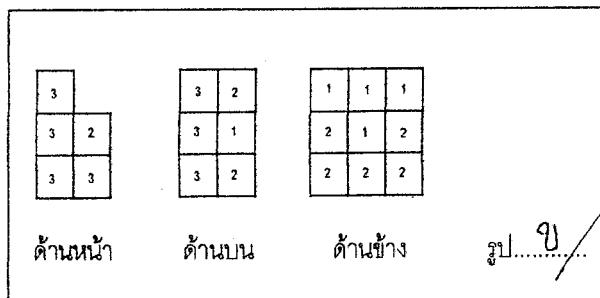

ชื่อ อริณุชา ใจ น.ก. ๑๗ ห้อง ๓.๖/๑ เลขที่ ๑๘

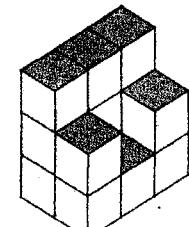
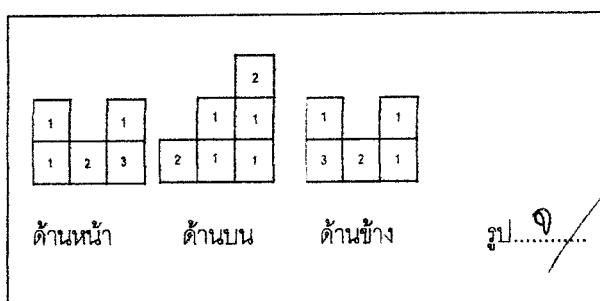
แบบฝึกหัดที่ ๕

๑. จงจับคู่ภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนและซ้ายด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ทางข้างมือ โดยเลือกตัวอักษรที่กำกับรูปเฉพาะกรณีตัวสามมิติเดิมในร่องว่างบนขวาของแต่ละข้อ

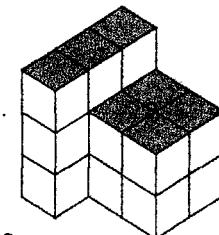
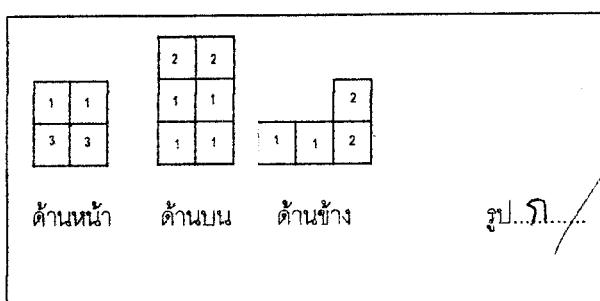
ก

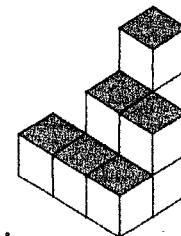
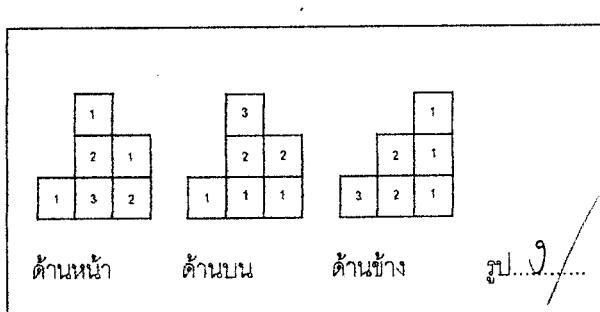
ก

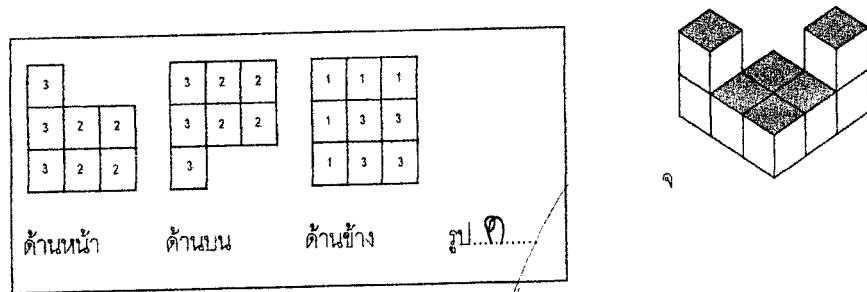
ก

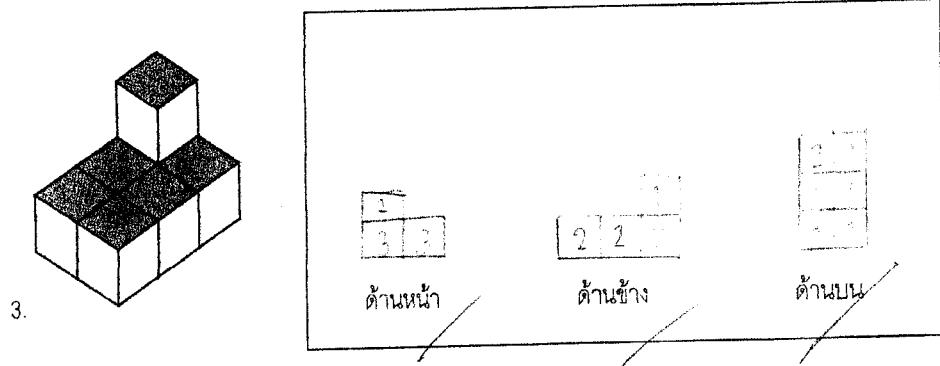
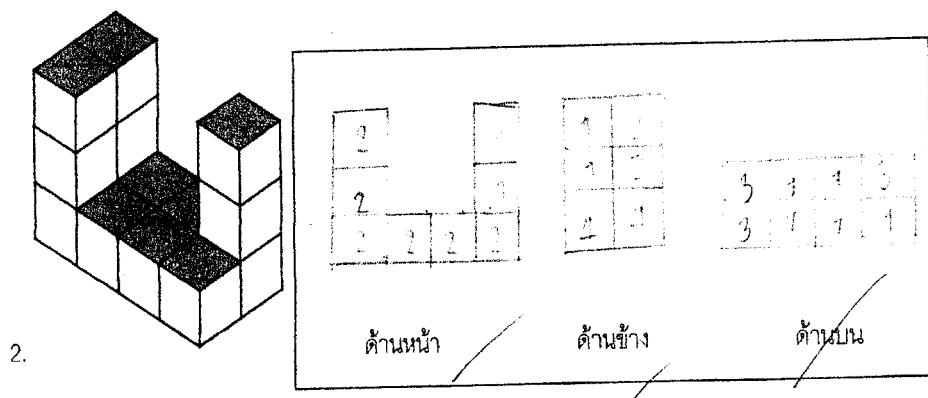
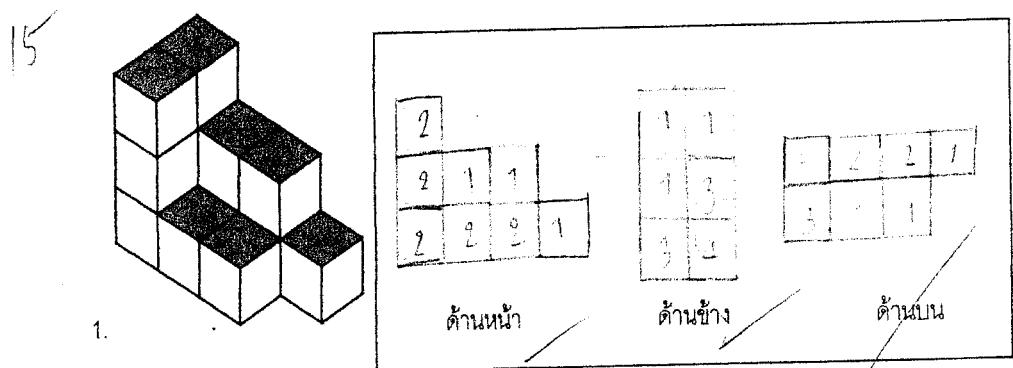
ก

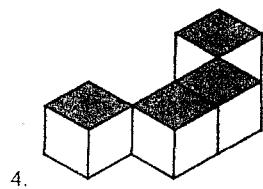

ก

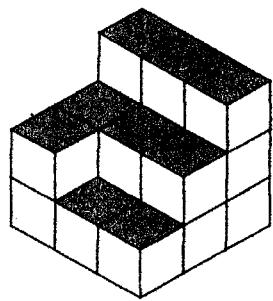
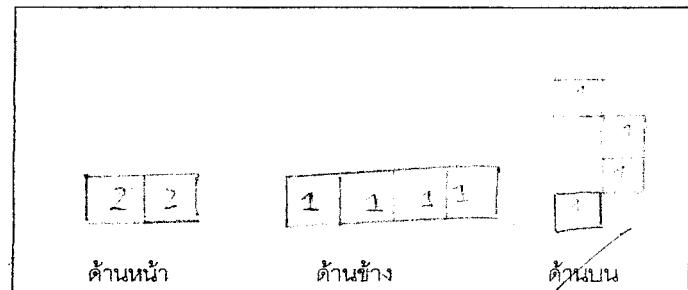

2 จงเรียนรู้ภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติต่อไปนี้พร้อมทั้งเขียนจำนวน
ลูกบาศก์กำกับไว้ในตารางรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

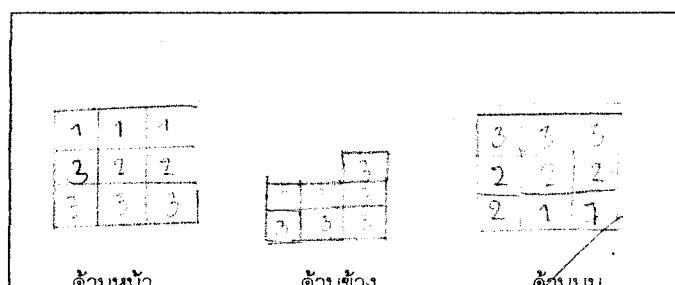

4.

5.

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

หน่วยการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ เวลา 10 ชั่วโมง
เรื่อง ประดิษฐ์และวาดรูปเรขาคณิตสามมิติจากลูกบาศก์ เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้จาก การมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนทำได้โดยวางแผนลูกบาศก์ให้ตรงตามภาพจากการมองทางด้านบนก่อนแล้วพิจารณาภาพจากการมองทางด้านหน้าและด้านข้าง จึงจะได้รูปเรขาคณิต สามมิติที่สมคล้องกับจากการมองที่กำหนดให้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การวาดหรือประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้ จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ได้

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ และวาดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ได้

สาระการเรียนรู้

ประดิษฐ์และวาดรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์เมื่อกำหนดภาพจากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนให้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 คน ครุภัณฑ์ลูกบาศก์ 9 ลูก ให้แต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนดูภาพรูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ 9 ลูก เป็นรูปเรขาคณิตสามมิติลูกบาศก์ ขนาด $3 \times 3 \times 3$ ให้คำนวณกับนักเรียนว่าจะมีลูกบาศก์กี่ลูกที่มีองไม้เห็น ให้ร่วงวัลกลุ่มที่ตอบได้

2. ชี้แจงการเรียนแบบปฏิบัติการในครั้งนี้ เพื่อประดิษฐ์รูปเรขาคณิตสามมิติจากลูกบาศก์ จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบน พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้นักเรียนดู

3. ให้นักเรียนปฏิบัติตามแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7 แล้วบันทึกผลให้เรียบร้อย ครุให้แนะนำช่วยเหลือในการปฏิบัติการของนักเรียน

4. แต่ละกลุ่มออกแบบนำเสนอผลการปฏิบัติ
5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติกรรมในครั้งนี้
6. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

- 1.แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7
- 2.ลูกบาศก์กลุ่มละ 20 ลูก
- 3.แบบทดสอบหลังเรียน

การวัดและประเมินผล

1. สิ่งที่ต้องประเมิน/เป้าหมายการประเมิน

ประดิษฐ์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ และวัดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ได้

2. วิธีการประเมิน

ตรวจแบบบันทึกการปฏิบัติการ

3. เครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน (ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ)

แบบบันทึกการปฏิบัติการ ทำถูกต้องร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

บันทึกผลทดสอบ

จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ นักเรียนได้ฝึกปฏิการประดิษฐ์และวิเคราะห์รูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ที่กำหนดภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบน โดยการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7 ช่องมี 2 ตอน ตอนที่ 1 ให้นักเรียนประดิษฐ์รูปเรขาคณิตสามมิติจากลูกบาศก์จากภาพด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนที่กำหนดให้แล้ววิเคราะห์รูปเรขาคณิตสามมิตินั้น ในแบบบันทึกการปฏิบัติการ ตอนที่ 2 ให้นักเรียนประดิษฐ์รูปเรขาคณิตสามมิติจากลูกบาศก์ จำนวน 10 ลูก แล้ววิเคราะห์รูปเรขาคณิตสามมิตินั้น และภาพจากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบน ช่วงโฉนดที่ 1 ผู้สอนแนะนำเกี่ยวกับการประดิษฐ์รูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์จากภาพด้านหน้า ด้านข้างและด้านบน จากการสังเกตการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7 ตอนที่ 1 นักเรียนมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมค่อนมาก มีการช่วยเหลือภายนอก กลุ่ม และแต่ละกลุ่มทำแบบบันทึกการที่ 7 ตอนที่ 1 ได้ถูกต้อง แต่นักเรียน 1 กลุ่มที่วิเคราะห์เรขาคณิตสามมิติดี 1 ช่อง ช่วงโฉนดที่ 2 ให้นักเรียนประดิษฐ์รูปเรขาคณิตสามมิติจากลูกบาศก์ จำนวน 10 ลูก และวัดภาพที่มองจากด้านหน้า ด้านข้างและด้านบน นักเรียนสามารถทำได้ตามอิสระ ปรากฏว่าทุกกลุ่มสามารถทำได้ถูกต้องตามเงื่อนไข

ผลจากการทำแบบบันทึกการปฏิบัติการปรากฏคะแนนดังนี้

- แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7 มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 19.72 คิดเป็นร้อยละ 98.62 นักเรียนได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 ทุกคน โดยสรุปแล้วนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

แบบบันทึกการปฏิบัติการ

หน่วยการเรียนรู้

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7

เรื่อง

ประดิษฐ์และวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสามมิติจากลูกบาศก์

สามารถในกลุ่ม

1. เลขที่
2. เลขที่
3. เลขที่
4. เลขที่
5. เลขที่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 /

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ดำเนินงานเบตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1

ดำเนินงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7
เรื่อง ประดิษฐ์และวิเคราะห์ภาพสามมิติจากลูกบาศก์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การวิเคราะห์ประดิษฐ์และวิเคราะห์ภาพสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน (top view) ได้ดูประสมค์

นักเรียนสามารถประดิษฐ์และวิเคราะห์ภาพสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบน ได้อุปกรณ์

ลูกบาศก์จำนวน 20 ลูก

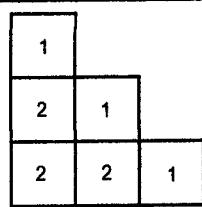
คำสั่ง ตอนที่ 1 ให้นักเรียนประกอบลูกบาศก์จากภาพด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนที่กำหนดให้ และวิเคราะห์ภาพสามมิติ

<p>1.</p> <table border="1" style="margin-bottom: 10px;"> <tbody> <tr><td>2</td><td>2</td><td>1</td></tr> <tr><td>1</td><td>1</td><td>1</td></tr> </tbody> </table> <p>ภาพด้านบน</p>	2	2	1	1	1	1	<table border="1" style="margin-bottom: 10px;"> <tbody> <tr><td>1</td><td>1</td></tr> <tr><td>2</td><td>2</td><td>2</td></tr> </tbody> </table> <p>ภาพด้านหน้า</p>	1	1	2	2	2	<table border="1" style="margin-bottom: 10px;"> <tbody> <tr><td>2</td></tr> <tr><td>3</td><td>3</td></tr> </tbody> </table> <p>ภาพด้านข้าง</p>	2	3	3
2	2	1														
1	1	1														
1	1															
2	2	2														
2																
3	3															

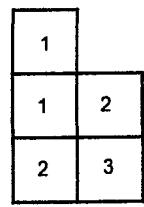
2.

2	2	1
3	1	

ภาพค้านบน

ภาพค้านหน้า

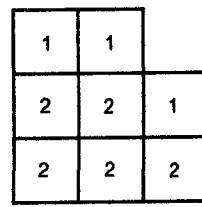

ภาพค้านข้าง

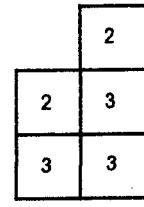
3.

3	3	2
2	2	1

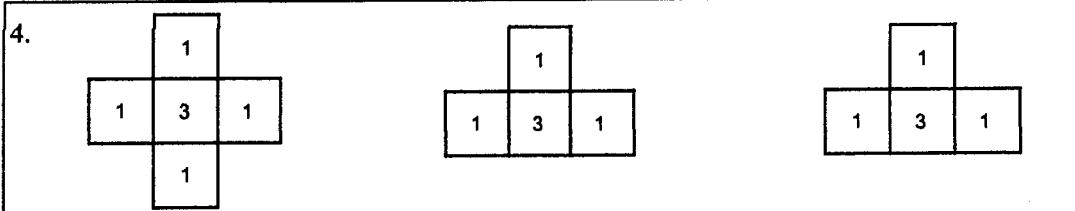
ภาพค้านบน

ภาพค้านหน้า

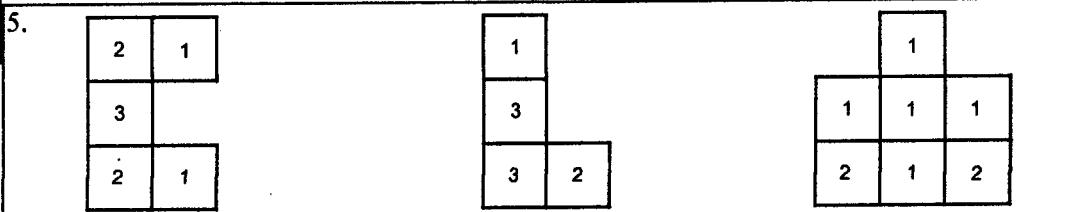
ภาพค้านข้าง

ภาพค้านบน

ภาพค้านหน้า

ภาพค้านข้าง

ภาพค้านบน

ภาพค้านหน้า

ภาพค้านข้าง

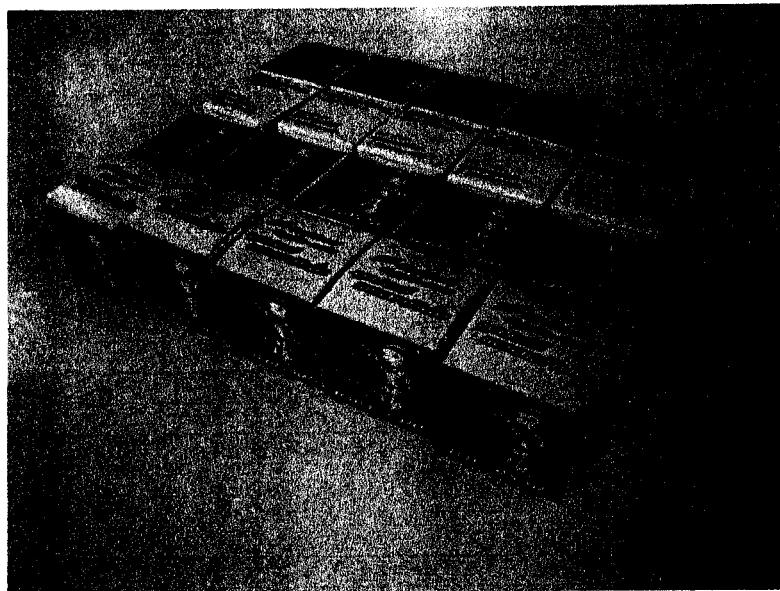
คำสั่ง ท่อนที่ 2 ให้แก้ไขหน้าระดับคืนรู้ไปราชการพิเศษสถานบริการสุขภาพ จำนวน 10 ถูก ในรูปแบบต่างๆกัน พร้อมทั้งจ้างครุภารกิจทางราชการเพื่อสนับสนุนและ
ภาคภูมิการอบรมทางด้านหนึ่ง ดำเนินร่องโดยเดือนหนึ่ง

ମୁଦ୍ରଣ

၁၇၅

ମୁଦ୍ରଣ

ภาพต่อการสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
เรื่อง ประดิษฐ์และวิเคราะห์ภาพสามมิติจากกลุ่มばかり

กลุ่มละ 20 กลุ่ม

ผลงานนักเรียน

แบบบันทึกการปฏิบัติการที่ 7
เรื่อง ประดิษฐ์และวิเคราะห์ภาพสามมิติจากลูกบาศก์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การวัดหนือประดิษฐ์และวิเคราะห์ภาพสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้จาก การมองทางด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view) หรือด้านบน(top view) ได้

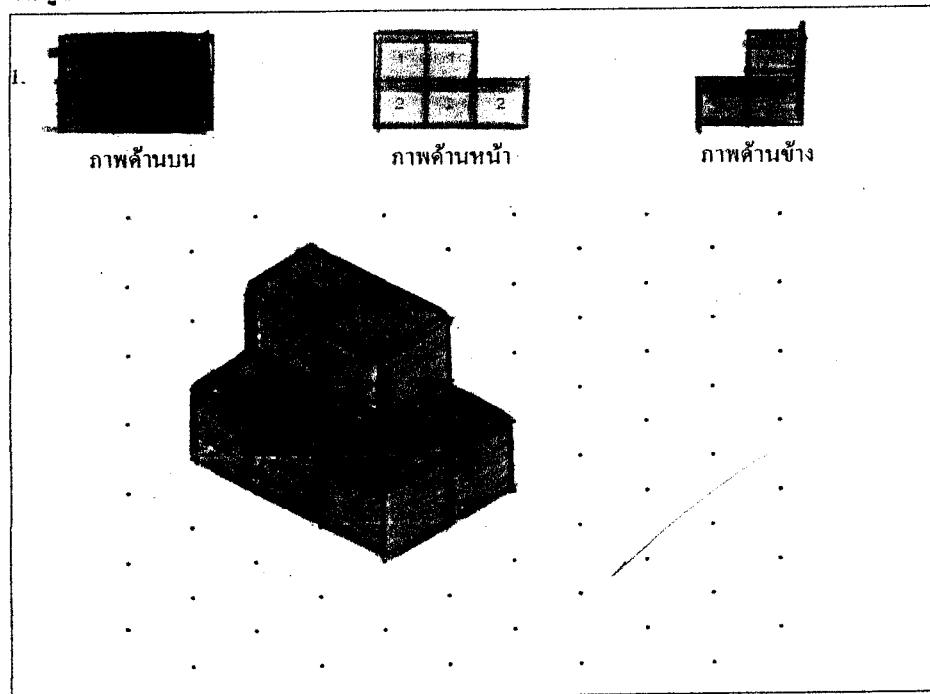
จุดประสงค์

นักเรียนสามารถประดิษฐ์และวิเคราะห์ภาพสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ เมื่อกำหนดภาพสองมิติที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนได้

อุปกรณ์

ลูกบาศก์จำนวน 20 ถุง

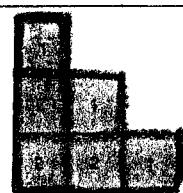
คำสั่ง ตอนที่ 1 ให้นักเรียนประกอบลูกบาศก์จากภาพด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนที่กำหนดให้และ วิเคราะห์ภาพสามมิติ

2.

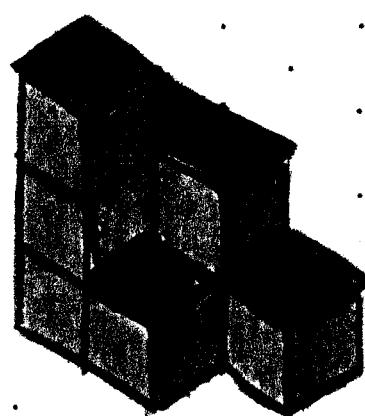
ภาพด้านบน

ภาพด้านหน้า

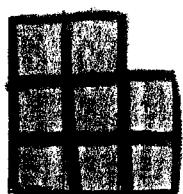
ภาพด้านข้าง

3.

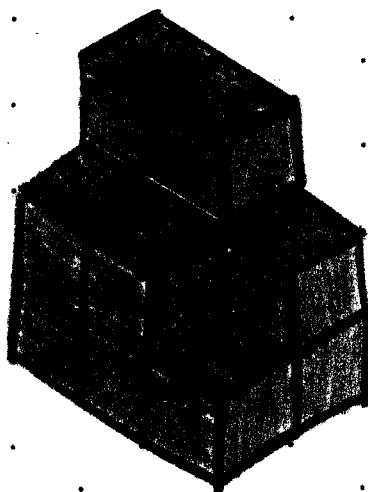
ภาพด้านบน

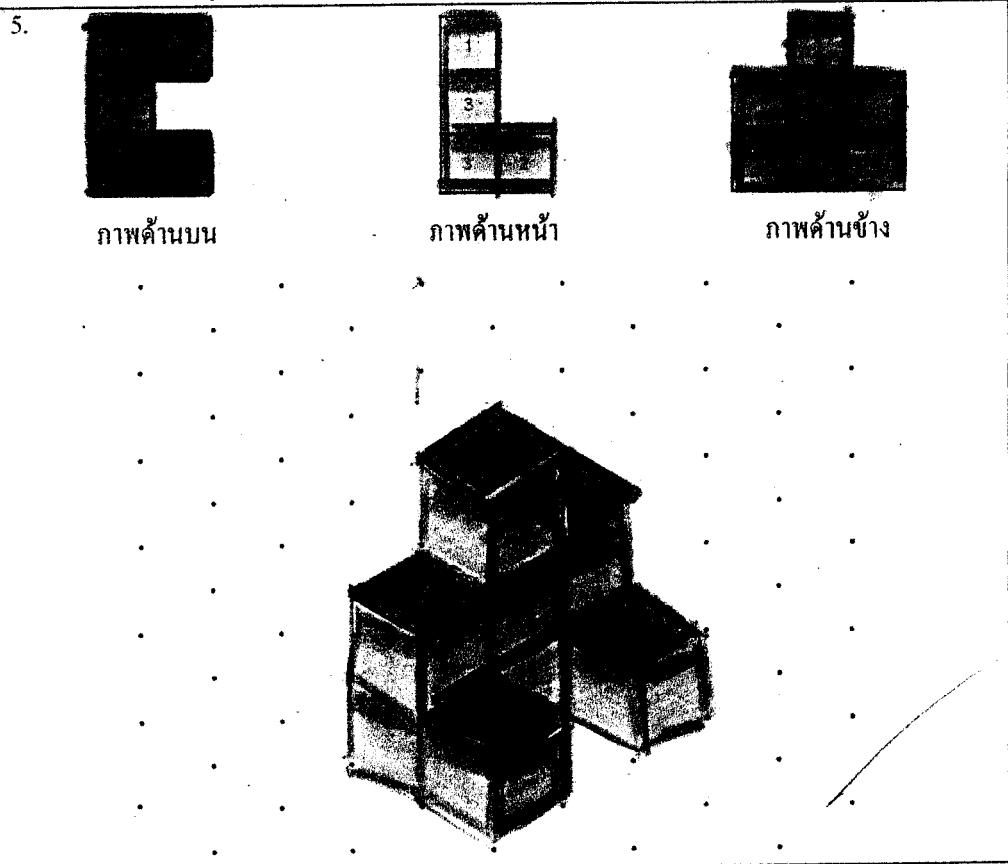
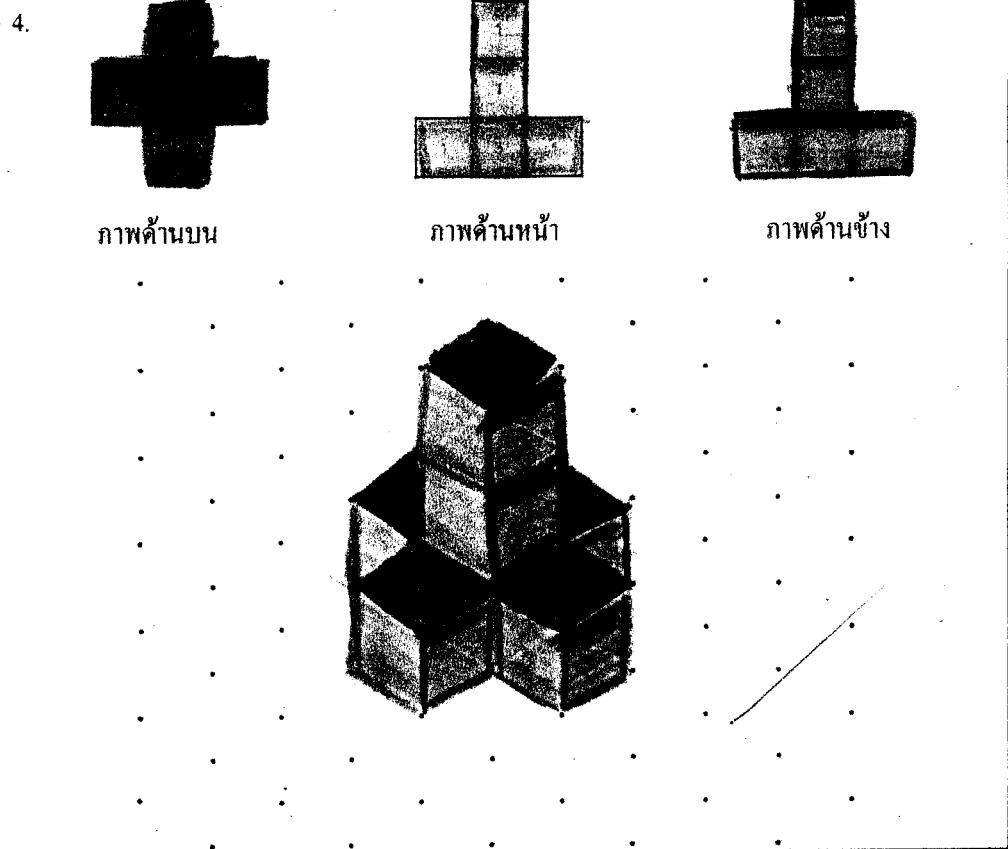

ภาพด้านหน้า

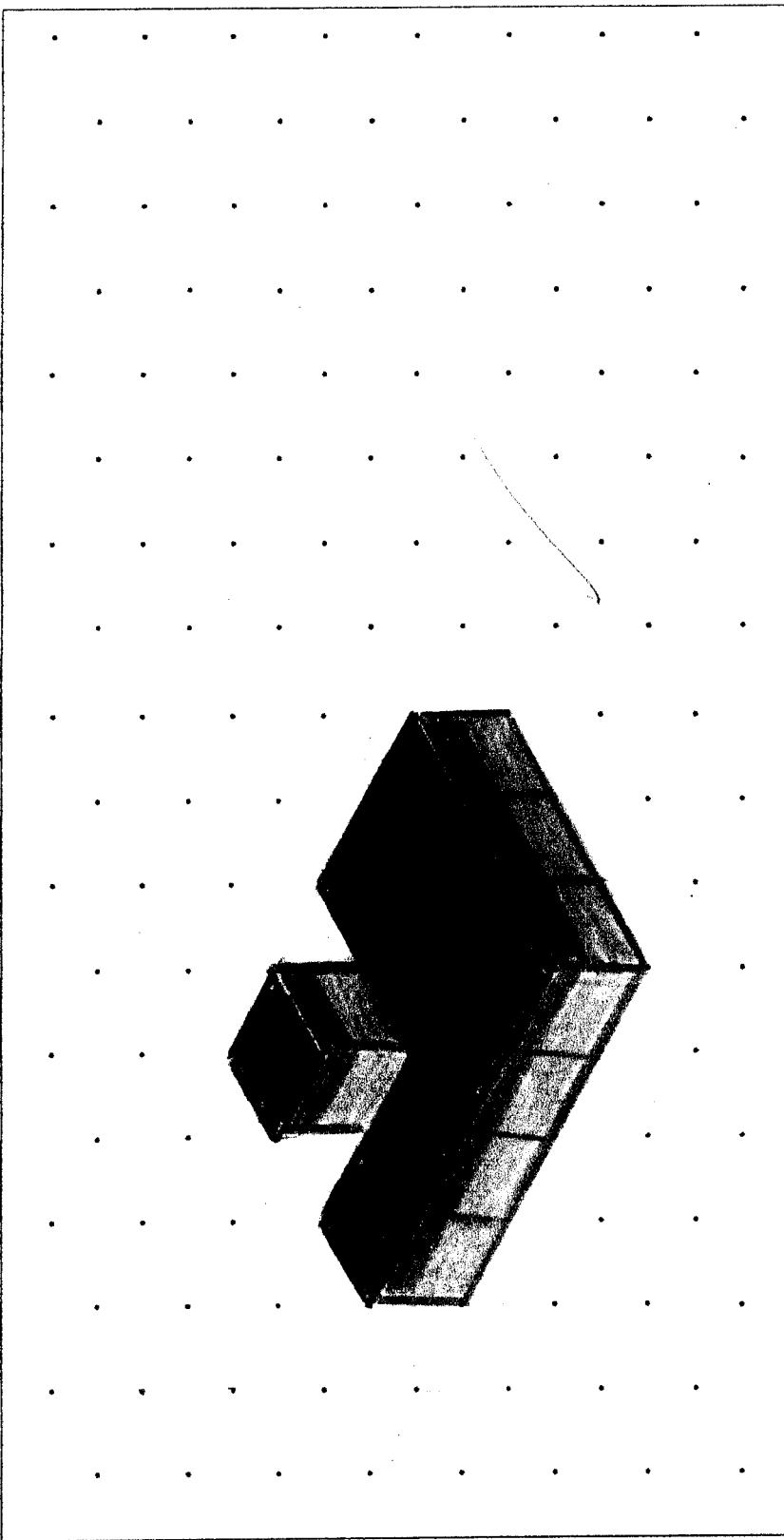

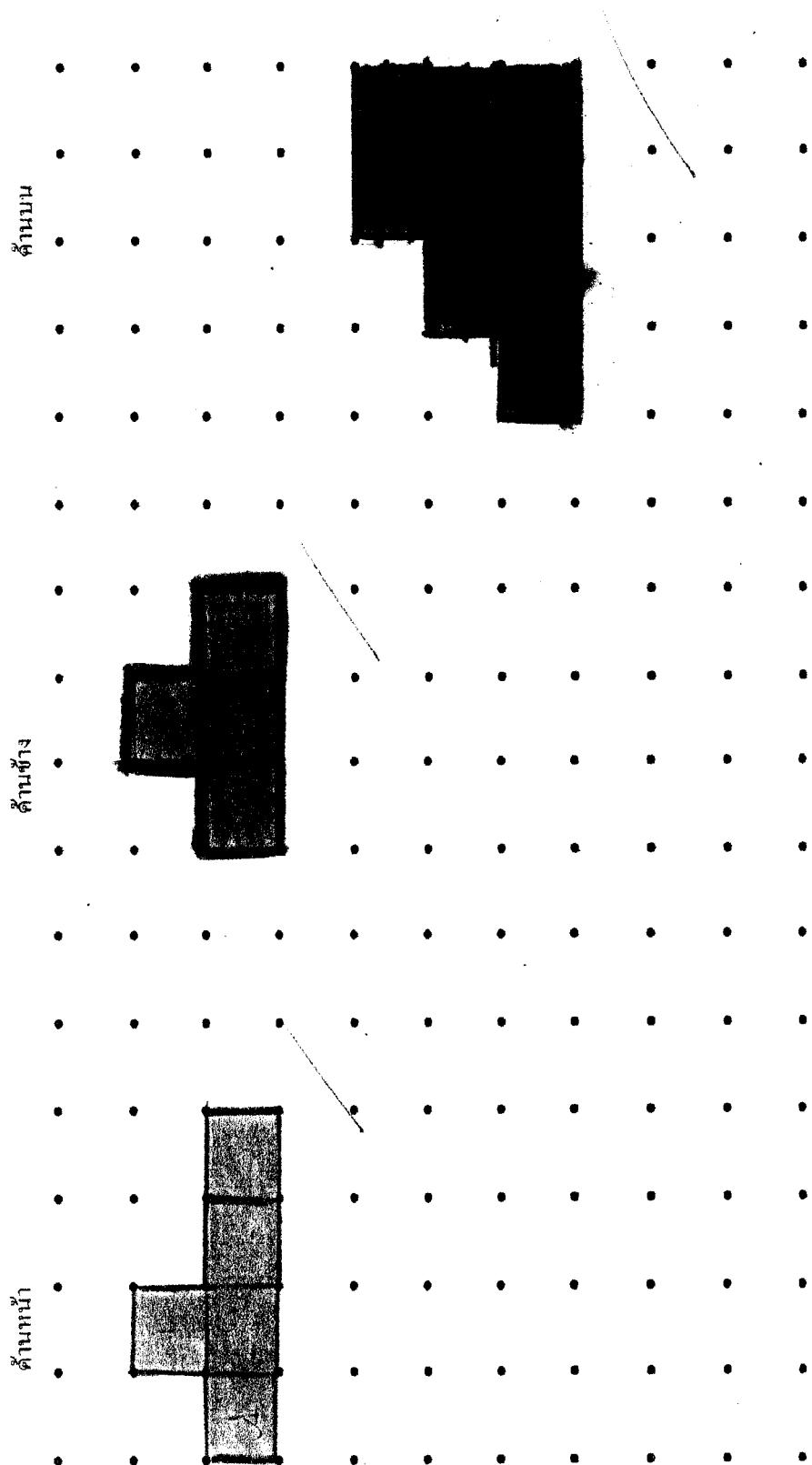
ภาพด้านข้าง

ค่าสั่ง ตอนที่ 2 ให้นักเรียนประดิษฐ์รูปทรง立体โดยใช้กระดาษทราย จำนวน 10 แผ่น ในรูปแบบตัวเลข กัน พื้นที่ที่ว่างไว้บนกระดาษทรายนั้น ให้ใช้พลาสติกห่อหุ้มไว้ และภาพพิมพ์ของรูปทรง

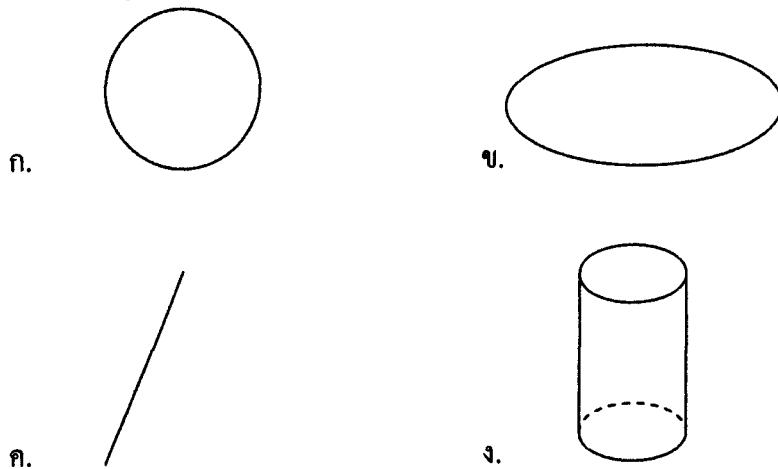

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

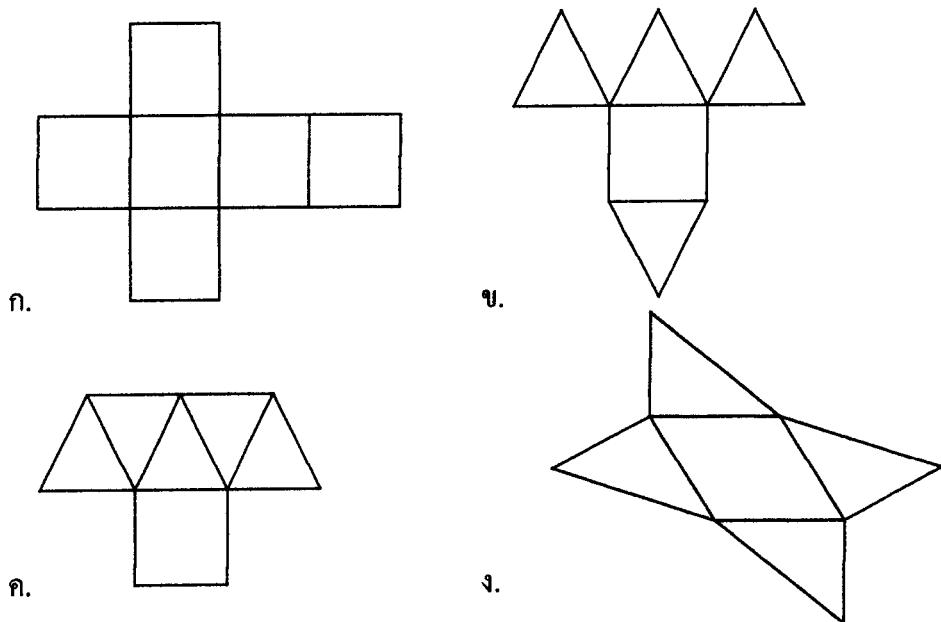
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

คำชี้แจง : ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกาหนาท (X) ให้ตรงกับคำตอบที่ถูกที่สุดลงในกระดาษคำตอบที่แยกให้

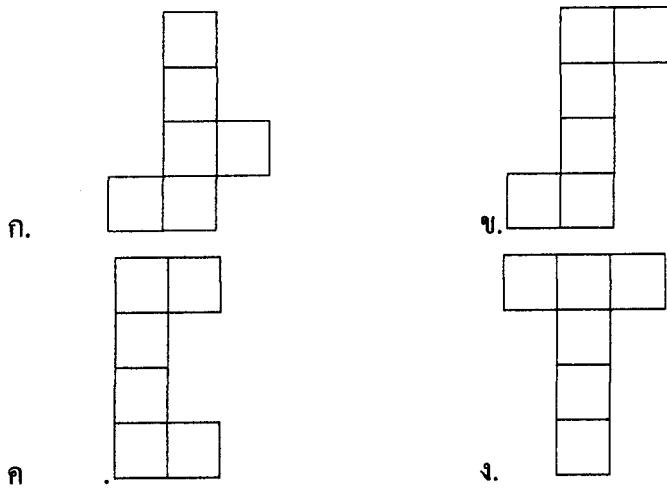
1. ข้อใดเป็นรูปเรขาคณิตสามมิติ

2. ข้อใดเป็นรูปคลื่นของพีระมิดฐานสี่เหลี่ยมจตุรัส

3. ข้อใดไม่เป็นรูปคลื่นของลูกบาศก์

4. กำหนดให้มีรูปเรขาคณิตสองมิติที่มีจำนวนต่อไปนี้

จะต้องใช้รูปสี่เหลี่ยมอีกกี่รูปปิงจะประกอบเป็นปริซึมได้

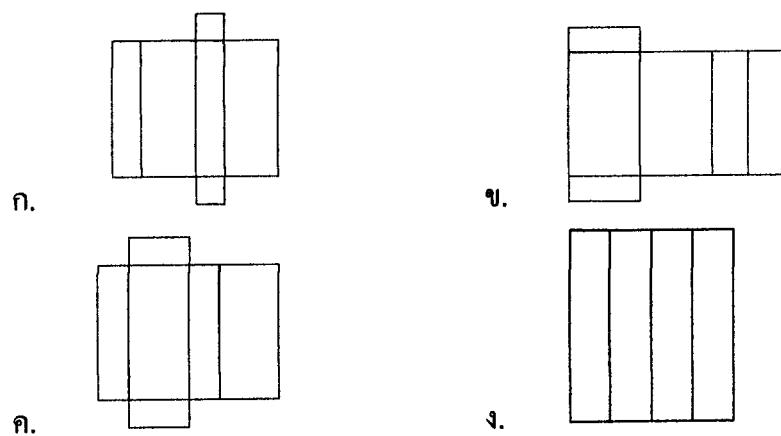
ก. 2 รูป	ข. 3 รูป
ค. 4 รูป	ง. 5 รูป

5. รูปคลื่นของรูปทรงใดแตกต่างจากข้ออื่นมากที่สุด

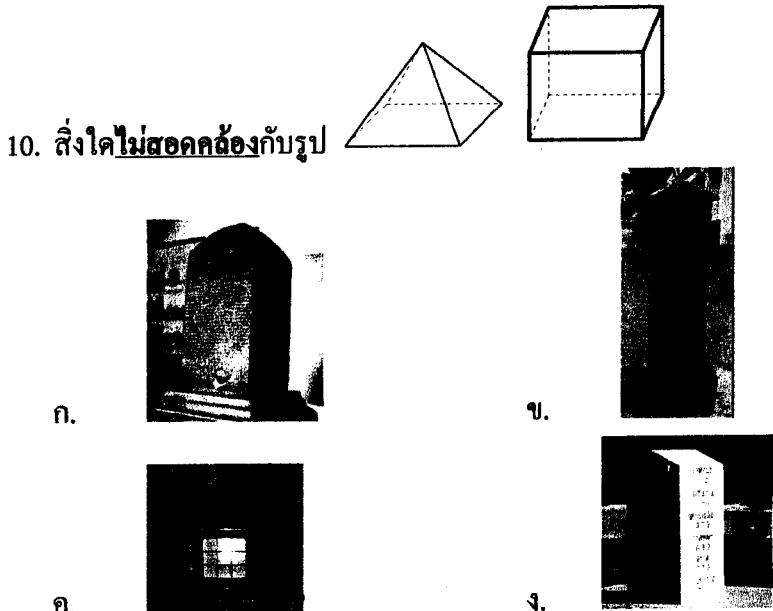
ก. พีระมิด	ข. ทรงกลม
ค. ปริซึม	ง. ทรงกรวยบอกร

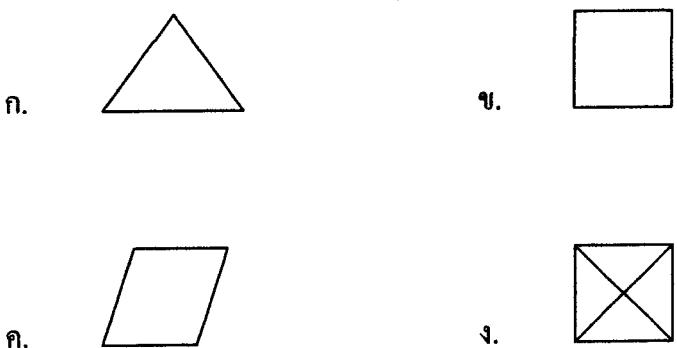
6. ถ้าตัดกอลองนั้น แล้วคลื่อออกจะได้รูปคลื่นดังข้อใด

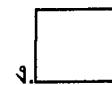
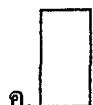
7. ข้อใดใช้รูปสี่เหลี่ยมในการประกอบเป็นรูปเรขาคณิตสามมิติน้อยที่สุด
- ก. พีระมิดฐานสามเหลี่ยม ข. ปริซึมสี่เหลี่ยม
 ค. ปริซึมสามเหลี่ยม ง. สูญบาก
8. รูปคลื่นของรูปเรขาคณิตสามมิติใด ไม่มีรูปสี่เหลี่ยมเป็นส่วนประกอบ
- ก. สูญบาก ข. ปริซึมสามเหลี่ยม
 ค. ทรงกระบอก ง. พีระมิดฐานห้าเหลี่ยม
9. รูปคลื่นของรูปทรงเรขาคณิตสามมิติใด มีรูปเรขาคณิตสองมิติประกอบมากที่สุด
- ก. ทรงกระบอก ข. สูญบาก
 ค. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม ง. ปริซึมสามเหลี่ยม

11. ข้อใดเป็นภาพด้านบนของ พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม

12. เมื่อมองทรงกระบอกจากด้านบนจะมองเห็นเป็นรูปใด

13. รูปเรขาคณิตสามมิติใดที่มองจากด้านข้างแล้วจะมองเห็นเป็นรูปเรขาคณิตสองมิติ

ชนิดเดียวกัน

ก. ทรงกระบอกไม่ไฝกับพีระมิด

ข. พีระมิดกับกล่องน้ำ

ค. แก้วน้ำกับกรวย

ง. พีระมิดกับกรวย

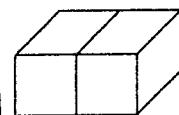
14. ครูนำรูปเรขาคณิตสามมิตินี้มาวางบนโต๊ะ เมื่อมองจากด้านหน้าจะเห็นเป็นรูปสามเหลี่ยมแต่เมื่อมองจากด้านข้างจะมองเห็นเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปทรงนี้คือรูปทรงใด

ก. ปริซึมสามเหลี่ยม

ข. ลูกบาศก์

ค. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม

ง. ทรงกระบอก

15. ถ้าต้องการติดแผ่นกระเบื้องทุกด้านของรูปเรขาคณิตสามมิติดังรูป ต้องใช้กระเบื้องรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสกี่แผ่น

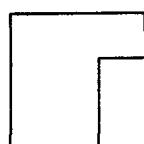
ก. 5 แผ่น

ข. 8 แผ่น

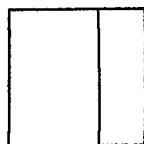
ค. 10 แผ่น

ง. 12 แผ่น

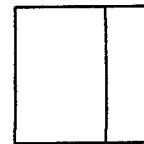
16. ภาพที่ได้จากการมองด้านบน ด้านหน้าและด้านข้างที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ตรงกับรูปเรขาคณิตสามมิติในข้อใด

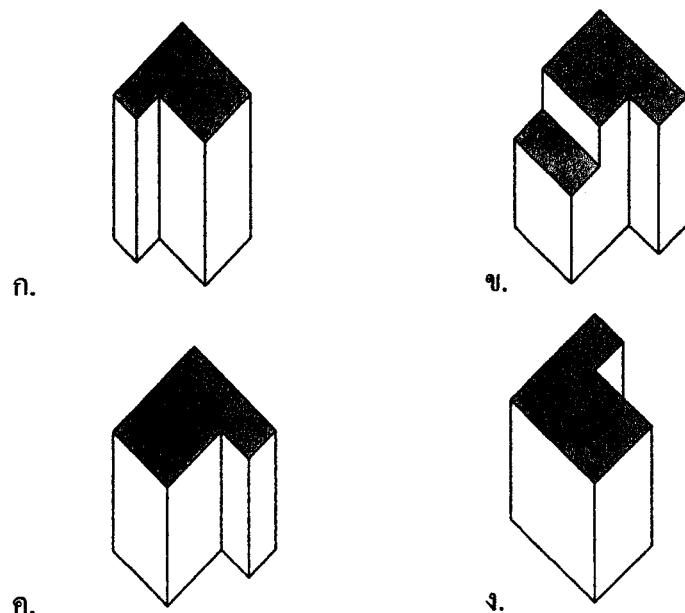
ภาพด้านบน

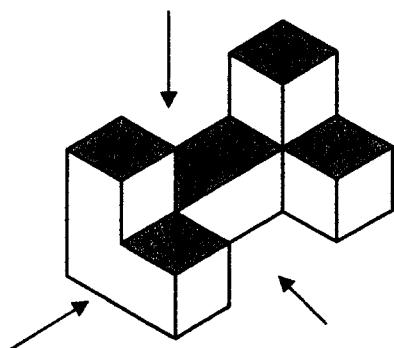
ภาพด้านหน้า

ภาพด้านข้าง

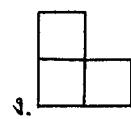
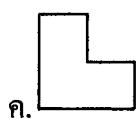
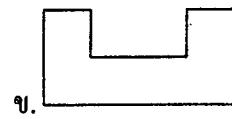
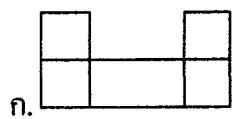
คำชี้แจง งใช้ภาพตอบคำถามข้อ 17 - 18

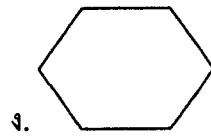
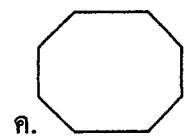
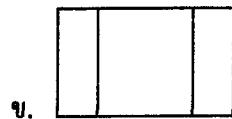
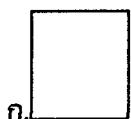
17. ข้อใดเป็นภาพจากการมองทางด้านข้างได้ถูกต้อง

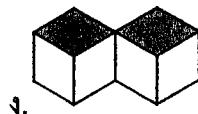
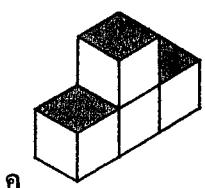
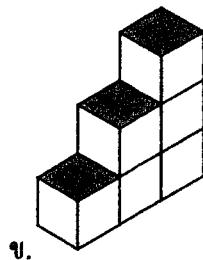
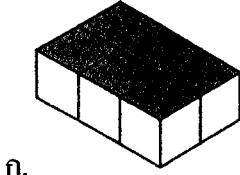
18. ข้อใดเป็นภาพจากการมองทางค้านหน้าได้ถูกต้อง

19. เมื่อมองจากด้านข้างจะมองเห็นเป็นภาพใด

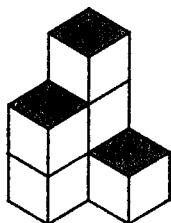

20. รูปเรขาคณิตสามมิติใดมีภาพจากที่มองจากด้านหน้าและด้านบนเห็นเป็นรูปเดียวกัน

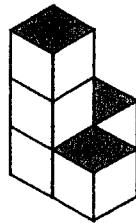

21. ภาพที่ได้จากการนองทางด้านหน้าของรูปเรขาคณิตสามมิติต่อไปนี้ ตรงกับข้อใด

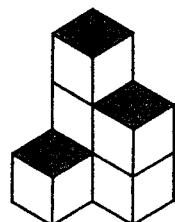
1		
1	1	
2	1	

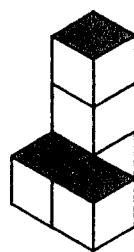
ก.

ข.

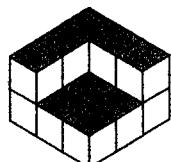
ค.

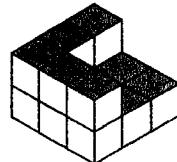
ง.

22. ภาพที่ได้จากการนองทางด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติต่อไปนี้ ตรงกับข้อใด

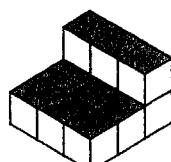
2	2	2
2	1	1
2	1	1

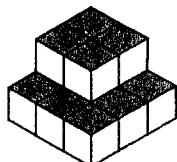
ก.

ข.

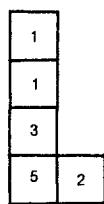

ค.

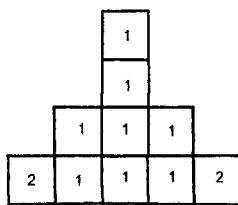

ง.

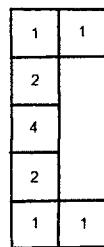
23. ภาพที่ได้จากการมองทางด้านบน ด้านหน้าและด้านข้างของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ได้มาจากการจัดลูกบาศก์ตามข้อใด

ด้านหน้า

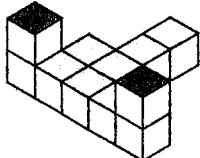

ด้านข้าง

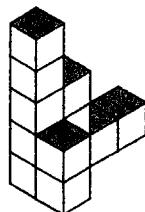

ด้านบน

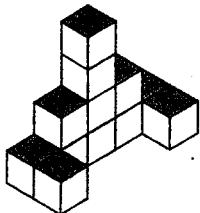
ก.

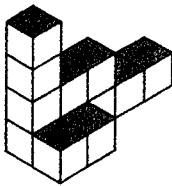
ก.

ก.

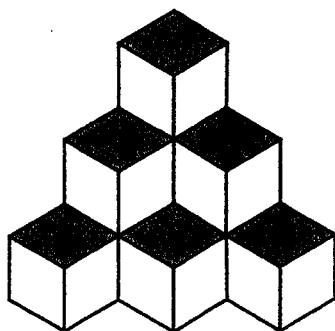

ก.

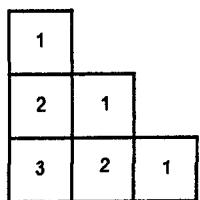

คำชี้แจง

จะใช้ภาพตอบคำถามข้อ 24 - 26

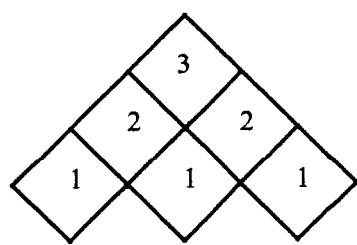

24. ข้อใดเป็นภาพจากการมองด้านหน้าและเขียนตัวเลขแสดงจำนวนลูกบาศก์ได้ถูกต้อง

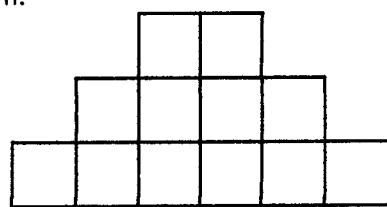

ก.

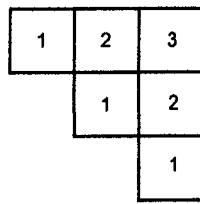
ก.

ก.

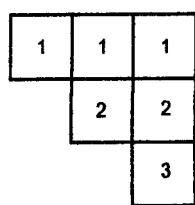

ก.

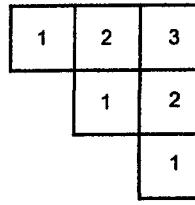

25. ข้อใดเป็นภาพจากการนองค้านข้างและเปลี่ยนตัวเลขแสดงจำนวนลูกบาศก์ได้ถูกต้อง

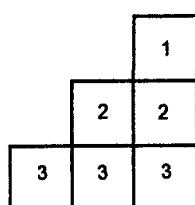
ก.

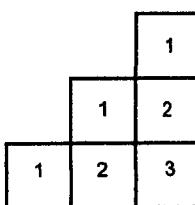
ก.

ก.

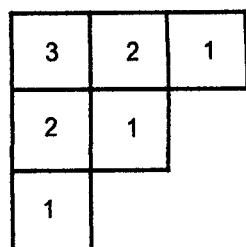

ก.

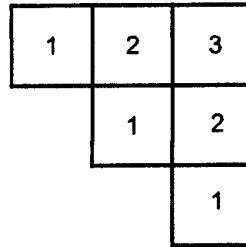

26. ข้อใดเป็นภาพจากการนองค้านบนและเปลี่ยนตัวเลขแสดงจำนวนลูกบาศก์ได้ถูกต้อง

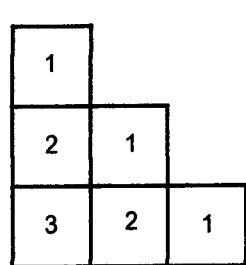
ก.

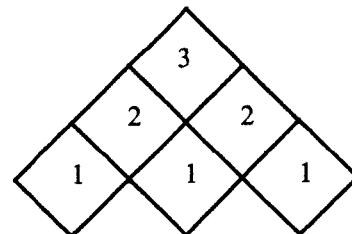
ก.

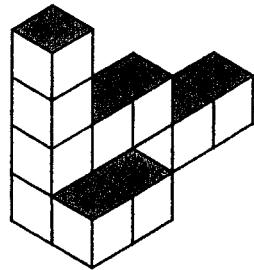

ก.

ก.

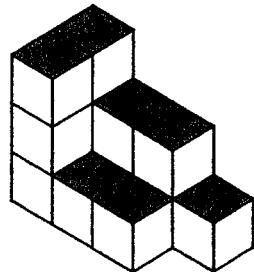

27. จากรูปจะมีลูกบาศก์ที่ไม่ได้แรเงาคือ

ก. 12 ลูก
ค. 5 ลูก

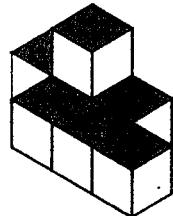
ข. 7 ลูก
ง. 2 ลูก

28. จากรูปเรขาคณิตสามมิติจะมีลูกบาศก์ที่อยู่ชั้นล่างจำนวนกี่ลูก

ก. 3 ลูก
ค. 6 ลูก

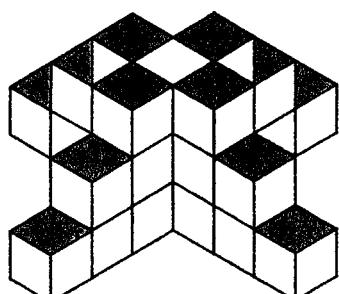
ข. 5 ลูก
ง. 7 ลูก

29. จากรูปต้องใช้ลูกบาศก์จำนวนกี่ลูก

ก. 4 ลูก
ค. 6 ลูก

ข. 5 ลูก
ง. 7 ลูก

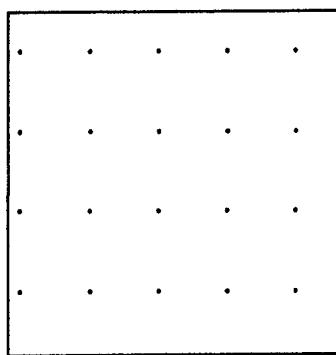
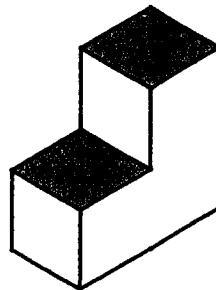
30. จากรูปชั้นที่ 2 นับจากพื้นมีลูกบาศก์จำนวนกี่ลูก

ก. 6 ลูก
ค. 9 ลูก

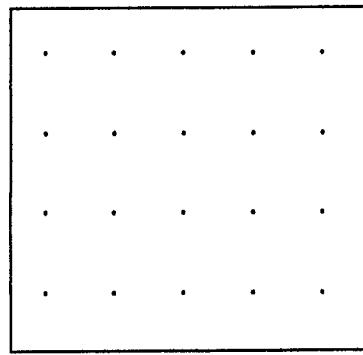
ข. 8 ลูก
ง. 12 ลูก

คำชี้แจง : ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ (10 คะแนน) ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในข้อสอบนี้ให้ถูกต้อง

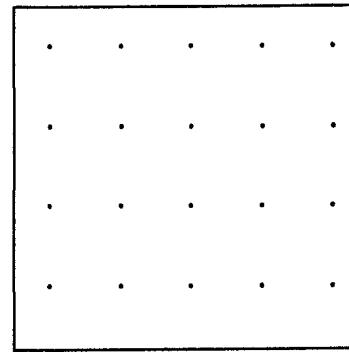
- จvacภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้างและด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่กำหนดให้ (3 คะแนน)

ภาพด้านหน้า

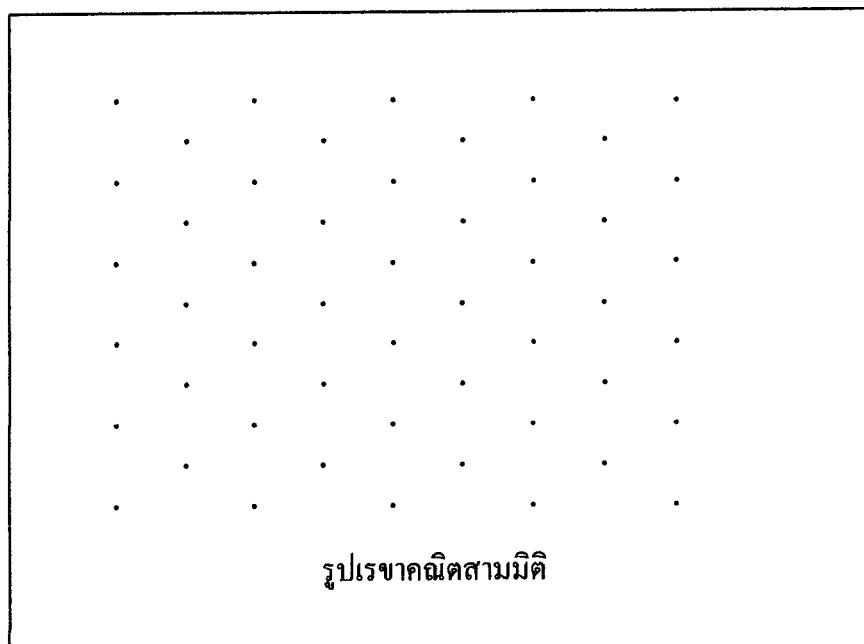
ภาพด้านข้าง

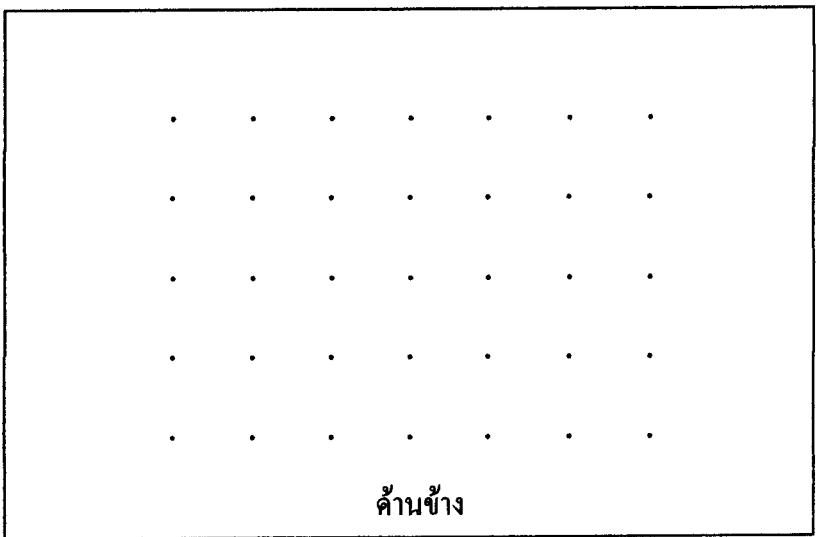
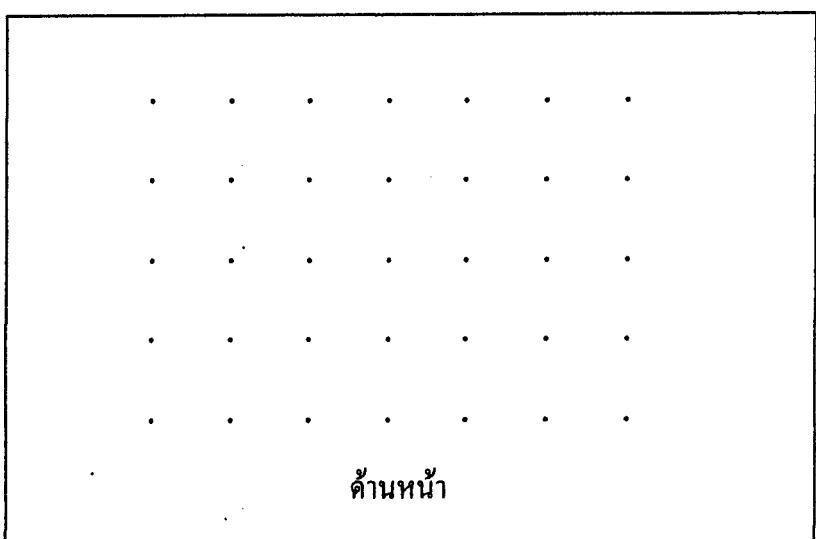
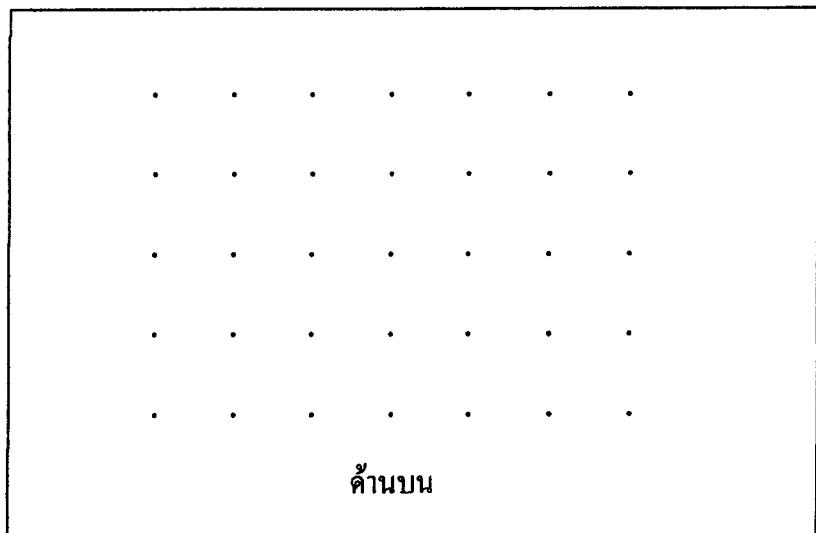

ภาพด้านบน

- ให้นักเรียนว่าครูป์เรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ 4 ลูก และวัดภาพจากการมองทางด้านบน ด้านหน้าและด้านข้างพร้อมทั้งระบุจำนวนลูกบาศก์ในตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัส

(7 คะแนน)

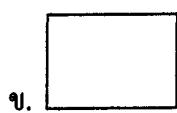
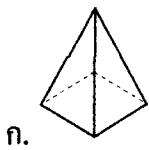

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

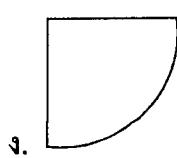
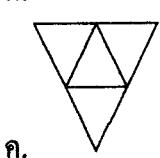
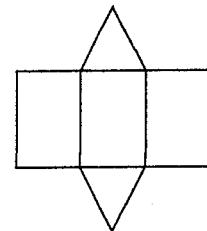
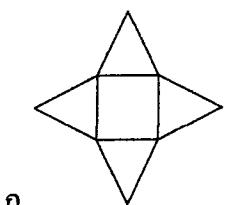
คำชี้แจง : ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกาหนาท (X) ให้ตรงกับคำตอบที่ถูกที่สุดลงในกระดาษคำตอบที่แยกให้

1. ข้อใดเป็นรูปเรขาคณิตสามมิติ

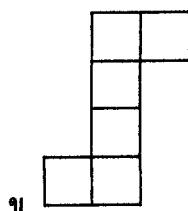
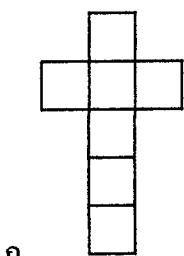

ง.

2. ข้อใดเป็นรูปคลื่นของพีระมิดฐานสามเหลี่ยม

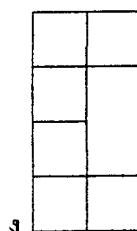
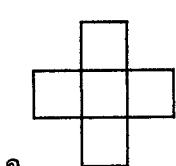

3. ข้อใดเป็นรูปคลื่นของลูกบาศก์

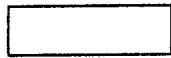
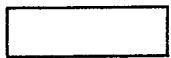
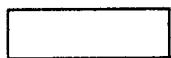
ก.

ข.

ง.

4. กำหนดให้มีรูปเรขาคณิตสองมิติที่มีจำนวนต่อไปนี้

จะต้องใช้รูปสี่เหลี่ยมน้อยกว่าปัจจุบันเพื่อประกอบเป็นปริซึมได้

ก. 2 รูป

ข. 3 รูป

ค. 4 รูป

ง. 5 รูป

5. รูปคลื่นของรูปเรขาคณิตสามมิติใดแตกต่างจากข้ออื่นมากที่สุด

ก.

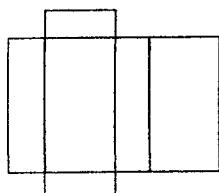
ข.

ค.

ง.

6. รูป

น่าจะเป็นรูปคลื่นของรูปเรขาคณิตสามมิติมากที่สุด

ก.

ข.

ค.

ง.

7. ข้อใดใช้รูปสี่เหลี่ยม ในการประกอบเป็นรูปเรขาคณิตสามมิตามากที่สุด

ก. ทรงกระบอก

ข. กรวย

ค. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม

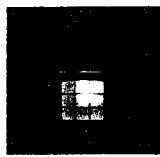
ง. ถุงกาแฟ

8. รูปคลื่นของรูปเรขาคณิตสามมิติใด ไม่มีรูปสามเหลี่ยมเป็นส่วนประกอบ
- ก. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม ข. กรวย
- ค. ปริซึมสามเหลี่ยม ง. พีระมิดฐานสามเหลี่ยม

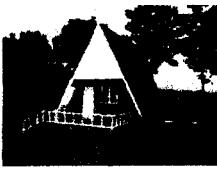
9. รูปคลื่นของรูปเรขาคณิตสามมิติใด มีรูปเรขาคณิตสองมิติประกอบอยู่ที่ด้านหน้า
- ก. ทรงกระบอก ข. ลูกบาศก์
- ค. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยม ง. ปริซึมสามเหลี่ยม

10. สิ่งใดแสดงคลื่นของรูป

ก.

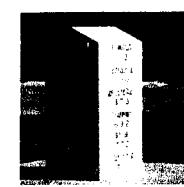
ข.

ค.

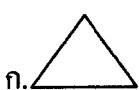

ง.

11. ข้อใดเป็นภาพค้านบันของ พีระมิดฐานหกเหลี่ยม

ก.

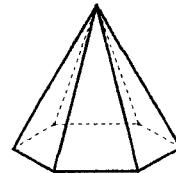
ข.

ค.

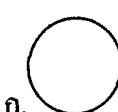

ง.

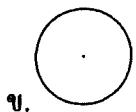

12. เมื่อมองกรวยจากค้านบนจะมองเห็นเป็นรูปใด

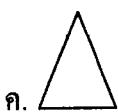
ก.

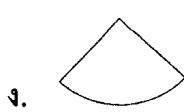
ข.

ค.

ง.

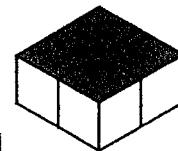

13. รูปเรขาคณิตสามมิติใดที่ม่องจากด้านข้างแล้วจะมองเห็นเป็นรูปเรขาคณิตสองมิติชนิดเดียวกัน

ก. ทรงกระบอกกับพีระมิด	ข. พีระมิดกับปริซึม
ค. ทรงกระบอกกับกรวย	ง. พีระมิดกับกรวย

14. รูปเรขาคณิตสามมิติใดที่ด้านหน้าและด้านข้างมีภาพต่างกัน

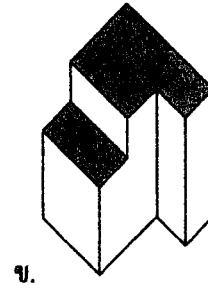
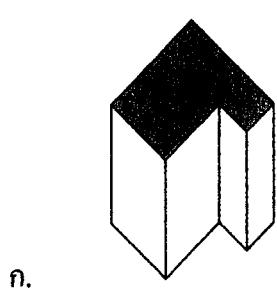
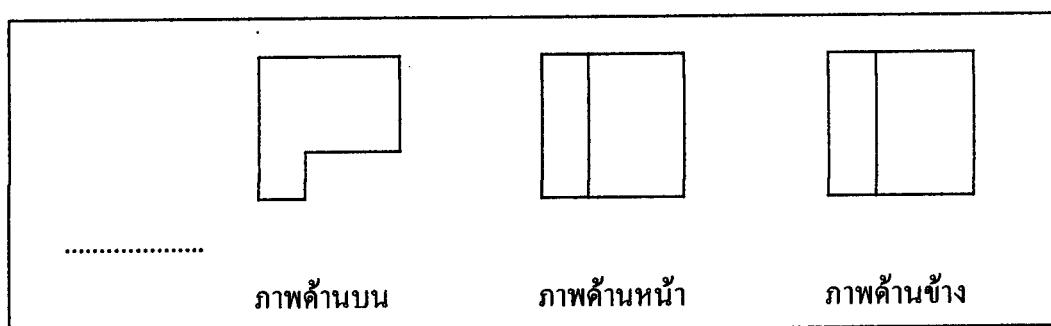
ก. สุกบาศก์	ข. ปริซึม
ค. พีระมิด	ง. กรวย

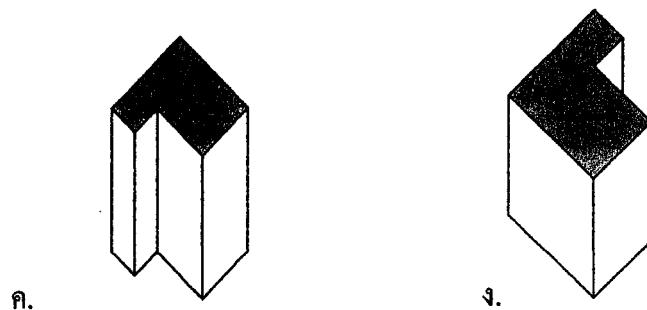

15. ถ้าต้องการตัดแผ่นกระเบื้องทุกด้านของรูปเรขาคณิตสามมิติดังรูป ต้องใช้กระเบื้องรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสกี่แผ่น

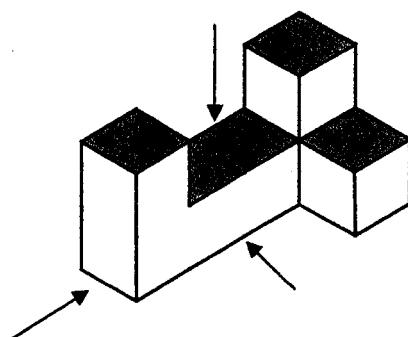
ก. 8 แผ่น	ข. 12 แผ่น
ค. 16 แผ่น	ง. 20 แผ่น

16. ภาพที่ได้จากการนองด้านบน ด้านหน้าและด้านข้างที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ตรงกับรูปเรขาคณิตสามมิติในข้อใด

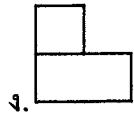
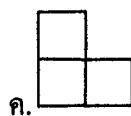
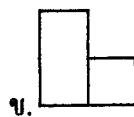
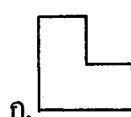

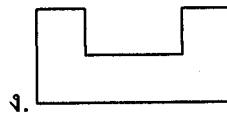
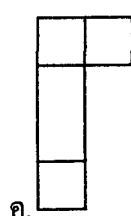
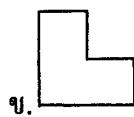
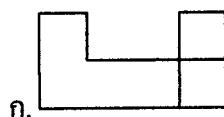
คำชี้แจง งใช้ภาพตอบคำถามข้อ 17 - 18

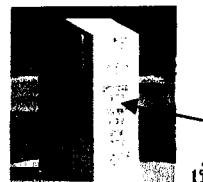

17. ข้อใดเป็นภาพจากกรรมองทางด้านหน้าได้ถูกต้อง

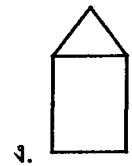
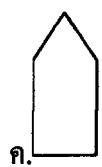
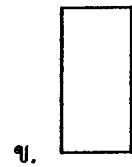
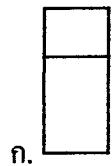

18. ข้อใดเป็นภาพจากกรรมองทางด้านข้างได้ถูกต้อง

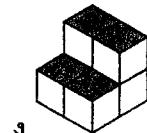
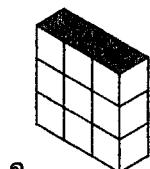
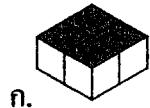

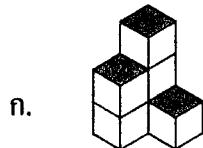
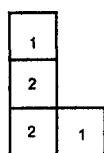
19. เมื่อ拿出จากด้านข้างจะมองเห็นเป็นภาพใด

20. รูปเรขาคณิตสามมิติใดที่มีภาพจากที่มองจากด้านหน้าและด้านบนเห็นเป็นรูปเดียวกัน

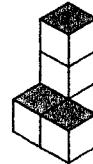
21. ภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้าของรูปเรขาคณิตสามมิติต่อไปนี้ ตรงกับข้อใด

ข.

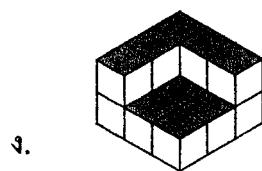
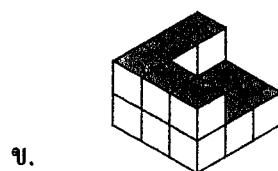
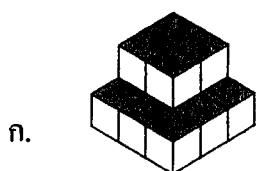

ง.

22. ภาพที่ได้จากการมองทางด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติต่อไปนี้ ตรงกับข้อใด

2	2	1
2	2	1
1	1	1

23. ภาพที่ได้จากการมองทางด้านบน ด้านหน้า และด้านข้างของรูปเรขาคณิตสามมิติที่ได้มาจากการจัดลูกบาศก์ตามข้อใด

1
1
3
5 2

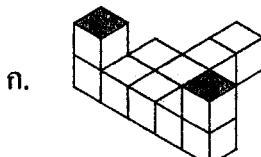
ด้านหน้า

1
1
1 1 1
2 2 1 1 1

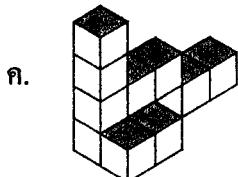
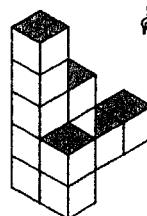
ด้านข้าง

1
1
2
2 1
4 1

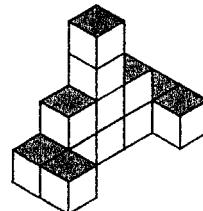
ด้านบน

ข.

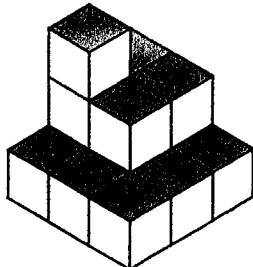

ง.

คำเรื่อง

ใช้ภาพตอบคำถามข้อ 24 - 26

24. ข้อใดเป็นภาพจากการมองด้านหน้าและเขียนตัวเลขแสดงจำนวนลูกบาศก์ได้ถูกต้อง

ก.

1		
2	2	
3	3	3

ข.

2	2	1
3	2	1
1	1	1

ก.

1		
2	2	
3	3	3

ข.

1	3	2
1	2	2
1	1	1

25. ข้อใดเป็นภาพจากการมองด้านข้างและเขียนตัวเลขแสดงจำนวนลูกบาศก์ได้ถูกต้อง

ก.

1		
2	2	
3	3	3

ข.

2	2	1
3	2	1
1	1	1

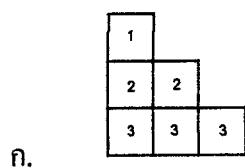
ก.

1		
2	2	
3	3	3

ข.

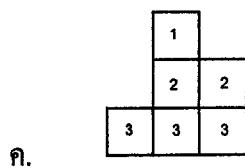
1	3	2
1	2	2
1	1	1

26. ข้อใดเป็นภาพจากการมองด้านบนและเขียนตัวเลขแสดงจำนวนลูกบาศก์ได้ถูกต้อง

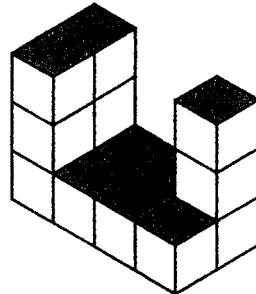
บ.

2	2	1
3	2	1
1	1	1

ง.

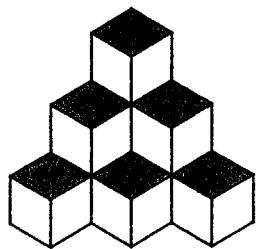
1	3	2
1	2	2
1	1	1

จากรูปจะมีลูกบาศก์ที่ไม่ได้แรเงากี่ลูก

- ก. 14 ลูก
ค. 10 ลูก

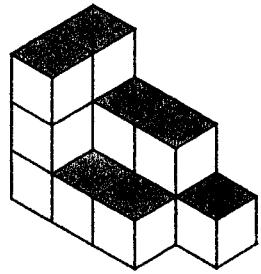
- ข. 12 ลูก
ง. 6 ลูก

จากรูปเรขาคณิตสามมิติจะมีลูกบาศก์ที่อยู่ชั้นล่าง(ติดพื้น)

- จำนวนกี่ลูก
ก. 3 ลูก
ค. 5 ลูก

- ข. 4 ลูก
ง. 6 ลูก

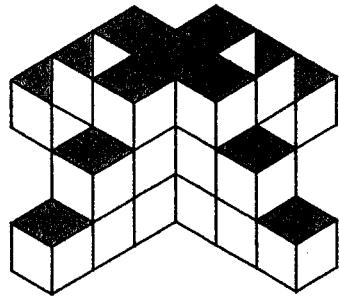

29.

จากรูปต้องใช้ลูกบาศก์จำนวนกี่ลูก

- ก. 7 ลูก
ค. 11 ลูก

- ข. 9 ลูก
จ. 13 ลูก

30.

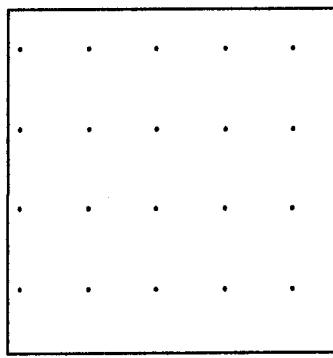
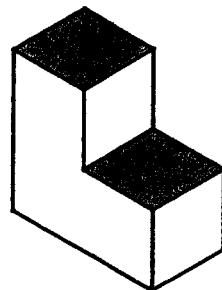
จากรูปชิ้นที่ 2 นับจากพื้น มีลูกบาศก์จำนวนกี่ลูก

- ก. 6 ลูก
ค. 9 ลูก

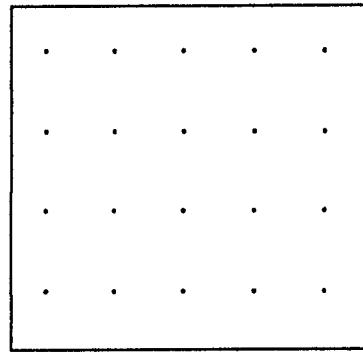
- ข. 8 ลูก
จ. 12 ลูก

คำชี้แจง : ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ (10 คะแนน) ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในข้อสอบนี้ให้ถูกต้อง

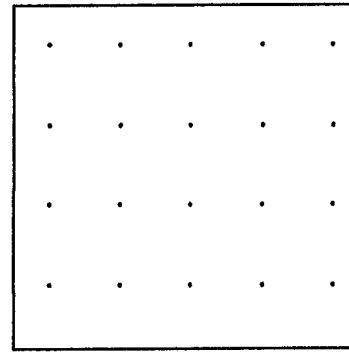
- จadgeภาพที่ได้จากการมองทางด้านหน้า ด้านข้าง และด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติที่กำหนดให้ (3 คะแนน)

ภาพด้านหน้า

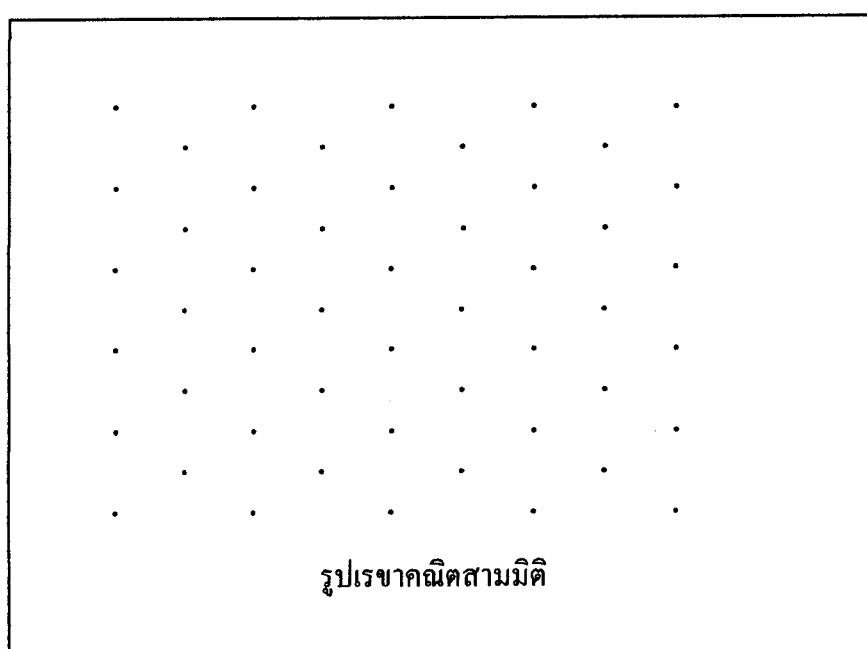

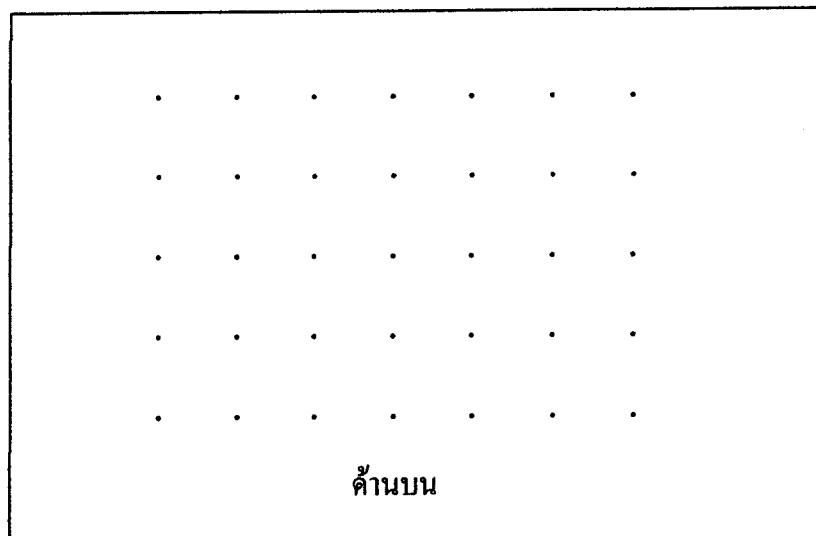
ภาพด้านข้าง

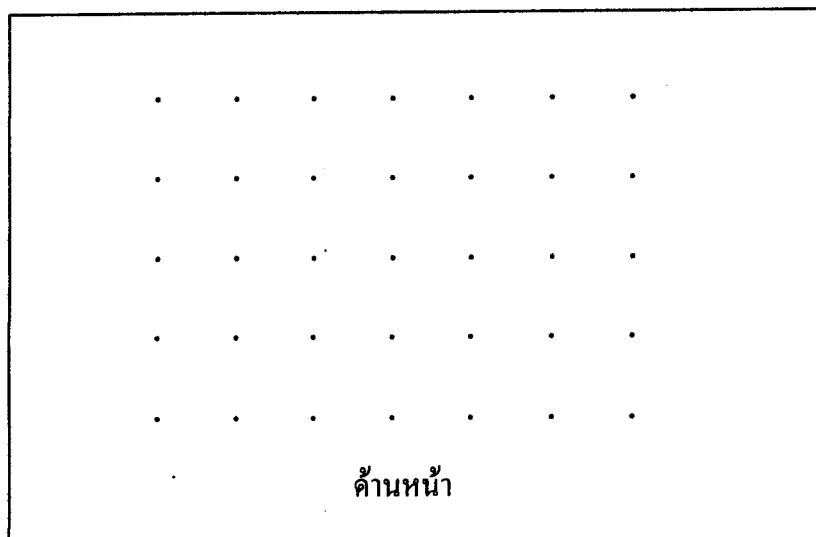
ภาพด้านบน

- ให้นักเรียนว่ารูปเรขาคณิตสามมิติที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์ 4 ลูก และวัดภาพจากการมองทางด้านบน ด้านหน้า และด้านข้างพร้อมทั้งระบุจำนวนลูกบาศก์ในตารางต่อไปนี้ เหลือบันจตุรัส (7 คะแนน)

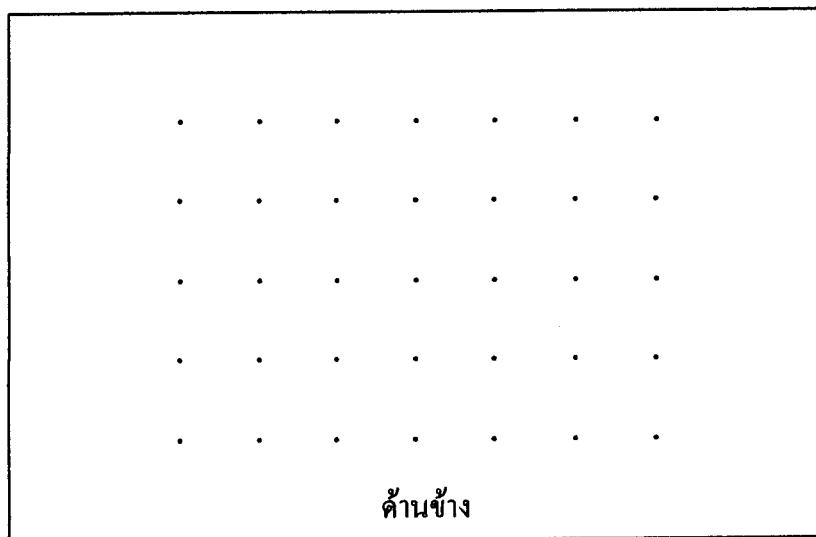

ด้านบน

ด้านหน้า

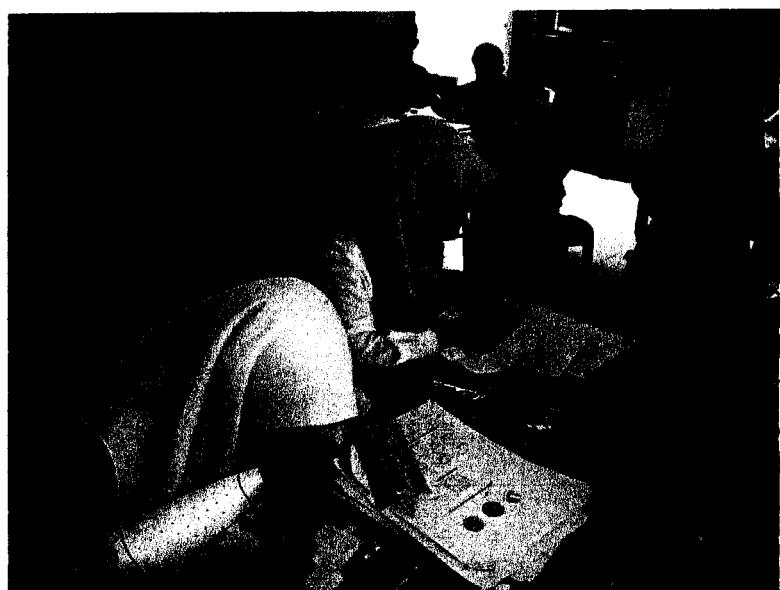
ด้านข้าง

ความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้เรียนแบบปฏิบัติการ

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

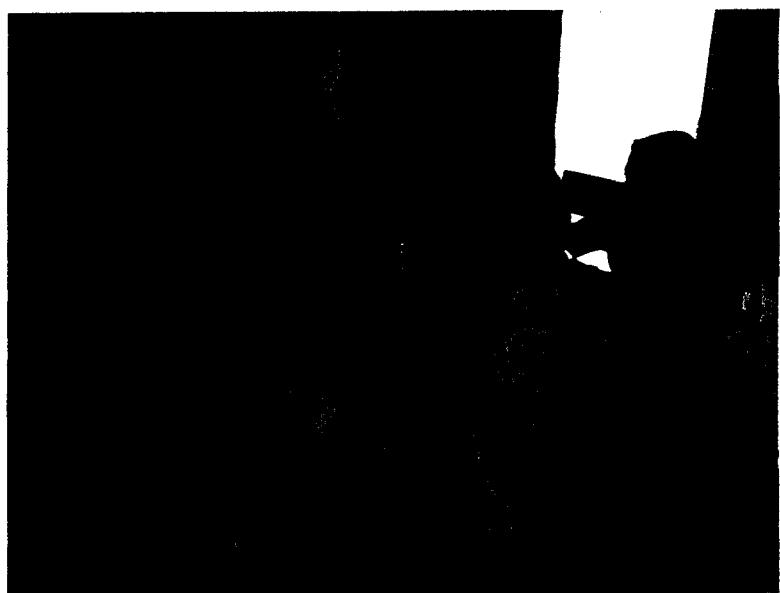
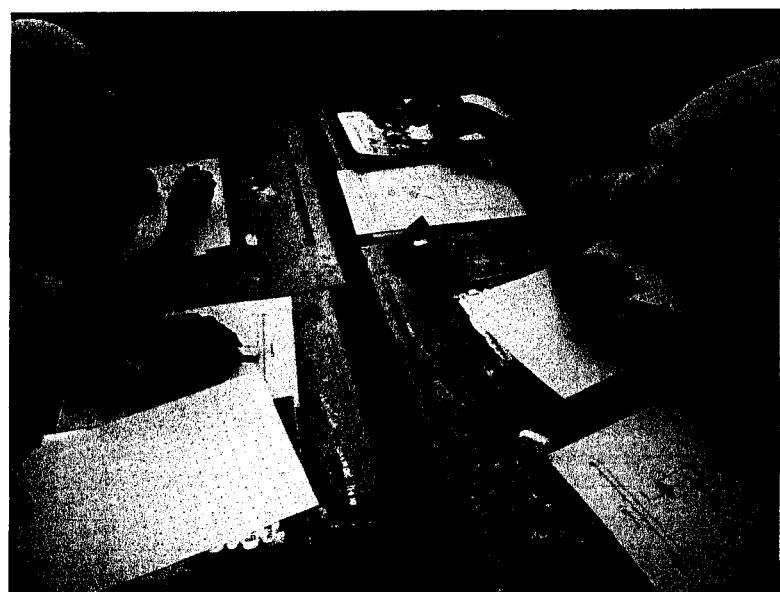
ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ภาพถ่ายการทำกิจกรรมของนักเรียน
เรื่อง รูปคลี่ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

ภาพถ่ายการทำกิจกรรมของนักเรียน

เรื่อง ภาพสองมิติที่ได้จากการมองด้านหน้า (front view) ด้านข้าง (side view)
หรือด้านบน (top view) ของรูปเรขาคณิตสามมิติ

ภาพถ่ายการทำกิจกรรมของนักเรียน

เรื่อง การวัดรูปเรขาคณิตที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

ภาพถ่ายการทำกิจกรรมของนักเรียน

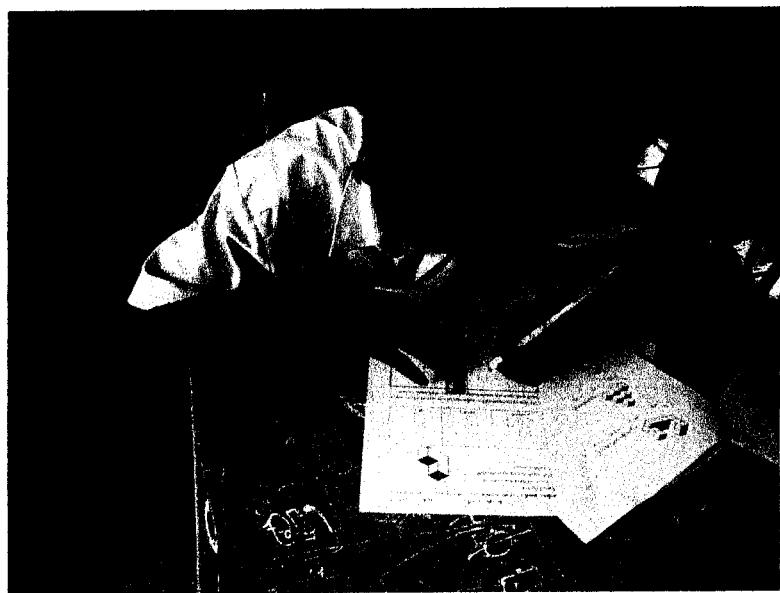
เรื่อง ภาพจากการมองด้านหน้า ด้านข้าง ด้านบนของรูปเรขาคณิตสามมิติ
ที่ประกอบขึ้นจากลูกบาศก์

ภาพถ่ายการทำกิจกรรมของนักเรียน
เรื่อง ประดิษฐ์และวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสามมิติจากลูกบาศก์

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางฐีรนา ยานยา
วัน เดือน ปี	3 กรกฎาคม 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเบตง จังหวัดยะลา
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏยะลา พ.ศ. 2546
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านพงษ์อไร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ตำแหน่ง	ครู